

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

พฤติกรรมกรเทียวสถานบันเทึงกลางคั้นของนักศีกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี

สมภพ จันทร์เงิน

12 U.A. 7558

361646 TH0024219

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศีกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาพัฒนศีกษา

คณะศีกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

มิถุนายน 2558

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

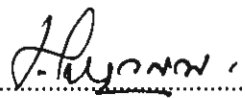
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ สมภพ จันทร์เงิน ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

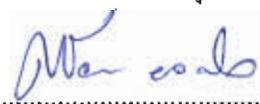

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุวิชัย โกศัยยะวัฒน์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศรีวรรณ ขอดนิล)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธาน
(ดร.ช.ชง พวงสุวรรณ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุวิชัย โกศัยยะวัฒน์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศรีวรรณ ขอดนิล)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญนภา กุลนภาค)

คณะศึกษาศาสตร์ อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิชิต สุรัตน์เรืองชัย)

วันที่ ๗ เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2558

การวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา
จากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ครั้งที่ 1 ปีงบประมาณ 2558

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาให้คำปรึกษาและช่วยแนะนำ
แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างดีซึ่งจากรองศาสตราจารย์ ดร.สุวิชัย โกศัลยวัฒน์ เป็นอาจารย์
ที่ปรึกษาหลัก และรองศาสตราจารย์ ดร.ศรีวรรณ ยอดนิล อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ทำให้ผู้วิจัยได้รับ
แนวทางในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้และประสบการณ์อย่างกว้างขวางในการทำวิทยานิพนธ์
ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ดร.ช.ชง พวงสุวรรณ ประธานสอบวิทยานิพนธ์ และกรรมการสอบ
วิทยานิพนธ์ทุกท่านที่กรุณาให้ข้อเสนอแนะ และเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ให้ถูกต้อง
และสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ดังมีรายนามในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ที่ได้ให้ความกรุณา
และอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรง และให้ข้อเสนอแนะปรับปรุงแก้ไขจนทำให้
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้ที่ให้ข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ทุกท่าน ทำให้ผู้วิจัยได้รับข้อมูล
อย่างรอบด้าน และทำให้ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ผลการศึกษาดังกล่าวได้อย่างสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ได้ให้ความช่วยเหลือสนับสนุน
ทุนวิจัยฉบับนี้

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา
ครู-อาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ แก่ผู้วิจัย

สมภพ จันทร์เงิน

51960580: สาขาวิชา: พัฒนศึกษา; ศศ.ม. (พัฒนศึกษา)

คำสำคัญ: พฤติกรรม/ สถานบ้านเทิงกลางคืน/ นักศึกษาปริญญาตรี/ จังหวัดชลบุรี

สมภพ จันทร์เงิน: พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรี
ในจังหวัดชลบุรี (NIGHT ENTERTAINING BEHAVIOR AMONG THE UNDERGRADUATE
STUDENTS IN CHONBURI PROVINCE) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: สุวิชัย
โกศชัยวัฒน์, Ph.D., ศรีวรรณ ยอดนิล, Ph.D. 112 หน้า. ปี พ.ศ. 2558.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี และเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน มุลเหตุจูงใจทางอารมณ์ สัมพันธภาพครอบครัว และสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศ ที่พักอาศัยขณะศึกษา รายรับต่อเดือน แหล่งที่มาของรายได้ และสถานภาพครอบครัว

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในเขตจังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2557 จำนวนทั้งสิ้น 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การทดสอบค่าที (*t-test*) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

ผลการวิจัย พบว่า

1. พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี พบว่า จำแนกตามเพศ แหล่งที่มาของรายได้ไม่แตกต่างกัน ส่วนจำแนกตามที่พักอาศัยขณะศึกษา รายรับต่อเดือน สถานภาพครอบครัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. มุลเหตุจูงใจทางอารมณ์ในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี พบว่า จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ไม่แตกต่างกัน ส่วนจำแนกตามเพศ ที่พักอาศัยขณะศึกษา รายรับต่อเดือน สถานภาพครอบครัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. สัมพันธภาพครอบครัวของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี พบว่า จำแนกตามรายรับต่อเดือนไม่แตกต่างกัน ส่วนจำแนกตามเพศ ที่พักอาศัยขณะศึกษา แหล่งที่มาของรายได้ สถานภาพครอบครัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. สัมพันธภาพกับเพื่อนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี พบว่า จำแนกตามที่พักอาศัยขณะศึกษา รายรับต่อเดือน แหล่งที่มาของรายได้ สถานภาพครอบครัวไม่แตกต่างกัน ส่วนจำแนกตามเพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

51960580: MAJOR: DEVELOPMENT STUDIES; M.A. (DEVELOPMENT STUDIES PROGRAM)

KEYWORDS: BEHAVIOR/ NIGHT ENTERTAINING/ THE UNDERGRADUATE STUDENTS/ CHONBURI PROVINCE

SOMBHOP CHANNGOEN: NIGHT ENTERTAINING BEHAVIOR AMONG THE UNDERGRADUATE STUDENTS IN CHONBURI PROVINCE. ADVISORY COMMITTEE: SUWICHAJ KOSAIYAWAT, Ph.D., SRIWAN YODNIL, Ph.D. 112 P. 2015.

This research was aimed to studying behavior among the undergraduate students in Chonburi province and to comparing night entertaining behavior, emotional motivations, family relationships and relationship with friends of undergraduate students in Chonburi province classified by sex, accommodation, revenue per month, source of income and family status.

The samples of the research were 400 undergraduate students in Chonburi province under office of the higher education commission (2013). Instruments used to collect data were questionnaires. The data were analyzed by percentage, mean, standard deviation, *t-test* and One-way ANOVA.

The results of the research were:

1. Behavior among the undergraduate students in Chonburi province found that classified by sex and source of income were non-statistical significant difference. While classified by accommodation, revenue per month and family status were statistical significant difference at .05
2. Emotional motivation to explore the night entertaining of undergraduate students in Chonburi province found that classified by source of income was non-statistical significant difference. While classified by sex, accommodation, revenue per month and family status were statistical significant difference at .05
3. Family relationships of undergraduate students in Chonburi province found that classified by revenue per month was non-statistical significant difference. While classified by sex, accommodation, source of income and family status were statistical significant difference at .05
4. Relationship with friends of undergraduate students in Chonburi province found that classified by accommodation, source of income and family status were non-statistical significant difference. While classified by sex was statistical significant difference at .05

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	จ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
สมมติฐานในการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
ลักษณะทั่วไปและพัฒนาการของวัยรุ่น.....	9
พฤติกรรมวัยรุ่น.....	14
พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2546.....	20
แนวคิดเกี่ยวกับสถานบันเทิง.....	25
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน.....	29
แนวคิดเกี่ยวกับครอบครัว.....	41
แนวคิดความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน.....	44
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	47
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	54
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	54
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	55
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	57

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	59
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
ลำดับขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	80
สรุปผลการวิจัย.....	80
อภิปรายผล.....	85
ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย.....	89
บรรณานุกรม.....	90
ภาคผนวก.....	95
ภาคผนวก ก.....	96
ภาคผนวก ข.....	100
ภาคผนวก ค.....	103
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	112

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย..... 55
2	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามข้อมูล ส่วนบุคคล..... 61
3	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับพฤติกรรมการศึกษาที่วสถานบันเทิง กลางคีนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี..... 62
4	การเปรียบเทียบพฤติกรรมการศึกษาที่วสถานบันเทิงกลางคีนของนักศึกษาปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศ..... 64
5	พฤติกรรมการศึกษาที่วสถานบันเทิงกลางคีนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้..... 64
6	การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการศึกษาที่วสถานบันเทิง กลางคีนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามที่พักอาศัยขณะศึกษา 65
7	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่พฤติกรรมการศึกษาที่วสถานบันเทิงกลางคีนของนักศึกษา ปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามที่พักอาศัยขณะศึกษา..... 65
8	การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการศึกษาที่วสถานบันเทิง กลางคีนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายรับต่อเดือน..... 66
9	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่พฤติกรรมการศึกษาที่วสถานบันเทิงกลางคีนของนักศึกษา ปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายรับต่อเดือน..... 66
10	การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการศึกษาที่วสถานบันเทิง กลางคีนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสถานภาพครอบครัว... 67
11	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่พฤติกรรมการศึกษาที่วสถานบันเทิงกลางคีนของนักศึกษา ปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสัมพันธภาพครอบครัว..... 67
12	การเปรียบเทียบมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์ในการที่วสถานบันเทิงกลางคีนของ นักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศ..... 68
13	การเปรียบเทียบมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์ในการที่วสถานบันเทิงกลางคีนของ นักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้..... 69

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
14 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์ในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามที่พักอาศัยขณะศึกษา.....	69
15 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มเหตุจูงใจทางอารมณ์ในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามที่พักอาศัยขณะศึกษา.....	70
16 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์ในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายรับต่อเดือน.....	71
17 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มเหตุจูงใจทางอารมณ์ในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายรับต่อเดือน.....	71
18 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์ในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสถานภาพครอบครัว.....	72
19 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มเหตุจูงใจทางอารมณ์ในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสัมพันธภาพครอบครัว.....	72
20 การเปรียบเทียบสัมพันธภาพครอบครัวของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศ.....	73
21 การเปรียบเทียบสัมพันธภาพครอบครัวของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้.....	74
22 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบสัมพันธภาพครอบครัวของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามที่พักอาศัยขณะศึกษา.....	74
23 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มสัมพันธภาพครอบครัวของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามที่พักอาศัยขณะศึกษา.....	75
24 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบสัมพันธภาพครอบครัวของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายรับต่อเดือน.....	76
25 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบสัมพันธภาพครอบครัวของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสถานภาพครอบครัว.....	76

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
26	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่สัมพันธภาพครอบครัวของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัด ชลบุรี จำแนกตามสถานภาพครอบครัว..... 77
27	การเปรียบเทียบสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศ..... 78
28	การเปรียบเทียบสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้..... 78
29	การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักศึกษา ปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามที่พักอาศัยขณะศึกษา..... 78
30	การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักศึกษา ปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายรับต่อเดือน..... 79
31	การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักศึกษา ปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรีจำแนกตามสถานภาพครอบครัว..... 79
32	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้านมูลเหตุจิตใจ ทางอารมณ์..... 101
33	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้านสัมพันธภาพ ครอบครัว..... 101
34	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้านสัมพันธภาพ กับเพื่อน..... 102
35	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้านค่านิยมพฤติกรรม การเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน..... 102

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สภาพสังคมไทยในปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วในด้านวัตถุและเทคโนโลยี มีการหลั่งไหลของอารยธรรมตะวันตกเข้ามามีบทบาทในชีวิตของคนไทย ซึ่งปัจจุบันคนไทยให้ความสำคัญกับความเจริญทางเทคโนโลยีและการรับค่านิยมตะวันตกมาถือปฏิบัติ นำผลมาให้คนไทยมีพฤติกรรมที่เสื่อมถอย ผิดศีลธรรมมากขึ้นเพราะต่างหลงใหลในวัตถุและค่านิยมตะวันตก อันเป็นสาเหตุทำให้สังคมไทยเต็มไปด้วยปัญหาต่าง ๆ มากมาย โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนซึ่งเป็นประชากรกลุ่มหนึ่งของประเทศ สภาพเยาวชนไทยในสังคมปัจจุบันเกิดกระแสบริโภคเร็วเด็ก และเยาวชนให้เกิดค่านิยมทางวัตถุ ฟุ้งเฟ้อใช้จ่ายเกินตัว (ณัชชา มณีวงศ์, 2550, หน้า 1) แม้แต่ในกลุ่มนิสิตนักศึกษาซึ่งสังคมยกย่องว่าเป็นปัญญาชน ซึ่งผ่านกระบวนการอบรมสั่งสอนให้รู้จักระเบียบและกติกาสังคมเป็นอย่างดี ก็ยังไม่เว้นต่อสถานะคุณภาพของปัญหาสังคม และนับวันปัญหาสังคมในกลุ่มวัยรุ่นและนิสิตนักศึกษาก็ทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นทุกขณะ ปัญหาสังคมในกลุ่มวัยรุ่นและนิสิตนักศึกษาจึงเป็นปัญหาประการหนึ่งที่ทุกฝ่ายจะต้องให้ความสนใจให้บรรเทาหรือหมดสิ้นไป เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคมโดยรวม (ศรีวรรณ มีคุณ, 2548, หน้า 17)

ผลจากการวิเคราะห์ปัญหาของวัยรุ่นและเยาวชน พบว่า สาเหตุหนึ่งของการเกิดปัญหา มาจากการที่วัยกลางคืนบวกกับสถานการณ์ในยุคปัจจุบันเป็นยุคของวัตถุนิยม และบริโภคนิยม ทำให้วัยรุ่นและเยาวชนในสังคมปัจจุบันต้องเผชิญกับภาวะตึงเครียดทางด้านจิตใจ อันเกิดขึ้นจากปัจจัยภายนอกเข้ามากระทบจนได้ละทิ้งมิติทางด้านจิตวิญญาณไป เยาวชน และวัยรุ่นจึงหาทางออกด้วยการพักผ่อนหย่อนใจด้วยวิธีการต่าง ๆ รวมถึงการเที่ยวกลางคืนตามแหล่งสถานบันเทิง (ณัชชา มณีวงศ์, 2550, หน้า 1)

สถานบันเทิงได้รับการอนุญาตให้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ควบคุมการจัดตั้ง คือ การห้ามมิให้ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี บริบูรณ์เข้าไปใช้บริการ การกำหนดให้สถานบันเทิงเปิดและปิดตามเวลาที่กำหนด การขจัดมิให้มียาเสพติดแต่ปรากฏว่าสถานบันเทิงเหล่านี้ได้มีการหลีกเลี่ยงกฎหมายในลักษณะต่าง ๆ โดยมุ่งแต่ผลประโยชน์ทางการค้า ไม่คำนึงถึงความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยของผู้ใช้บริการ เช่น มีวัยรุ่นอายุต่ำกว่า 20 ปี เข้าไปใช้บริการ และบางครั้งทำการเปิดเกินเวลาที่กฎหมายกำหนด ทำให้สถานบันเทิงมีผลกระทบต่อวัยรุ่นมากเนื่องจากมีปัญหาดังกล่าว คมมามากมายไม่ว่าจะเป็นปัญหายาเสพติด ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์

ปัญหาผลการเรียนตกต่ำ รวมไปถึงมีสุขภาพไม่ดีเนื่องจากไม่ได้พักผ่อน และมีมลพิษทางเสียง เพราะสถานบันเทิงเหล่านี้มักจะเปิดเพลงเสียงดัง อีกทั้งอากาศไม่ดีเพราะควันบุหรี่ และมีเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ทุกประเภทไว้คอยบริการ (จุฑารัตน์ เชิญอักษร, 2545, หน้า 1-2) เนื่องจากปัจจุบัน ลูกค้าของสถานบันเทิงยามค่ำคืนส่วนมากเป็นวัยรุ่น ซึ่งเห็นได้จากการเพิ่มขึ้นของสถานบันเทิง บริเวณละแวกสถานับการศึกษาเกิดขึ้นมากมาย เช่น ผับ ร้านเหล้า คาราโอเกะ เป็นต้น (รัตนะ บัวสนธ์, 2549, หน้า 93) กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่ของธุรกิจเหล่านี้เป็นกลุ่มวัยรุ่นที่มีกำลังซื้อ โดยการร่วมมือกันของบรรดาเจ้าของธุรกิจบันเทิงเหล่านี้กำหนดราคาเมนูอาหาร และราคาเครื่องดื่ม ในราคาที่ในแต่ละร้านแตกต่างกันมาก นอกจากราคาที่เหมาะสมแล้วอีกกลยุทธ์ที่นิยมใช้กันมากและเป็น การแบ่งเกรดระดับของกลุ่มผู้เที่ยวได้เป็นอย่างดี เช่น ผับหลายร้านที่มีเจ้าของกิจการเป็นนักศึกษา นั้นมักจะใช้เทคนิคในการดึงดูดลูกค้าด้วยการดัดแปลงในมหาวิทยาลัยมาอุดหนุน รวมทั้งตั้งสถานที่ สำหรับสมาคมกันไปด้วยในตัวและที่คืนตาไปกว่านั้น เช่น ร้านโค้ตเจ้าของกิจการเป็นศิลปิน ดารา นักร้อง นักแสดงก็มักจะมีเพื่อนดาราไปใช้บริการ รวมทั้งยังดึงดูดนักท่องเที่ยวที่คลั่งไคล้ดาราอีกด้วย จึงไม่น่าแปลกใจว่าในทุกค่ำคืนสถานที่ท่องเที่ยวเหล่านี้จะคลาคล่ำไปด้วยกลุ่มบรรดาวัยรุ่น วัยเรียน นิสิตนักศึกษาทั้งชายและหญิงซึ่งเป็นวัยที่กำลังอยู่ในช่วงการก้าวเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ และเริ่มมี อิสระทางความคิด มีอิสระทางการกระทำ และกล้าแสดงออกในที่สาธารณะมากขึ้น (ทิวารวรรณ อายุวัฒน์, 2548, หน้า 2)

จากสภาพของปัญหาดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยเห็นความสำคัญในการศึกษาเรื่อง พฤติกรรม การเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาในจังหวัดชลบุรี ซึ่งจังหวัดชลบุรีเป็นจังหวัดที่มีความเจริญทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคมเป็นอย่างมาก และเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีสถานับการศึกษา ในระดับอุดมศึกษาดังอยู่หลายแห่ง ในขณะที่เดียวกันจังหวัดชลบุรีก็เป็นจังหวัดที่มีแหล่งสถานับเทิง หลายแห่งด้วยกัน สถานับการศึกษาในปัจจุบันจึงถูกรายล้อมด้วยแหล่งสถานับเทิงมากมายทั้งที่ จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมายและไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ข้อมูลการจดทะเบียนของสถานับเทิง พบว่า มีสถานับเทิงที่จดทะเบียนอยู่ในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข จำนวน 61 แห่ง (เทศบาลเมือง แสนสุข, 2557) ในเขตเทศบาลเมืองชลบุรีมีสถานับเทิงที่จดทะเบียนอยู่ในเขตเทศบาลเมืองชลบุรี จำนวน 87 แห่ง (เทศบาลเมืองชลบุรี, 2557) ในเขตเทศบาลเมืองศรีราชามีสถานับเทิงที่จดทะเบียน อยู่ในเขตเทศบาลเมืองศรีราชา จำนวน 150 แห่ง (เทศบาลเมืองศรีราชา, 2557) และในเขตเทศบาล นครแหลมฉบังมีสถานับเทิงจดทะเบียนอยู่ในเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง จำนวน 95 แห่ง (เทศบาลนครแหลมฉบัง, 2557) สถานับเทิงหรือสถานับเทิงจึงกลายเป็นสิ่งแวดล้อมทางสังคม และธุรกิจประเภทหนึ่งเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่คนนิยม โดยเฉพาะ สถานับเทิงที่ขึ้นเป็นแหล่งอบายมุข เพราะสถานที่เหล่านี้ส่วนหนึ่งพร้อมที่จะทำในสิ่งที่ผิดศีลธรรม

เพื่อความเจริญเติบโตในธุรกิจของตน โดยการมอมเมาให้วัยรุ่นและเยาวชนใจแตก มีการใช้จ่ายฟุ้งเฟ้อฟุ่มเฟือย ทำให้ออกคตของเยาวชนในวัยศึกษาเล่าเรียนส่วนหนึ่งต้องสูญเสียไปเพราะกลุ่มหลงความมัวเมาในแสงสีอบายมุขและสิ่งเสพติด (ณัชชา มณีวงศ์, 2550, หน้า 4)

ผู้วิจัยตระหนักถึงปัญหาที่เป็นผลกระทบมาจากพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงว่าเป็นปัญหาที่ก่อให้เกิดผลเสียต่อตัววัยรุ่นเอง ครอบครัว สถานศึกษา สังคม และประเทศชาติในฐานะที่ผู้วิจัยศึกษาในสาขาวิชาพัฒนศึกษา เป็นสาขาวิชาที่ว่าด้วยการศึกษา วิเคราะห์ เพื่อให้ได้ข้อค้นพบสาเหตุของปัญหาหรือแนวทางการพัฒนา ป้องกัน และแก้ไขให้งานนั้นมีประสิทธิภาพ โดยใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือในการป้องกัน แก้ไข พัฒนางานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพราะหากเยาวชนละเลยหน้าที่ในการศึกษาอันเป็นพื้นฐานของการพัฒนาตนเองและประเทศแล้ว การพัฒนาประเทศในทุกด้านจะพบแต่ปัญหาและอุปสรรคอย่างมากมาย ยากที่จะเยียวยาได้ การหาคำตอบว่าสิ่งใดที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรี จังหวัดชลบุรี จึงเห็นควรที่จะต้องมีการศึกษาอย่างถ่องแท้เพื่อเป็นข้อมูลไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ทราบข้อมูลที่เป็นประโยชน์ เห็นเห็นโทษและผลเสียของการเที่ยวสถานบันเทิงเหล่านั้น ตลอดจนหาแนวทางในการป้องกันแก้ไขปัญหา และสร้างเสริมลักษณะนิสัยที่ดีให้แก่ นักศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มีความรับผิดชอบต่อตนเอง สามารถชี้นำตนเองไปในทางที่ถูกที่ควรได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน มูลเหตุจูงใจทางอารมณ์ สัมพันธภาพครอบครัว และสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศ ที่พักอาศัยขณะศึกษา รายรับต่อเดือน แหล่งที่มาของรายได้ และสถานภาพครอบครัว

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรีที่มีเพศ ที่พักอาศัยขณะศึกษา รายรับต่อเดือน แหล่งที่มาของรายได้ และสถานภาพครอบครัวต่างกัน มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนแตกต่างกัน
2. นักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรีที่มีเพศ ที่พักอาศัยขณะศึกษา รายรับต่อเดือน แหล่งที่มาของรายได้ และสถานภาพครอบครัวต่างกัน มีมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์แตกต่างกัน

3. นักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรีที่มีเพศ ที่พักอาศัยขณะศึกษา รายรับต่อเดือน แหล่งที่มาของรายได้ และสถานภาพครอบครัวต่างกัน มีสัมพันธ์ภาพครอบครัวแตกต่างกัน

4. นักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรีที่มีเพศ ที่พักอาศัยขณะศึกษา รายรับต่อเดือน แหล่งที่มาของรายได้ และสถานภาพครอบครัวต่างกัน มีสัมพันธ์ภาพกับเพื่อนแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้ศึกษาเฉพาะกลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ในเขตจังหวัดชลบุรี

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในเขตจังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2557 จำนวน 59,129 คน จากสถานศึกษา 4 สถาบัน ได้แก่ 1) มหาวิทยาลัยบูรพา 2) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา 3) มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี 4) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ตะวันออก วิทยาเขตบางพระ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2557)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในเขตจังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2557 จำนวนทั้งสิ้น 400 คน จากสถานศึกษา 4 สถาบัน ได้แก่ 1) มหาวิทยาลัยบูรพา 2) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา 3) มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี 4) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ตะวันออก วิทยาเขตบางพระ ได้มาโดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยการคำนวณจากสูตร ของ Yamane (1973) จากนั้นใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 46)

2. ตัวแปรในการวิจัย มีดังนี้

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

2.1.1 ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ที่พักอาศัยขณะศึกษา รายได้ระหว่างเรียน แหล่งที่มาของรายได้ระหว่างเรียน สถานภาพครอบครัว

2.2 ตัวแปรตาม

2.2.1 พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน

2.2.2 ข้อมูลด้านมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์ ได้แก่ ความเครียด ความสุข ความเหงา ความต้องการ ความอยากรู้ อยากเห็น

2.2.3 ข้อมูลด้านสัมพันธภาพครอบครัว ได้แก่ บรรยากาศภายในครอบครัว ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู ลักษณะความเป็นต้นแบบของพ่อแม่

2.2.4 ข้อมูลด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน ได้แก่ เพื่อนทำให้มีความมั่นใจ เพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดี เพื่อนเป็นผู้ที่มีอิทธิพลชักจูง เพื่อนเป็นที่ปรึกษาเมื่ออยู่กับเพื่อนแล้วมีความสุข

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) มุ่งศึกษาพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี ได้กรอบแนวคิดในการวิจัยจากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎี ดังนี้ ด้านปัจจัยส่วนบุคคล ศึกษาลักษณะทั่วไปและพัฒนาการของวัยรุ่นเพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่เปลี่ยนผ่านจากเด็กโตไปเป็นผู้ใหญ่ (วิทยากร เชียงกูล, 2552, หน้า 9) ทฤษฎีพัฒนาการจิตสังคมของ Erikson (1967) ซึ่งให้เห็นว่าพฤติกรรมที่เด็กแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงลักษณะเฉพาะประจำวัยของเขา เด็กที่มีช่วงอายุต่างกันย่อมแสดงพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ด้านมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์ศึกษาสภาพอารมณ์ที่ส่งผลต่อการแสดงออกของร่างกาย เพราะอารมณ์จะเป็นแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์ (ลิจิต กาญจนภรณ์, 2547, หน้า 115) ด้านสัมพันธภาพครอบครัว ศึกษาความหมายของครอบครัว ลักษณะและหน้าที่ของครอบครัว ตลอดจนปัญหาของครอบครัวเพราะครอบครัวมีบทบาทต่อการแสดงพฤติกรรม และค่านิยมของวัยรุ่น (จันทน์ อธิวัฒน์สิทธิ์, เสาวคนธ์ สุดสวาท, เฉลียว ฤกษ์รุจิพิมล, ประไพร์ วิริยะสมบูรณ์, สุคา ภิมย์แก้ว และสุรพันธ์ เพชรภา, 2548, หน้า 84) ด้านสัมพันธภาพกับเพื่อนศึกษาวัยรุ่นกับกลุ่มเพื่อน เพราะวัยรุ่นจะให้ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมวัย และให้ความสำคัญกับเพื่อนในกลุ่ม การคบเพื่อนร่วมวัยเป็นพฤติกรรมสังคมที่สำคัญยิ่งต่อจิตใจของวัยรุ่น (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2553, หน้า 338-339)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. มูลเหตุจูงใจทางอารมณ์ หมายถึง สภาวะสภาพของจิตใจที่เป็นเหตุให้ไปเที่ยวสถานบันเที่ยงกลางคืน ได้แก่

1.1 ความเครียด หมายถึง สภาพความกดดันที่เกิดทางร่างกายและจิตใจ ทำให้ร่างกายมีอาการปวดหัว ใจสั่น หอบ เป็นอาการที่ลำบากหรืออาการทางลบ

- 1.2 ความสุข หมายถึง ความรู้สึกสบายใจ สนุกสนาน รื่นไร้ง
- 1.3 ความเหงา หมายถึง ความรู้สึกว่าเหว่ โดดเดี่ยวและเปล่าเปลี่ยว
- 1.4 ความต้องการ หมายถึง ความต้องการที่จะทำในบางสิ่งเพื่อตอบสนองกับสิ่งที่ต้องการซึ่งความต้องการจะมีมากในวัยรุ่น
 - 1.5 ความอยากรู้อยากเห็น หมายถึง ความสนใจ สงสัย จนต้องหาทางออกเพื่อให้ได้คำตอบ
2. สัมพันธภาพครอบครัว หมายถึง บรรยากาศภายในครอบครัวและสภาพการอยู่ร่วมกันของคนในครอบครัว ได้แก่
 - 2.1 การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ในหลายลักษณะ ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ยอมรับฟังความคิดเห็น หรือการเลี้ยงดูแบบเผด็จการไม่รับฟังความคิดเห็นของใครเลย
 - 2.2 การดูแลเอาใจใส่ หมายถึง ความสนใจเอาใจใส่ไม่ปล่อยปละละเลย
 - 2.3 การเป็นแบบอย่างที่ดี ความเป็นต้นแบบของพ่อแม่ หมายถึง ความเป็นแบบอย่างที่ดีของพ่อแม่ต่อลูก เช่น ในทางที่ดีพ่อแม่ชอบอ่านหนังสือ หรือชอบทำบุญทำทาน ในทางลบพ่อแม่ชอบเที่ยวกลางคืน หรือดื่มสุราเป็นประจำ
3. สัมพันธภาพกับเพื่อน หมายถึง ความผูกพันต่อเพื่อน ได้แก่
 - 3.1 เพื่อนทำให้มีความมั่นใจ
 - 3.2 เพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดี
 - 3.3 เพื่อนเป็นผู้มีอิทธิพลชักจูง
 - 3.4 เพื่อนเป็นที่ปรึกษา
 - 3.5 เมื่ออยู่กับเพื่อนแล้วมีความสุข
4. พฤติกรรมที่วัยรุ่นสถานบันเทิงกลางคืน หมายถึง กิจกรรมที่ประพฤติปฏิบัติเมื่อไปเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน ดังนี้
 - 4.1 ร้องเพลง
 - 4.2 ฟังเพลง
 - 4.3 รับประทานอาหาร
 - 4.4 สนทนาพูดคุย
 - 4.5 ดูภาพยนตร์
 - 4.6 ดื่มเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์
 - 4.7 ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

- 4.8 เต็นรำ
- 4.9 ทำความรู้จักกับเพื่อนใหม่
- 4.10 ฐบบุหรี
- 4.11 เสพยาเสพติด
- 4.12 คูการแข่งขันกีฬา
- 4.13 เล่นการพนัน
- 4.14 คูคอนเสิร์ต
- 4.15 ขายบริการทางเพศ
- 4.16 พบคนถูกใจเพื่อมีเพศสัมพันธ์
- 4.17 เลี้ยงฉลองในโอกาสต่าง ๆ
- 4.18 ทำธุรกิจเป็นตัวแทนจำหน่ายสินค้า
- 4.19 นัดพบกับคนรู้จักหรือเพื่อนเก่า
- 4.20 ชมหรือเลือกซื้อสินค้า
- 4.21 นวดแผนโบราณหรืออาบอบนวด

5. นักศึกษาปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี หมายถึง นิสิตนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีปีการศึกษา 2557 ของสถาบันอุดมศึกษาที่ตั้งอยู่ในจังหวัดชลบุรี ได้แก่

- 5.1 มหาวิทยาลัยบูรพา
- 5.2 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา
- 5.3 มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
- 5.4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ

6. สถานบันเทิงกลางคืน หมายถึง สถานประกอบการเป็นแหล่งบันเทิง ท่องเที่ยว พักผ่อน ที่มีเพลง การแสดง คาราโอเกะ ดนตรีในเวลากลางคืน ดั้งขึ้นเพื่อให้บริการโดยหวังประโยชน์ทางการค้า ให้บริการในเวลากลางคืนช่วงเวลา 20.00 ถึง 24.00 นาฬิกา

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุของการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหาแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษา
2. ทำให้สถานศึกษาได้ตระหนักถึงปัญหาและหาแนวทางป้องกัน และแก้ไขพฤติกรรม การเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษานี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยได้ค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ลักษณะทั่วไปและพัฒนาการของวัยรุ่น
2. พฤติกรรมวัยรุ่น
3. พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2546
4. แนวคิดเกี่ยวกับสถานบันเทิง
5. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน
6. แนวคิดเกี่ยวกับครอบครัว
7. แนวคิดความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ลักษณะทั่วไปและพัฒนาการของวัยรุ่น

ความหมายของวัยรุ่น

วิทยากร เชียงกุล (2552, หน้า 9) ได้ให้ความหมายว่า วัยรุ่น คือ วัยเปลี่ยนผ่านจากเด็กโตไปเป็นผู้ใหญ่

วินัดดา ปิยะศิลป์ (ม.ป.ป., หน้า 3) ได้ให้ความหมายว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งร่างกายและจิตใจที่ซับซ้อนที่สุด เป็นวัยต่อของชีวิตจากเด็กไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2540, หน้า 329) ได้ให้ความหมายว่า วัยรุ่น (Adolescence) หมายถึง การเจริญสู่วุฒิภาวะ ถ้าถือเอาความพร้อมทางร่างกายหรือภาวะเจริญสูงสุดของร่างกายเป็นเกณฑ์ ตัดสินวัยรุ่นจะหมายถึง ช่วงชีวิตที่มีพัฒนาการสู่ความเจริญเติบโต พ้นจากความเป็นเด็ก เป็นวัยที่ย่างเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ เป็นวัยที่เชื่อมต่อระหว่างความเป็นเด็กกับผู้ใหญ่ เด็กจะบรรลุถึงวุฒิภาวะขั้นนี้ได้จำเป็นต้องมีพัฒนาการทุก ๆ ด้าน ของชีวิต คือ ด้านร่างกาย ด้านความคิด และสติปัญญา ด้านอารมณ์หรือจิตใจ และทางด้านสังคมไปพร้อม ๆ กัน ช่วงวัยนี้เป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต ถ้าวัยรุ่นสามารถดำเนินชีวิตเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ได้อย่าง ไม่มีปัญหา ก็จะเป็นผู้ใหญ่ที่ดี เป็นกำลังของชาติ และในอนาคตสามารถเป็นผู้พัฒนาประเทศชาติได้

สุชา จันท์ธอม (2539, หน้า 136-137) ได้ให้ความหมายว่า วัยรุ่น คือ วัยที่เจริญเติบโตไปสู่วุฒิภาวะความเป็นผู้ใหญ่ โดยยึดความพร้อมทางร่างกายเป็นเครื่องตัดสิน วัยนี้มีความเจริญเติบโตทางร่างกายอย่างรวดเร็ว รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจ และความรู้สึกนึกคิด โดยเฉพาะความคิดอิสระและเรียนรู้ความผิดพลาดด้วยตนเองมากกว่าความรู้ที่ถูกสั่งสอน การตัดสินใจแก้ปัญหาดีกว่า และแสดงออกทางอารมณ์ที่รุนแรง

Herlock (1974, p. 120) ได้กล่าวไว้ว่า วัยรุ่นตรงกับคำว่า Adolescence ในภาษาอังกฤษ ซึ่งมีความหมายว่า เจริญเติบโตทั้ง 4 ด้านไปพร้อมกัน ได้แก่ ร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

เพ็ญพิไล ฤทธาคนานนท์ (2549, หน้า 181) ได้แบ่งวัยรุ่นออกเป็น 3 ระยะ คือ

1. วัยรุ่นตอนต้น (Early adolescence) อายุ 11-14 ปี เป็นระยะที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากทั้งทางร่างกาย ทางสรีระวิทยา และทางปัญญา
2. วัยรุ่นตอนกลาง (Middle Adolescence) อายุ 14-15 ปี เป็นระยะปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงใหม่นี้
3. วัยรุ่นตอนปลาย (Late adolescence) อายุ 18-21 ปี เป็นระยะที่มีการเปลี่ยนจากเด็กไปเป็นผู้ใหญ่

พัฒนาการทางด้านความคิดและสติปัญญา

พัฒนาการทางด้านความคิดและสติปัญญา เป็นพัฒนาการที่สำคัญของวัยรุ่นอย่างยิ่ง เพราะมีผลต่อพฤติกรรมที่วัยรุ่น ได้แสดงออกมา พัฒนาการทางสติปัญญาเป็นเรื่องของความสามารถในการปรับตัวของวัยรุ่นที่มีต่อสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัวของวัยรุ่นเอง พัฒนาการทางสติปัญญา คือ การที่บุคคลสามารถเข้าใจและปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมรอบตัวได้ การปรับตัวที่ดีตัวมาแต่แรกเกิด และพัฒนาการต่อเนื่องตามวัยจนถึงวัยผู้ใหญ่ ในระยะที่เป็นวัยรุ่นเป็นระยะที่วัยรุ่นเข้าใจ กฎเกณฑ์ของสังคมได้ดีขึ้น มีความสามารถให้เหตุผลในการตัดสินใจ พัฒนาการทางความคิด เป็นไปอย่างรวดเร็ว สามารถตีความและทดสอบข้อพิสูจน์ได้

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2553, หน้า 347-352) ได้กล่าวถึงพัฒนาการทางความคิดของวัยรุ่นไว้ว่า ในระยะวัยรุ่นเด็กมีความเจริญเติบโตทางสมองถึงขั้นเต็มที่ จึงสามารถคิดได้ในทุก ๆ แบบ และทุก ๆ แบบของวิธีคิด หากเด็กได้รับการศึกษาอบรมมาตามขั้นตอนด้วยดี ระยะนี้เป็นระยะที่เด็กจะแสดงความปรารถนาอย่างชัดเจน และเห็นความแตกต่างของเด็กระยะนี้กับวัยอื่น ๆ ได้ชัดเจน การเรียนรู้เรื่องยาก ๆ เรื่องที่เป็นนามธรรมซับซ้อนเด็กก็สามารถเข้าใจได้ อย่างไรก็ตามพืงนึกเสมอว่าคุณภาพความคิดของเด็กขึ้นกับคุณภาพของบอบสมอง พันธุกรรม และการเรียนรู้ในวัยที่ผ่านมา และบทเรียนทางวิชาการต่าง ๆ ที่เด็กมีโอกาสดูได้เรียนรู้ ตลอดจนสิ่งแวดล้อมที่เอื้อหรือไม่เอื้อต่อพัฒนาการทางความคิดของเด็ก

พัฒนาการทางด้านร่างกาย

พัฒนาการทางกายเป็นไปในแง่ของความงอกงาม เจริญเติบโตถึงขีดสมบูรณ์ เพื่อทำหน้าที่อย่างเต็มที่ความเจริญเติบโต มีทั้งส่วนภายนอกที่มองเห็นได้ง่าย เช่น ส่วนสูง น้ำหนัก รูปหน้า ส่วนสำคัญของร่างกาย ลักษณะเส้นผม ฯลฯ และความเจริญส่วนภายใน เช่น การทำงานของต่อมบางชนิด โครงกระดูกแข็งแรงขึ้น การผลิตเซลล์สืบพันธุ์ในเด็กชาย การมีประจำเดือนของเด็กหญิง ฯลฯ ความเจริญเติบโตทางกายมีช่วงหนึ่งซึ่งเป็นระยะพัก เมื่อผ่านพ้นช่วงนี้ไปแล้วมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายอย่างรวดเร็ว ความสูงของเด็กเมื่อตอนต้นปีกับปลายปีมีความแตกต่างอย่างมาก การสะสมไขมันในร่างกายมีมากกว่าวัยเด็กโดยเฉพาะเด็กหญิง เด็กที่มีรูปร่างผอมอาจมีรูปร่างอ้วนขึ้นกว่าเดิม ในบางโอกาสจึงเรียกระยะนี้ว่าช่วงไขมัน (Fat period) ระบบการย่อยอาหารและการใช้ประโยชน์จากอาหารทำงานเร็วและมากกว่าเดิม เพราะร่างกายกำลังเจริญเติบโต เด็กจึงหิวเก่ง กินเก่ง กินไม่เลือก งดนอนบ่อย เป็นระยะเวลากำลังกินกำลังนอน กล้ามเนื้อของเด็กชายเจริญมากขึ้น อวัยวะเพศเริ่มทำงาน เสียงของเด็กชายแตกและหัวขึ้น ตอนต้น ๆ ของวัยนี้เด็กวัยนี้ร่างกายไม่ได้สัดส่วน เด็กรู้สึกอึดอัด กังวาล รู้สึกอ่อนไหวง่ายเกี่ยวกับสัดส่วนอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย การทำงานของกล้ามเนื้อกับประสาทสัมผัสต่าง ๆ ของเด็กยังไม่เข้ารูปเข้ารอย เด็กจึงต้องเล่นกีฬาหรือทำงานที่ต้องใช้ความสามารถทางกล้ามเนื้อ ประสาทสัมผัส และการประสานงานของกล้ามเนื้อกับประสาทสัมผัสได้ไม่สู้ดี สุขภาพของเด็กวัยนี้ดีกว่าที่ผ่านมา แม้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายจะเจริญเติบโตในอัตราเร็วที่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าส่วนต่าง ๆ ของร่างกายขกเว้นสมอง และศีรษะโตในอัตราเร็วมากในช่วงวัยรุ่น (เป็นแบบ Spurt) และถึงขีดเต็ม 100% เมื่ออายุประมาณ 20 ปี (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2553, หน้า 331)

พัฒนาการทางด้านอารมณ์

ความเปลี่ยนแปลงและความเจริญเติบโตทางกาย ทั้งภายในและภายนอก กระทบกระเทือนแบบแผนอารมณ์ของเด็กวัยแรกเริ่มและวัยรุ่น เด็กมีอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย สับสน อ่อนไหว มีความเข้มของอารมณ์สูง ไม่มั่นคง ระดับความเข้มของอารมณ์แต่ละอย่างนั้นขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพดั้งเดิมของเด็ก ขึ้นอยู่กับตัวเร้าที่ทำให้เด็กเกิดอารมณ์ บุคคลต่างวัยจึงต้องใช้ความอดทนมากเพื่อจะเข้าใจและสร้างสัมพันธ์กับพวกเขา เนื่องจากเข้ากับบุคคลต่างวัยยาก เด็กวัยรุ่นจึงเกาะกลุ่มกัน ได้ดีมากเป็นพิเศษกว่าวัยอื่นๆ เพราะเข้าใจและยอมรับกันและกันได้ง่าย อย่างไรก็ตามเด็กวัยรุ่นที่มีพัฒนาการในวัยที่ผ่านมาด้วยดี ปรับตัวได้ดีก็ไม่จำเป็นต้องมีสภาพของอารมณ์ที่สับสนหรือมีลักษณะเป็นพายุบูแคม หรือถ้ามีก็เป็นเพียงช่วงสั้นและไม่รุนแรง (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2553, หน้า 336)

สำหรับลักษณะพัฒนาการทางอารมณ์ของวัยรุ่นอายุระหว่าง 16-18 ปี วัยรุ่นหญิงส่วนมากมักมีปัญหาทางพฤติกรรมมากกว่าวัยรุ่นชาย เนื่องจากปัญหาเกี่ยวกับ “Learned helplessness” โดยที่ เกิดจากสังคมคอยกำหนด ตั้งกฎเกณฑ์ว่าผู้หญิงควรทำอะไรได้และไม่ควรทำอะไร ในส่วนที่กำหนดว่าผู้หญิงไม่เหมาะสมกับการทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง เป็นต้น ให้ผู้หญิงไม่สามารถกระทำพฤติกรรมนั้น ๆ ได้ ทั้ง ๆ ที่โดยความเป็นจริงแล้วสามารถทำได้ และมีสิทธิเสรีภาพที่จะทำเพียงแต่สังคมไม่ยอมรับเท่านั้น ปรากฏการณ์เช่นนี้มักจะขึ้นกับการประกอบอาชีพ หรือการดำเนินกิจกรรมประจำวันของผู้หญิง ปรากฏการณ์นี้นำไปสู่ความขัดแย้งในใจผู้หญิง ทำให้เกิดความรู้สึกว่าการเป็นผู้หญิงไม่ดี เสียเปรียบ มีข้อจำกัดในการทำงานอาชีพมากกว่าชาย ทำให้รู้สึกด้อยโอกาส เพราะความเป็นหญิง และอีกประการ คือ เรื่องการมีอารมณ์เศร้า เรื่องจากการผิดหวังชีวิตในเรื่องต่าง ๆ เป็นสิ่งปกติธรรมดา สำหรับคนวัยนี้ปัญหาที่รุนแรง คือ จะนำไปสู่การฆ่าตัวตายโดยเฉพาะ การฆ่าตัวตายเนื่องจากความผิดหวังในด้านความรัก การเรียน เรื่องภายในครอบครัว เป็นคนเจ้าอารมณ์ (ลิขิต กาญจนารักษ์, 2546, หน้า 36) นอกจากนี้วัยรุ่นยังมีลักษณะทางอารมณ์ที่สำคัญดังนี้ คือ

1. มีอารมณ์รุนแรง อ่อนไหวง่าย โดยเฉพาะเมื่อได้รับความกระทบกระเทือนใจอะไรบางอย่างก็จะรู้สึกและมีอารมณ์ร่วมอย่างรุนแรง ทำให้วัยรุ่นชอบทำอะไรที่บ้าบิ่น ไม่กลัวอันตราย ไม่คิดหน้าไม่คิดหลัง มีความชอบและไม่ชอบอย่างรุนแรง ส่วนใหญ่พฤติกรรมรุนแรงมักเกิดเมื่อวัยรุ่นอยู่รวมตัวกันเป็นกลุ่ม ต้องการพิสูจน์ให้เห็นถึงความรักเพื่อน เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับกลุ่ม และยอมทำทุกอย่างเพื่อเพื่อน

2. มีความไม่มั่นคงทางอารมณ์ หรืออารมณ์ไม่สม่ำเสมอเปลี่ยนแปลงง่าย ความรู้สึกต่าง ๆ ทั้งรัก ทั้งเกลียด โกรธ ดีใจ เสียใจ ห้อแหย้อเกิดขึ้นและหายไปอย่างรวดเร็ว

3. ขาดการควบคุมการแสดงออกทางอารมณ์ เมื่อมีอารมณ์ความรู้สึกรุนแรงก็มักจะแสดงออกอย่างเปิดเผยในรูปการถกเถียงหรือต่อต้าน ไม่ค่อยยอมง่าย ๆ นักทั้งเด็กชายและเด็กหญิงต่างต้องการแสดงความคิดเห็นที่ขัดแย้งผู้ใหญ่อยู่เสมอ และอาจจะมีอารมณ์ค้างเมื่อเกิดความผิดหวัง หรือสับสนกับปัญหาที่แก้ไขไม่ได้ (พรพิมล เทียมนาครินทร์, 2539, หน้า 53-54)

สำหรับสาเหตุที่ทำให้วัยรุ่นมีลักษณะของอารมณ์ที่แปรปรวน สับสนและรุนแรงนั้นมีสาเหตุมาจากหลายประการด้วยกัน เช่น การเปลี่ยนแปลงของสภาพร่างกายตามพัฒนาการทางด้านร่างกาย ช่วงของความเป็นวัยรุ่นเป็นช่วงเปลี่ยนวัย การเลือกอาชีพ สภาพการเปลี่ยนแปลงทางสังคมปัจจุบัน รวมถึงสภาพของการเปลี่ยนแปลงของครอบครัวที่มีขนาดเล็กลงความผูกพันและความอบอุ่นใจที่จะได้รับจากสมาชิกในครอบครัวก็ลดน้อยลงกว่าสภาพของครอบครัวขนาดใหญ่หรือครอบครัวขยายเหมือนในอดีต ทำให้วัยรุ่นขาดที่ปรึกษาและพึ่งพิงทางใจ จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้วัยรุ่น เกิดปัญหาในการปรับตัวทางด้านจิตใจและอารมณ์ได้ (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2553, หน้า 336-337)

พัฒนาการทางสังคม

นอกจากการที่วัยรุ่นที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย อารมณ์ และความคิดดังกล่าวมาแล้ว พัฒนาการหรือการเปลี่ยนแปลงอีกรูปแบบหนึ่งของช่วงชีวิตวัยรุ่นที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นก็คือ การเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาการทางด้านสังคม พัฒนาการทางสังคมหมายถึง การเปลี่ยนแปลงทางความคิดและพฤติกรรมทางสังคมของวัยรุ่น อันเกิดจากความต้องการอย่างรุนแรงในการที่จะปรับปรุงตนเอง แสดงหาและสร้างเอกลักษณ์ของตนเองให้เป็นที่ยอมรับนับถือของเพื่อนและสังคม อาจจะมีลักษณะของความปรารถนาที่จะเหมือนผู้ใดผู้หนึ่งในสังคม หรือเป็นการเลียนแบบตามแฟชั่นตามเพื่อนก็ได้ พยายามทำทุกสิ่งทุกอย่างอย่างสุดความสามารถเพื่อที่จะให้ได้มาซึ่งสถานะดังกล่าว โดยแสดงออกทางด้านร่างกายกริยาท่าทาง ความต้องการให้ทุกคนยอมรับว่าเป็นผู้ใหญ่ บางขณะอาจชอบเก็บตัวอยู่ตามลำพังเพื่อต้องการเวลาในการสร้างความเข้าใจตนเอง แต่เมื่อต้องการออกสู่สังคมก็ชอบการสังคมที่กว้างขวางออกไปจากครอบครัว มีการรวมกลุ่มระหว่างเพื่อนที่มีลักษณะ นิสัย และรสนิยมที่คล้ายกันทำให้วัยรุ่นรู้สึกมั่นใจ และเป็นการชดเชยความต้องการที่ไม่สามารถหาได้จากที่บ้าน พัฒนาการทางสังคมที่สำคัญของกลุ่มวัยรุ่นก็คือ การเข้ากลุ่มเพื่อนทั้งเพื่อนเพศเดียวกัน ซึ่งเป็นการแสดงออกถึงความต้องการเรียนรู้และมีบทบาทในสังคม (กุลภา วจนสาระ, 2544, หน้า 63)

พัฒนาการทางสังคมของวัยรุ่นช่วงอายุ 16-18 ปี มักมีลักษณะพัฒนาการทางสังคม คือ กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลสูงในการกำหนดบทบาทของพฤติกรรมในชีวิตประจำวัน ในขณะที่พ่อแม่เป็นกังวลต่ออนาคตของเด็กมากที่สุด เพราะเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของการสร้างสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ และการวางแผนการศึกษา และอาชีพสำหรับอนาคต วัยรุ่นหญิง จะมีปัญหาในการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศมากกว่าวัยรุ่นชาย เพราะมีค่าเกณฑ์ของสังคมประเพณี วัฒนธรรม เป็นกรอบกำหนดพฤติกรรม (ลิขิต กาญจนารณ, 2546, หน้า 36) การรวมเป็นกลุ่มของเด็กเป็นไปโดยธรรมชาติ เด็กเลือกเป็นสมาชิกของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยไม่มีใครตั้งกฎเกณฑ์ไว้ให้ต้องทำ เช่น เป็นกลุ่มที่เข้าได้กับแนวโน้ม แบบบุคลิกภาพ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวของตน ทั้งความสนใจ ค่านิยม สติปัญญา ความมุ่งหวังในชีวิต และอื่น ๆ นุคผลต่างวัยมีอิทธิพลในการเลือกกลุ่มและจับกลุ่มของเด็กไม่สู้มากนัก จึงกล่าวได้ว่ากลุ่มมีความสำคัญต่อชีวิตจิตใจและอนาคตของเด็กอย่างมากที่สุด ขณะนี้เด็กไม่ต้องการเพียงแต่รวมกลุ่มกันเท่านั้นแต่ต้องการสร้างความผูกพันระหว่างสมาชิกในกลุ่มแบบผู้ใหญ่อีกด้วย เพราะเด็กสำนึกว่าตนเป็นผู้ใหญ่แล้ว ถ้าเด็กสามารถเข้ากับเพื่อนร่วมกลุ่มได้ดีเขาจะมีความรู้สึกที่ผู้ปกครองและผู้ใหญ่อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเขามีความสำคัญต่อตัวเขาน้อยกว่าเพื่อน ถ้าเปรียบเทียบกับวัยต่าง ๆ แล้วระยะวัยรุ่นเป็นระยะที่คนมีความรู้สึกต้องการผูกพันกับเพื่อนและกลุ่มมากกว่าวัยอื่น (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2553, หน้า 338)

วัยรุ่นที่เป็นที่นิยมชมชอบของเพื่อนมักจะมีรูปร่างหน้าตาดี ฉลาด มีความสามารถพิเศษ เชื่อมมั่นในตนเอง กระฉับกระเฉง และสามารถเข้ากับคนอื่น ได้อย่างสบาย ในทางตรงกันข้ามวัยรุ่นที่หน้าตาไม่ดี ไม่ฉลาด สงสัยในคุณค่าของตนเองกลัวว่าเพื่อนจะไม่ยอมรับก็จะยิ่งทำให้ ความกลัวของตนเป็นจริงขึ้นมา โดยการเก็บตัวหรือไม่เข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อน หรือประหม่า ไม่สบายใจเมื่ออยู่ในกลุ่มเพื่อน หรือไม่ก็เรียกร้องความสนใจด้วยการเป็นผู้รับใช้หรือเป็นตัวตลก หรือพยายามปิดบังปมด้อยด้วยการพูดจาโอหัง แสดงความกล้าบ้าบิ่นต่าง ๆ อย่างไรก็ตามเด็กที่เคย ไม่สวยในวัยเด็ก เช่น ผอม สูง ใส่อายัดฟัน อาจจะกลายเป็นคนที่หน้าตาดีในวัยรุ่นและมีเพื่อนมาก ทั้งชายหญิงก็ได้ ในทางตรงกันข้ามเด็กที่เคยมีเพื่อนมากแต่ยังไม่ยอมโตในขณะที่เพื่อน ๆ มีความเป็นผู้ใหญ่ขึ้นก็อาจไม่เป็นที่นิยมของเพื่อนอีกต่อไป การรู้จักโลกมากขึ้นทำให้ทราบว่าตนมี ความสามารถในด้านใดและจะทำชื่อเสียงหรือเอาดีทางไหน เช่น เด็กหญิงที่เสียงดีก็จะเข้าวงดนตรี หรือแสดงละคร เด็กที่มีผลการเรียนในชั้นประถมไม่ค่อยดีพอเข้าสู่วัยรุ่นอาจเอาดีในวิชาที่ไม่เน้นหนัก ทางวิชาการ เช่น คหกรรมศาสตร์ ศิลปะ หรือวิชาเลขานุการ วิธีการเหล่านี้จะทำให้วัยรุ่นเกิด ความเชื่อมั่น และเห็นคุณค่าของตัวเองมากกว่าเดิม และเป็นการยกฐานะของตนเองในกลุ่มเพื่อนด้วย (เพ็ญพิไล ฤทธาคนานนท์, 2549, หน้า 207-208)

พฤติกรรมวัยรุ่น

พฤติกรรมทางด้านสังคมของวัยรุ่น

วิภากรณ์ บุญยงค์ (2549, หน้า 72-73) ได้สรุปรูปแบบพฤติกรรมทางสังคมของวัยรุ่น ในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

1. รูปแบบของการรวมกลุ่ม ในวัยเด็กความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนมีเฉพาะเพื่อนที่คุ้นเคย อยู่บ้านใกล้กันหรือโรงเรียนเดียวกัน แต่เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นการรวมกลุ่มของวัยรุ่นจะมีเพื่อนที่คุ้นเคย มากขึ้น มีทั้งกลุ่มเล็กและกลุ่มใหญ่ ลักษณะการรวมกลุ่มมี 5 ลักษณะ คือ

1.1 กลุ่มเพื่อนสนิท (Chums) เป็นกลุ่มที่มีความไว้วางใจกัน มีความซื่อสัตย์ภักดี คอยช่วยเหลือกัน มีลักษณะที่คล้ายกันหลายอย่าง เช่น การแต่งตัว การเลือกเพื่อนต่างเพศ ความรู้สึกรัก ต่อพ่อแม่และคนอื่น ๆ มีความสัมพันธ์ที่มั่นคงและยั่งยืน การรวมกลุ่มในลักษณะนี้ มี 2-3 คน นับเป็นรากฐานสำคัญในการรวมกลุ่มเป็นกลุ่มเพื่อน

1.2 กลุ่มเพื่อน (Cliques) เป็นการรวมกลุ่มที่ไม่เป็นพิธีการ กลุ่มลักษณะนี้จะมีสมาชิก มากกว่ากลุ่มเพื่อนสนิท แต่จะไม่เกิน 9 คน สมาชิกที่รวมกลุ่มกันจะมีสนิทตรงกันคล้อยตามกัน ทั้งความคิดและการกระทำ มีความสนิทสนมกัน และมีผลประโยชน์บางอย่างร่วมกัน ความสัมพันธ์ ในกลุ่มจะไม่ยั่งยืนเท่ากับกลุ่มเพื่อนสนิท สมาชิกในกลุ่มมีทั้งเพศเดียวกันและประกอบด้วย

ทั้งสองเพศ กิจกรรมส่วนใหญ่จะเป็นการพูดคุยสนทนา กลุ่มเพื่อนนับว่ามีอิทธิพลต่อเจตคติ ความคิดและพฤติกรรมของสมาชิกในกลุ่มอย่างมาก ซึ่งเป็นประสบการณ์อันมีค่าอย่างยิ่งในชีวิตของวัยรุ่น การรวมกลุ่มในลักษณะนี้มีข้อดี คือ ทำให้สมาชิกในกลุ่มมีความรู้สึกอบอุ่น มั่นคง มีความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งเกิดจากการยอมรับของกลุ่มเพื่อน นอกจากนี้กลุ่มเพื่อนยังช่วยให้สมาชิกได้มีโอกาสพัฒนาทักษะทางสังคม และสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดีขึ้น สำหรับข้อเสียของกลุ่มเพื่อน คือ กลุ่มเพื่อนบางกลุ่มคิดว่าตนเองเหนือกว่าผู้อื่น ทำให้ผู้ที่ไม่ได้เป็นสมาชิกเกิดความรู้สึกต่อต้านนำมาซึ่งการขาดความสามัคคีในหมู่คณะได้

1.3 กลุ่มฝูงชน (Crowd) เป็นการรวมกลุ่มที่เกิดจากกลุ่มเพื่อนหลาย ๆ กลุ่มมารวมกัน เพื่อแสวงหาความบันเทิง เช่น การรวมกลุ่มจัดงานสังสรรค์ ทัศนajer กีฬา ดนตรี เป็นต้น เป็นองค์การที่มีกิจกรรมทางสังคมมากกว่ากลุ่มเพื่อน กิจกรรมนั้นเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม ประกอบด้วยสมาชิกทั้งสองเพศ การรวมกลุ่มแบบฝูงชนนี้มีข้อดี คือ สมาชิกในกลุ่มมีโอกาสได้เรียนรู้ทักษะทางสังคมและการปรับตัวทางสังคม โดยเฉพาะทักษะในการพูดคุย หรือสร้างความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม รวมทั้งค่านิยมของกลุ่มฝูงชนจะช่วยพัฒนาส่งเสริมความซื่อสัตย์ภักดีให้เกิดในตัวสมาชิกด้วย สำหรับข้อเสียของกลุ่มฝูงชนนั้นบางครั้งกิจกรรมต่าง ๆ ในกลุ่มอาจส่งผลให้สมาชิกหมกมุ่นอยู่กับกิจกรรมกลุ่มมากเกินไปทำให้ละเลยหน้าที่ความรับผิดชอบทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน นอกจากนี้คนที่ไม่สามารถเป็นสมาชิกของกลุ่มอาจเกิดความรู้สึกโดดเดี่ยว เพราะถูกปฏิเสธจากสมาชิกของกลุ่มนั้น ๆ

1.4 กลุ่มในรูปองค์การหรือสมาคม (Formally organized group) เป็นการรวมกลุ่มอย่างเป็นทางการ จะมีระเบียบขององค์การหรือสมาคมมีการรับสมาชิกอย่างเป็นทางการ มีโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ องค์การหรือสมาคมที่สร้างขึ้นได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานราชการหรือสถาบันทางสังคมต่าง ๆ กลุ่มในรูปองค์การหรือสมาคมของวัยรุ่นแบ่งได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1.4.1 กลุ่มสนใจพิเศษ (Special-interest group) มีกิจกรรมเฉพาะอย่างหนึ่งอย่างใดเพียงอย่างเดียว เช่น การเล่นบาสเกตบอล แสดงละคร วาดรูป หรือช่างฝีมือ เป็นต้น

1.4.2 สโมสร (Club) มีโครงการที่รวมกิจกรรมต่าง ๆ ไว้เป็นจำนวนมาก

1.4.3 กลุ่มที่มีจุดมุ่งหมายเฉพาะ (Purpose group) สมาชิกของกลุ่มจะต้องมีอุดมการณ์หรืออุดมคติอะไรบางอย่างร่วมกัน อาจอยู่ในรูปของกลุ่มบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ต่าง ๆ โดยเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก

1.5 กลุ่มในรูปแก๊ง (Gangs) เป็นการรวมกลุ่มของวัยรุ่นที่เกิดจากความรู้สึกว่าไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม จึงมารวมตัวกันเพื่อให้เกิดความรู้สึกอบอุ่นมั่นคง และคาดว่ากลุ่มในรูปแก๊งนี้

จะสามารถปลดปล่อยสิ่งที่เขาไม่พอใจหรือปลดปล่อยความทุกข์ความคับข้องใจได้ สมาชิกในกลุ่ม จะมีอายุรุ่นราวคราวเดียวกันและจะมีการตั้งกฎเกณฑ์ร่วมกันทำตามกฎที่ตั้งขึ้น โดยมีลักษณะต่อต้านสังคม และกระทำในสิ่งที่ผิดกฎหมายซึ่งการรวมกลุ่มในรูปแบบนี้จะไม่สามารถปลดปล่อยความทุกข์ ความคับข้องใจได้เลยแต่กลับทำให้สมาชิกในกลุ่มไม่ได้เรียนรู้ระเบียบกฎเกณฑ์ทางสังคม และนำไปสู่การพัฒนาบุคลิกภาพในลักษณะต่อต้านสังคมและมีเจตคติที่ไม่ดีต่อสังคม

ความสำคัญของพฤติกรรมวัยรุ่น

ณัชชา มณีวงศ์ (2550, หน้า 18) กล่าวว่า ความสำคัญของพฤติกรรมวัยรุ่น แบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ ความสำคัญระดับตัววัยรุ่น และความสำคัญระดับประเทศ

1. ระดับตัววัยรุ่น: พฤติกรรมวัยรุ่นเป็นพื้นฐานของชีวิตในวัยผู้ใหญ่

วัยรุ่นเป็นช่วงชีวิตที่พัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาอย่างสูง จนกล่าวได้ว่าเป็นช่วงชีวิตที่พัฒนาศักยภาพอย่างเต็มที่ ดังนั้น ประสบการณ์ที่วัยรุ่นได้รับในช่วงนี้ จะช่วยพัฒนาศักยภาพทั้งมิติด้านปริมาณและคุณภาพทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ของตัววัยรุ่นเอง และศักยภาพที่พัฒนาแล้วในวัยรุ่นก็จะเป็นพื้นฐานของชีวิตในวัยผู้ใหญ่ต่อไป

2. ระดับประเทศ: พฤติกรรมวัยรุ่นเป็นเครื่องชื่อนาตของชาติ

ทุกรัฐบาลต่างตระหนักถึงพฤติกรรมวัยรุ่น โดยกล่าวว่า พฤติกรรมของวัยรุ่นเป็นเครื่องชี้ถึงอนาคตของประเทศ ทั้งนี้เนื่องจากการกระทำของวัยรุ่นจะเป็นผู้สืบทอดวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ตลอดจนปกป้องรักษาเอกราชและความเป็นชาติไว้ ทั้งจะทำให้สังคมพัฒนาสืบต่อไปจากการตระหนักถึงความสำคัญของพฤติกรรมวัยรุ่นนี้ รัฐบาลจึงกำหนดนโยบายพัฒนาเด็กและเยาวชนไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยมุ่งพัฒนาวัยรุ่นที่อยู่ในระบบ โรงเรียน และนอกระบบโรงเรียน โดยมุ่งเน้นพัฒนาด้านสุขภาพและจิตพัฒนาสติปัญญาและความสามารถ พัฒนาด้านอาชีพ และพัฒนาด้านบุคลิกภาพเสมอมา

ดังนั้น ทุกหน่วยงานและทุกสถาบันที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่น เช่น ครอบครัว โรงเรียน และชุมชน จึงมีหน้าที่ช่วยกันส่งเสริมและสนับสนุนให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมตามศักยภาพสูงสุด ทั้งด้านปริมาณ และคุณภาพ

แนวคิดของอิริค อิริคสันเกี่ยวกับการพัฒนาการชีวิตของวัยรุ่น

ทฤษฎีพัฒนาการของ Erikson (1967) ได้แบ่งขั้นพัฒนาการไว้ 8 ขั้น ดังนี้

1. แรกเกิด-1 ปี

ความรู้สึกริ้ววางใจและความรู้สึกไม่ริ้ววางใจเป็นความรู้สึกขั้นพื้นฐานมาตั้งแต่วัยทารก ซึ่งเด็กได้สร้างความรู้สึกริ้วใจต่อแม่ซึ่งได้เลี้ยงดูตน การรับรู้ว่ามีรักคนเป็นปัจจัยพื้นฐานของพัฒนาการ ความรู้สึกริ้วใจเกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างแม่กับลูกผ่านกระบวนการสัมผัสการได้รับ

ความอบอุ่นทางกาย การที่แม่เป็นแหล่งของอาหารและช่วยบรรเทาความเคียดร้อนในยามที่ทารกช่วยตัวเองไม่ได้ เช่น เมื่อเปื้อนจากปัสสาวะ อุจจาระ รวมทั้งการที่แม่เป็นแหล่งของการตอบสนองความต้องการต่าง ๆ ของเด็กหากเด็ก ได้รับการตอบสนองเหล่านี้ดี เด็กจะพัฒนาความรู้สึกมั่นคงต่อแม่ คนเลี้ยง ผู้ใหญ่ เด็กมีความมั่นใจต่อสังคมจะมีสุขภาพจิตดีในทางที่กลับกัน หากเด็กถูกปฏิเสธไม่ได้รับการเอาใจใส่ดูแลถูกทอดทิ้งให้อยู่ตามลำพัง ไม่ได้รับการเอาใจใส่ ดูแลถูกทอดทิ้งให้อยู่ตามลำพัง ไม่ได้รับการช่วยเหลือในยามลำบาก เด็กก็จะพัฒนาความรู้สึกไม่มั่นใจต่อสังคม ไม่ไว้ใจต่อผู้ใหญ่ ไม่ไว้ใจต่อสภาพชีวิตมีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อชีวิต มีปัญหาการปรับตัว เช่น เรียกร้องความสนใจ ไม่จริงใจต่อการสร้างสัมพันธ์กับคนอื่น ซึ่งเป็นลักษณะที่แสดงถึงสุขภาพจิตไม่ดี

2. อายุ 2-3 ปี

ความรู้สึกเป็นอิสระกับความรู้สึกละอาย หรือสงสัยเป็นความรู้สึกที่เริ่มพัฒนาขึ้นเมื่อเด็กอายุได้ประมาณ 3 ขวบ เป็นวัยที่เด็กเรียนรู้จากประสบการณ์ และจากการกระทำของตนเองตามธรรมชาติที่เด็กมีความอยากรู้อยากเห็นอยากเป็น ผู้กระทำต่อสิ่งแวดล้อม เด็กวัยนี้พยายามทำความเข้าใจต่อสภาพแวดล้อม ดึงดูดเอาสิ่งแวดล้อมเข้ามาในตัวเอง ในกระบวนการนี้เด็กต้องสำรวจและกระทำซึ่งสอดคล้องกับพัฒนาการทางกายของเด็ก จากการศึกษาความสามารถทางกล้ามเนื้อแขนขา ลำตัว และการพูด อวัยวะในการรับความรู้สึกมีความสมบูรณ์ หากเด็กได้ใช้พลังเหล่านี้ เด็กรู้สึกเป็นอิสระที่จะกระทำและสำรวจสภาพแวดล้อมตามความต้องการของตน เด็กจะมีสุขภาพจิตดี มีความกล้าแสดงออก เป็นตัวของตัวเอง ปัญหาที่เกิดขึ้น คือ การที่พ่อแม่คนเลี้ยง ครู จะไม่ยินยอมให้เด็กทำอะไรตามความต้องการของเด็ก เพราะความเป็นห่วงใยในสวัสดิภาพ เพราะไม่มีวิธีการที่เหมาะสมที่จะแนะนำจัดการกับเด็ก ผู้ใหญ่จึงห้ามลงโทษและไม่สามารถจัดสภาพแวดล้อมที่ตอบสนองความต้องการของเด็ก ๆ ได้ การกระทำเช่นนี้ทำให้เด็กรู้สึกไม่เป็นอิสระ เพราะถูกห้าม ไม่กล้าทำเพราะกลัวถูกลงโทษ ไม่กล้าตัดสินใจหาทางเลือกที่เหมาะสมเพราะขาดประสบการณ์จากการกระทำเด็กกลัวความผิดพลาดจึงไม่กล้าแสดงออก ความรู้สึกอาย เก็บกด และวิตกกังวลจึงเกิดขึ้น ลักษณะเหล่านี้แสดงถึงภาวะสุขภาพจิตไม่ดี

3. อายุ 3-5 ปี

ความคิดริเริ่มกับความรู้สึกผิด เป็นพัฒนาการของเด็กวัย 4-5 ขวบ ซึ่งมีร่างกายแข็งแรง มีกำลังที่พร้อมจะแสวงหาความจริงให้มากขึ้น เด็กวัยนี้มีเพื่อนมากขึ้นการเล่นจึงเป็นชีวิตจิตใจของเด็ก เด็กวัยนี้มีจินตนาการสูง กฎเกณฑ์จากพ่อแม่และจากสังคมจะมีมากขึ้น ซึ่งเด็กต้องเรียนรู้ที่จะต้องปฏิบัติให้คล้อยตาม มิฉะนั้นจะไม่ได้รับการยอมรับและถูกลงโทษ เพราะพ่อแม่เห็นว่าโตแล้ว จุดนี้เป็นจุดสำคัญของพัฒนาการที่จะต้องควบคุมตัวเองให้อยู่ในกรอบวินัย ดังนั้นหากพ่อแม่เข้มงวดกวดขันมากเกินไปจะทำให้เด็กไม่กล้าแสวงหาไม่กล้าสำรวจ เด็กขาดความพยายามที่จะทำ

อะไรให้ได้รับความสำเร็จ ขาดความภาคภูมิใจในตัวเอง ซึ่งจุดนี้ก็นับว่าเป็นจุดสำคัญของสุขภาพจิต เด็กวัยนี้อีกจุดหนึ่ง

4. อายุ 6-12 ปี

ความรู้สึกละอายใจเพิ่มขึ้นเกี่ยวกับความรู้สึกลด้อย เป็นพัฒนาการของเด็กวัย 6-11 ขวบ เด็กวัยนี้เข้าโรงเรียนแล้วบุคคลที่มีความสำคัญต่อเด็กเป็นจากพ่อแม่เป็นครู เด็กวัยนี้เชื่อฟังครูและต้องทำตามมาตรฐานของครู สังคมเพื่อนของเด็กกว้างขวางขึ้น เด็กต้องเรียนรู้ที่จะปรับตัวให้เข้ากับกลุ่ม ในขณะที่เดียวกันก็ต้องคอยมอง คอยประเมินความแตกต่างระหว่าง เพื่อนกับตนเอง มีอะไรเท่า ๆ กับเพื่อนเด็กต้องเรียนรู้ที่จะสร้างวินัยในตัวเอง ดังนั้นในวัยนี้เด็กจะขยันทำให้ได้ตามมาตรฐาน หากเด็กสามารถปรับตัวและความสามารถในการแก้ไข แนะนำจากครูเป็นอย่างดีแล้ว เด็กจะมีความภาคภูมิใจในความสำเร็จของคน มีความต้องการขอมทำต่อไปอีก มีความรู้สึกรับผิดชอบ ต่องาน มีความภาคภูมิใจต่อความสำเร็จของตน กำลังใจจากครูและจากพ่อแม่จึงเป็นสิ่งสำคัญมาก ส่วนในทางตรงกันข้ามหากเด็กขาดโอกาสที่กล่าวมาแล้ว ก็จะมีปัญหาด้านสุขภาพจิตและการปรับตัว คือ เด็กจะมีปมด้อย เพราะได้รับความสำเร็จน้อยหรือไม่ได้รับความสำเร็จ เด็กขาดจุดมุ่งหมาย ที่แน่นอนในชีวิต ไม่เห็นคุณค่าของความสำเร็จ

5. อายุ 12-19 ปี

เกี่ยวกับบทบาทและสถานภาพของตนเอง ความสับสนเกี่ยวกับการเตรียมตัวเพื่อการเป็นผู้ใหญ่ เช่น เรื่องการเรียน การเตรียมเข้าสู่อาชีพ และสัมพันธ์ภาพกับเพื่อนต่างเพศในวัยนี้หากเด็ก ได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ ความเข้าใจทำให้เกิดการยอมรับต่อการเปลี่ยนแปลง ทั้งหลายที่เกิดขึ้น เด็กก็จะมีการปรับตัวได้และสุขภาพจิตดี มีความรู้สึกชื่นชมและพอใจกับวัยและเพศ ของตนในทางกลับกัน หากเด็กไม่สามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ความสับสนทั้งหลาย ที่เกิดขึ้นก็รบกวนต่อสุขภาพจิตและการปรับตัวทำให้การแสดงออกของวัยรุ่นผิดปกติออกไป ปัญหาสุขภาพจิตของวัยรุ่นจึงมีมาก เช่น ปัญหาเกี่ยวกับการยอมรับการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย ปัญหาการปรับตัวเกี่ยวกับเพศ การวางตัวในสังคม การปรับตัวเกี่ยวกับการเรียน และการคาดหวัง ของพ่อแม่ต่องานอาชีพในอนาคต การปรับตัวกับเพื่อน และเพื่อนต่างเพศ พ่อแม่ ครูและเพื่อน จัดว่าเป็นองค์ประกอบทางสังคมที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาการและสุขภาพจิตของวัยรุ่น

6. อายุ 20-39 ปี

บุคคลในขั้นนี้เป็นวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ที่สามารถหาอัตลักษณ์ของตนเองได้จากช่วงก่อนแล้ว บุคคลในช่วงอายุนี้อาจจะรู้จักตนเอง รู้ว่าตนเองมีความเชื่ออย่างไร ต้องการอะไรในชีวิต เกิดความรู้สึก ต้องการมีเพื่อนสนิทที่จะรับและแลกเปลี่ยนสิ่งต่าง ๆ ที่ตนมีอยู่ แบ่งปันความเชื่อถือ ความสุข และความต้องการของคนแก่ผู้อื่น นั่นคือ คู่สมรส หรือเพื่อนสนิท จึงมีการพัฒนาความรู้สึกผูกพันกับ

ผู้อื่น แต่ถ้าบุคคลไม่สามารถสร้างความรู้สึกผูกพันใกล้ชิดกับผู้อื่นได้ มีความต้องการแข่งขันหรือ ทะเลาะเบาะแว้งกับผู้อื่น ก็จะนำไปสู่ความรู้สึกโดดเดี่ยวอ้างว้าง บุคคลในช่วงนี้มีความเป็นอิสระ ในสังคมมากกว่าวัยก่อน ๆ ในช่วงต้น มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม ความสมบูรณ์ ของจิตใจในช่วงนี้ คือ การได้รับการยอมรับ มีความก้าวหน้า มีอาชีพที่เหมาะสม มีการสมาคมกับ เพศตรงข้ามเพื่อการเลือกคู่ครองต่อไป การปรับตัวของผู้ใหญ่ในวัยนี้ คือ การเลือกคู่ครอง และ การมีหน้าที่การงานที่เหมาะสม รวมทั้งการเข้ากันได้ดีกับเพื่อนร่วมงาน การไม่สามารถปรับตัวได้ จะทำให้บุคคลแยกตัวออกไปจากสังคมและครอบครัว ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเป็น ผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ แม้บางคนที่แต่งงานแล้ว แต่ไม่สามารถแบ่งปันชีวิต และกิจกรรมกับคู่สมรสได้ จะรู้สึกโดดเดี่ยวและส่งผลต่อการปรับตัวของบุตร เมื่อบุตรเติบโตและออกไปเผชิญชีวิตในสังคม ภายนอก ดังนั้น งานและความรักจึงเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลในช่วงวัยนี้ประสบความสำเร็จในชีวิต

7. อายุ 40-59 ปี

ขั้นนี้เริ่มเข้าสู่วัยกลางคน เป็นระยะที่บุคคลมีครอบครัว มีบุตร และเลี้ยงดูบุตรด้วยความเอาใจใส่ ในระยะนี้บุคคลต้องการมีบุตรไว้สืบสกุล การจะมีบุตรซึ่งถือว่าเป็นสมาชิกใหม่ ในครอบครัวนั้นต้องมาจากรากฐานของความรักและความไว้วางใจซึ่งกันและกัน บุคคลที่ไม่สามารถ พัฒนามาถึงขั้นนี้ย่อมเกิดความรู้สึกท้อถอยและเหนื่อยหน่ายในชีวิต คิดถึงแต่ตนเอง เริ่มมี ความเจ็บป่วยเรื้อรัง และปฏิเสธความรับผิดชอบต่อสังคม เช่น ไม่เตรียมสภาพแวดล้อมที่ดีให้แก่ ชนรุ่นหลัง ทำงานอย่างขาดความรับผิดชอบ ปล่อยปละละเลย เป็นต้น นอกจากนี้ในช่วงวัยนี้ยังเป็น วัยที่สนใจและต้องการสร้างประโยชน์ให้แก่สังคม โดยความรู้สึกต่อสังคมนั้นจะเข้ามารวมเป็น อันหนึ่งอันเดียวกับชีวิตส่วนตัว รู้จักแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเอง ปัญหาครอบครัว และเลี้ยงดูบุตร ด้วยความเอาใจใส่ ระยะนี้เป็นระยะที่บุคคลตั้งใจทำงานเพื่อให้สิ่งต่าง ๆ ดีขึ้น รวมทั้งพัฒนาการ ทางจริยธรรมก็มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องด้วยเช่นกัน

8. อายุ 60 ปี ขึ้นไป

ขั้นนี้เข้าสู่วัยชราพัฒนาการขั้นสุดท้ายนี้มีพื้นฐานจากการปรับตัวในช่วงต้นของชีวิต บุคคลในช่วงวัยนี้มักแสวงหาความมั่นคงภายในจิตใจ ซึ่งเกิดเมื่อบุคคลสามารถผ่านพัฒนาการ ในขั้นต่าง ๆ มาได้อย่างดี เป็นวัยของการยอมรับความเป็นจริง ใช้คุณค่าจากประสบการณ์ที่สั่งสมมา ให้เป็นประโยชน์ต่อชนรุ่นหลัง และเป็นช่วงของการระลึกถึงความทรงจำในอดีต ถ้าในอดีตที่ผ่านมา บุคคลมีความสุข ประสบความสำเร็จในพัฒนาการ และสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ก็จะมีทัศนคติที่ดีต่อตนเอง และผู้อื่น มีความมั่นคงทางจิตใจ แต่ในทางตรงข้ามถ้าบุคคลมีความทรงจำที่ผิดหวังอยู่ตลอด และ พบปัญหาอุปสรรคในพัฒนาการของช่วงที่ผ่านมา จะมีความรู้สึกท้อแท้ หดหวัง เหนื่อยหน่ายกับ ชีวิต วิตกกังวลกับอดีตที่ไม่ดีงามของตนเอง ขาดกำลังใจในการต่อสู้ และไม่สามารถพัฒนาชีวิตใน

วัยชราได้อย่างมีความสุข ผู้ที่สามารถปรับตัวได้ในช่วงเกษียณอายุการทำงานจะเห็นว่าตนได้ทำประโยชน์แก่สังคมอย่างเต็มที่แล้ว เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง มีความพอใจในชีวิต รู้จักหาความสุข ความสงบในจิตใจ ยอมรับกับสภาพความเป็นจริง และความเป็นอยู่ของตนเองในปัจจุบัน และไม่รู้รู้สึกเสียใจ หรือเสียดายเวลาที่ผ่านไปมากับ ประสบการณ์ในอดีตของตนเอง

ทฤษฎีพัฒนาการของอีริกสัน ชี้ให้เห็นว่าพฤติกรรมที่เด็กแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงลักษณะเฉพาะประจำวัยของเขา เด็กที่มีช่วงอายุต่างกันย่อมแสดงพฤติกรรมที่แตกต่างกัน

นักจิตวิทยา และนักวิทยาศาสตร์ทั่วไปถือกันว่า ปรากฏการณ์ใด ๆ ธรรมชาติย่อมมีสาเหตุ รวมทั้งพฤติกรรมของวัยรุ่นซึ่งเป็นปรากฏการณ์อย่างหนึ่งในธรรมชาติก็ย่อมมีสาเหตุด้วย บุคคลจำนวนมากทั้งในอดีตและปัจจุบันเชื่อเช่นนี้ ดังนั้น บุคคลเหล่านี้พยายามหาสาเหตุมาอธิบาย พฤติกรรมมนุษย์เสมอมา ดังแนวคิดของอีริกสันที่คิดว่าช่วงอายุ 12-19 ปี ซึ่งเป็นวัยที่มีความสับสน หากวัยรุ่นช่วงนี้สามารถปรับตัวได้ และมีสุขภาพจิตดีพฤติกรรมที่แสดงออกก็จะ เป็นไปในแนวที่ถูกต้อง

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2546 (ราชกิจจานุเบกษา, 2547, หน้า 1-8)

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2546 ที่ยังใช้ควบคุมสถานบริการถึงปัจจุบัน สรุปสาระสำคัญ ดังนี้

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในนิยามบทนิยามคำว่า “สถานบริการ” ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2525 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“สถานบริการ” หมายความว่า สถานที่ที่สร้างขึ้นเพื่อให้บริการ โดยหวังผลประโยชน์ในทางการค้า ดังต่อไปนี้

1. สถานเดินรา รำวง หรือรอกเง็ง เป็นปกติธุระประเภทที่มีและประเภทที่ไม่มีผู้บริการ
2. สถานที่ที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายและบริการ โดยมีผู้บําเรอสำหรับปรนนิบัติลูกค้า

3. สถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว ซึ่งมีผู้บริการให้ลูกค้า เว้นแต่

3.1 สถานที่ซึ่งผู้บริการได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ สาขากายภาพบำบัดไทยประเภทการนวดไทยตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ หรือได้รับการยกเว้น ไม่ต้องขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ สาขากายภาพบำบัดไทยประเภทการนวดไทยตามกฎหมายดังกล่าว หรือสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

3.2 สถานที่เพื่อสุขภาพหรือเพื่อเสริมสวยที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งต้องมีลักษณะของสถานที่ การบริการ หรือผู้ให้บริการเป็นไปตามมาตรฐานที่กระทรวงกำหนด โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยด้วย ประกาศดังกล่าวกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบเพื่อการรับรองให้เป็นไปตามมาตรฐานนั้นด้วยก็ได้ หรือ

3.3 สถานที่อื่นตามที่กำหนดในกระทรวง

4. สถานที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องค้ำอย่างอื่นจำหน่ายหรือให้บริการ โดยมีรูปแบบอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

4.1 มีดนตรี การแสดงดนตรี หรือการแสดงอย่างอื่นอย่างใดเพื่อการบันเทิงและยินยอม หรือปล่อยให้พลละเลยให้นักร้อง นักแสดง หรือพนักงานอื่นใดนั่งกับลูกค้า

4.2 มีการจัดอุปกรณ์การร้องเพลงประกอบดนตรีให้กับลูกค้า โดยจัดให้มีผู้บริการขับร้องเพลงกับลูกค้า หรือยินยอมหรือปล่อยให้พนักงานอื่นใดนั่งกับลูกค้า

4.3 มีการเต้นหรือยินยอมให้มีการเต้นหรือจัดให้มีการแสดงเต้น เช่น การเต้นบนเวที หรือการเต้นบริเวณโต๊ะอาหาร หรือเครื่องค้ำ

4.4 มีลักษณะของสถานที่ การจัดแสงหรือเสียง หรืออุปกรณ์อื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

5. สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องค้ำอย่างอื่นจำหน่าย โดยจัดให้มีการแสดงดนตรีหรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง ซึ่งทำการปิดหลังเวลา 24.00 นาฬิกา

6. สถานที่อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 4 ห้ามมิให้ผู้ใดตั้งสถานบริการ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ในการพิจารณาอนุญาต ให้พนักงานเจ้าหน้าที่คำนึงถึงประวัติการกระทำผิดต่อกฎหมายของผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการ ประกอบด้วย

หลักเกณฑ์และวิธีการขออนุญาตและการขออนุญาตตามวรรคหนึ่ง และหลักเกณฑ์เกี่ยวกับประวัติการกระทำผิดต่อกฎหมายของผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการตามวรรคสอง รวมทั้งการขอต่ออายุใบอนุญาตและการขออนุญาตต่ออายุใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกระทรวง

มาตรา 16 ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ

1. รับผู้มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์เข้ามาทำงานในสถานบริการ
2. ยินยอมหรือปล่อยให้ผู้มีอาการมึนเมาจนประพฤติกวุ่นวาย หรือครองสติไม่ได้ไปหรืออยู่ในสถานบริการระหว่างทำการ

3. จำหน่ายสุราให้แก่ผู้มีอาการมึนเมาจนประพฤติกวุ่นวายหรือครองสติไม่ได้

4. ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้ซึ่งไม่มีหน้าที่เฝ้าดูแลสถานบริการนั้นพักอาศัยหลับนอนในสถานบริการ

5. ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ

6. ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการนำอาวุธเข้าไปในสถานบริการ เว้นแต่เป็นกรณีเจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ในเครื่องแบบนำเข้าไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย

มาตรา 16 (1) ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตตั้งสถานบริการยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอายุกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ ซึ่งมีได้ทำงานอยู่ในสถานบริการนั้นเข้าไปในสถานบริการระหว่างทำการเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้รับใบอนุญาตตั้งสถานบริการตรวจเอกสารราชการที่มีภาพถ่าย และระบุอายุของซึ่งจะเข้าไปในสถานบริการ

ในกรณีที่ผู้ที่จะเข้าไปในสถานบริการไม่ยินยอมให้ตรวจเอกสารราชการหรือไม่มีเอกสารราชการจะเข้าไปในสถานบริการ ให้ผู้รับใบอนุญาตตั้งสถานบริการแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบโดยพลัน ทั้งนี้เจ้าหน้าที่รับแจ้งหลักเกณฑ์และวิธีการในกาแจ้งและการรับแจ้งให้เป็นไปตามที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด

ในการดำเนินการตามวรรคสองหรือวรรคสาม ผู้รับใบอนุญาตตั้งสถานบริการจะมอบหมายให้พนักงานของสถานบริการเป็นผู้ดำเนินการแทนก็ได้

มาตรา 16 (2) ห้ามมิให้ผู้ใดนำอาวุธเข้าไปในสถานบริการ เว้นแต่ผู้นั้นเป็นเจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ในเครื่องแบบและนำเข้าไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย

มาตรา 16 (3) ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตั้งสถานบริการพบหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีผู้มีอาการมีนเมาจนประพฤดิ์วุ่นวายหรือครองสติไม่ได้เข้าไป หรืออยู่ในสถานบริการระหว่างเวลาทำการมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ หรือมีการฝ่าฝืนมาตรา 16 (2) ให้ผู้รับใบอนุญาตตั้งสถานบริการแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบโดยฉับพลัน ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ผู้รับแจ้งและหลักเกณฑ์และวิธีการในการแจ้ง และการรับแจ้งให้เป็นไปตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ผู้รับใบอนุญาตตั้งสถานบริการจะมอบหมายให้พนักงานของสถานบริการเป็นผู้แจ้งแทนก็ได้

มาตรา 17 การกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ การจัดสถานที่ภายนอกและภายในเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย เพื่อความสะอาดหรือเพื่อความสะดวกในการตรวจตราของเจ้าหน้าที่การใช้โคมไฟหรือการให้พนักงานติดหมายเลขประจำตัวในสถานบริการ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 21 ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตั้งสถานบริการขาดคุณสมบัติ หรือเมื่อสถานบริการใดดำเนินกิจการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ยินยอมหรือปล่อยปละ

ละเลยให้มีการมั่วสุมเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ หรือดำเนินกิจการโดยไม่ปฏิบัติตาม หรือฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎที่กระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจไม่ต่ออายุใบอนุญาตหรือพักใบอนุญาต หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้ โดยให้คำนึงถึงความร้ายแรงของการกระทำความผิด

การสั่งพักใบอนุญาต ให้สั่งพักได้ดังต่อไปนี้

1. กรณีดำเนินกิจการสถานบริการโดยไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนมาตรา 14 มาตรา 15 มาตรา 16 (2) หรือ (3) หรือกฎกระทรวงตามมาตรา 17 เฉพาะในส่วนที่ไม่ใช่กำหนดวันเวลาเปิดปิดสถานบริการ ให้สั่งพักได้ครั้งละไม่เกิน 30 วัน

2. กรณีดำเนินกิจการสถานบริการขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ขินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการมั่วสุมเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหรือมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ หรือดำเนินกิจการโดยไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนมาตรา 13 มาตรา 16 (1) (4) (5) หรือ (6) มาตรา 16 (1) วรรคหนึ่ง มาตรา 16 (2) มาตรา 19 หรือกฎกระทรวงตามมาตรา 17 เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับกำหนดวันเวลาเปิดปิดสถานบริการให้สั่งพักได้ครั้งละไม่เกิน 90 วัน

หลักเกณฑ์ในการพิจารณาว่ากรณีใดพนักงานเจ้าหน้าที่จะมีคำสั่งหรือไม่มีคำสั่งต่ออายุใบอนุญาต หรือพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตพร้อมด้วยเหตุผล รวมทั้งหลักเกณฑ์การกำหนดระยะเวลาในการสั่งพักใบอนุญาตให้เป็นไปตามที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการอุทธรณ์ คำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา 22 หากอุทธรณ์โดยเหตุตามวรรคสอง (1) ให้การอุทธรณ์เป็นการทูลเกล้าบังคับตามคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตนั้น หากอุทธรณ์โดยเหตุตามวรรคสอง (2) หรือเหตุอื่นให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งนั้นเป็นผู้มีอำนาจสั่งให้ทูลเกล้าบังคับตามคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตนั้น แต่ต้องมีคำสั่งภายในเจ็ดวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับคำขอให้ทูลเกล้าบังคับ หากพ้นกำหนดดังกล่าวแล้วพนักงานเจ้าหน้าที่ยังไม่มีคำสั่งใดให้ถือว่าเป็นการทูลเกล้าบังคับตามคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตนั้น

ระยะเวลาในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่หน่วยงานที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ประจำอยู่ได้รับอุทธรณ์ ระยะเวลาในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งอื่นที่ไม่ใช่คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการปฏิบัติราชการทางปกครอง

มาตรา 28 (1) ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 16 (1) วรรคสอง หรือวรรคสาม หรือมาตรา 16 (3) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

ผู้ใดเข้าไปในสถานบริการโดยไม่มีหรือไม่ยินยอมให้ตรวจเอกสารราชการตามมาตรา 16/1 วรรคสามต้องระวางโทษไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา 28 (2) ผู้ได้นำอาวุธเข้าไปในสถานบริการโดยฝ่าฝืนมาตรา 16 (2) ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่อาวุธตามวรรคหนึ่งเป็นอาวุธปืน ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปี ถึงห้าปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่อาวุธตามวรรคหนึ่งเป็นวัตถุระเบิดหรือวัตถุสงคราม ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่สองปีถึงยี่สิบปี หรือปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาลงโทษตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง หรือวรรคสาม ให้ศาล มีอำนาจสั่งให้รับอาวุธนั้นด้วย

มาตรา 28 (3) ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 19 หรือผู้ใดจัดให้มีการแสดงเพื่อความบันเทิงในสถานบริการที่เป็นไปในทางลามกหรืออนาจาร ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 28 (4) ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล กรรมการ หรือผู้จัดการ หรือนุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่ บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิด ของนิติบุคคลนั้น

มาตรา 18 ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 และ ให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 19 สถานที่เพื่อสุขภาพหรือเพื่อเสริมสวยตามที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศ กำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยตาม (ข) ใน (3) ของบทนิยาม คำว่า “สถานบริการ” ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัตินี้ ที่ตั้งขึ้นก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับต้องมีลักษณะของสถานที่ การบริการหรือผู้ให้บริการเป็นไปตามมาตรฐานที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 20 ให้ผู้ตั้งสถานบริการซึ่งเข้าลักษณะสถานบริการตาม (ง) ใน (4) หรือ (6) ของ บทนิยามคำว่า “สถานบริการ” ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ซึ่งแก้ไข

เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ที่ประสงค์จะตั้งสถานบริการต่อไป ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตั้งสถานบริการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงซึ่งออกตาม (ง) หรือ (6) ของบทนิยามคำว่า “สถานบริการ” ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ผู้ตั้งสถานบริการนั้นประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะมีคำสั่งไม่อนุญาต

แนวคิดเกี่ยวกับสถานบันเทิง

สถานบันเทิง หมายถึง สถานบริการตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 เป็นสถานที่ที่สร้างขึ้นเพื่อให้บริการ โดยหวังประโยชน์ในทางการค้า (เดช วัฒนาวิทยาลัย, 2546, หน้า 14)

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2546 ให้ความหมาย สถานบริการ หมายความว่า สถานที่ที่สร้างขึ้นเพื่อให้บริการ โดยหวังผลประโยชน์ในทางการค้าดังต่อไปนี้ (ราชกิจจานุเบกษา, 2547, หน้า 1-2)

1. สถานเดินรำ รำวงหรือรอกเงิง เป็นปกติธุระประเภทที่มีและประเภทที่ไม่มีคูบริการ
2. สถานที่ที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องค้ำอย่างอื่นจำหน่ายและบริการ โดยมีผู้บําเรอสำหรับปรนนิบัติลูกค้า
3. สถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว ซึ่งมีผู้บริการให้ลูกค้า เว้นแต่
 - 3.1 สถานที่ซึ่งผู้บริการได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ สาขากการแพทย์แผนไทย ประเภทการนวดไทยตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ หรือได้รับการยกเว้นไม่ต้องขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ สาขากการแพทย์แผนไทยประเภทการนวดไทยตามกฎหมายดังกล่าว หรือสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล
 - 3.2 สถานที่เพื่อสุขภาพหรือเพื่อเสริมสวยที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งต้องมีลักษณะของสถานที่ การบริการ หรือผู้ให้บริการเป็นไปตามมาตรฐานที่กระทรวงกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยด้วย ประกาศดังกล่าวกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบเพื่อการรับรองให้เป็นไปตามมาตรฐานนั้นด้วยก็ได้ หรือ
 - 3.3 สถานที่อื่นตามที่กำหนดในกระทรวง
4. สถานที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องค้ำอย่างอื่นจำหน่ายหรือให้บริการ โดยมีรูปแบบอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

4.1 มีดนตรี การแสดงดนตรี หรือการแสดงอย่างอื่นอย่างใดเพื่อการบันเทิงและ
ยินยอมหรือปล่อยให้พลละละเลยให้นักร้อง นักแสดง หรือพนักงานอื่นใดนั่งกับลูกค้า

4.2 มีการจัดอุปกรณ์การร้องเพลงประกอบดนตรีให้กับลูกค้า โดยจัดให้มีผู้บริการ
ขับร้องเพลงกับลูกค้า หรือยินยอมหรือปล่อยให้พนักงานอื่นใดนั่งกับลูกค้า

4.3 มีการเดินหรือยินยอมให้มีการเดินหรือจัดให้มีการแสดงเดิน เช่น การเดินบนเวที
หรือการเดินบริเวณ โต๊ะอาหารหรือเครื่องคัม

4.4 มีลักษณะของสถานที่ การจัดแสงหรือเสียง หรืออุปกรณ์อื่นใดตามที่กำหนด
ในกฎกระทรวง

5. สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องคัมอย่างอื่นจำหน่าย โดยจัดให้มีการแสดงดนตรี
หรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง ซึ่งทำการปิดหลังเวลา 24.00 นาฬิกา

6. สถานที่อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ประเภทของสถานบันเทิง

ปัจจุบันสถานบันเทิงได้จัดให้มีบริการเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าในรูปแบบ
ที่หลากหลาย เช่น จัดให้มีการแสดงดนตรีของคารา นักร้องที่มีชื่อเสียง จัดให้มีการ โชว์โคโยตี้
เป็นต้น พร้อมกับจำหน่ายอาหารเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ซึ่งสามารถจำแนกประเภทของ
สถานบันเทิงได้ ดังต่อไปนี้ (เดช วัฒนาวิทยานุกูล, 2546, หน้า 15-16)

1. คาเฟ่ สถานบันเทิงประเภทนี้ต้อนรับผู้มาเที่ยวได้ทั้งครอบครัว (พ่อ แม่ ลูก)
เน้นการ โชว์ดลก นักร้องที่แต่งตัวชุดอวดทรวดทรงให้เห็นสัดส่วน นักเที่ยวผู้ชายที่เป็นผู้มีฐานะ
และอยู่ในวัยทำงานจะนิยมเที่ยวสถานบริการประเภทนี้ เนื่องจากสถานที่มีคิซิค มีมุมมีด หน้าร้าน
จะโชว์ความหรูหราของสถานที่ มีแสงไฟเข้าช่วย โชว์รูปนักร้อง ประคองจะมีสีทึบมองไม่เห็นข้างใน
2. อาบอบนวด ลักษณะอาบอบนวด มีทั้งที่เป็นแผนปัจจุบันคืออาบอบนวดแบบธรรมดา
และอาบอบนวดแผนโบราณ หรือการนวดแผนโบราณ ผู้ใช้บริการมีตั้งแต่วัยรุ่นน วัยทำงาน จนถึงวัย
ผู้สูงอายุ
3. บาร์ร่าว เป็นสถานที่ให้ความบันเทิงแก่บุคคลทั่วไป โดยจัดเป็นลานกว้าง มีพลอร์
อยู่ส่วนกลางของลานกว้างนั้น เปิดเพลงหรือแสดงดนตรีสด ผู้ใช้บริการจะต้องมีคั้วร่าวกกับพนักงาน
ส่วนของบาร์ร่าวมีการคิซิค หรือประดับไฟแบบคิซิคโก้ มีแสงสีเร้าใจ
4. โรงน้ำชา เป็นสถานบริการให้กับเพศชายโดยเฉพาะ เนื่องจากเป็นที่รู้จักกันว่าจะมี
หญิงสาวไว้คอยบริการกับผู้มาเที่ยว เป็นสถานบริการราคาถูก ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่มีรายได้น้อย
5. คาราโอเกะ เป็นสถานบริการทางด้านกรร้องเพลง ซึ่งแบ่งเป็นห้องรวม และ
ห้องพิเศษ สำหรับการให้บริการเป็นหมู่คณะภายในห้องจะมีจอโทรทัศน์และมีเครื่องเสียงเป็น

ระบบสเตอริโอค็อกกิ้งวานให้ความไพเราะ ซึ่งจะต้องมีไมโครโฟนให้ผู้ใช้บริการได้ร้องเพลง โดยจะมีเสียงดนตรีแต่ไม่มีเสียงนักร้อง เพื่อให้ผู้ใช้บริการได้ร้องเพลงตามตัวหนังสือเป็นเนื้อร้อง ที่เลื่อนอยู่ในจอโทรทัศน์ ทางสถานบริการจะมีเมนูเพลงให้เลือกเอง ผู้บริการมีทุกวัยทั้งชาย หญิง

6. ดิสโก้เธค เป็นสถานที่ให้บริการอาหาร เครื่องดื่ม และเต้นรำแบบอิสระ คือ ไม่มีแบบแผนในการเต้น ภายนอกตกแต่งไปด้วยไฟแสงสีเร้าใจเพื่อจูงใจให้คนไปใช้บริการ ภายในมีเวทีเต้นรำขนาดใหญ่สำหรับให้ผู้ใช้บริการเต้นรำ ผู้ใช้บริการส่วนมากจะดื่มสุราและเต้นรำ

7. ไนต์คลับ เป็นสถานบริการสำหรับผู้ที่ต้องการฟังเพลงก่อนข้างเก้า อาหาร และ เครื่องดื่มมีราคาค่อนข้างสูง ไม่เป็นที่นิยมของวัยรุ่น

8. คอกเทลเลานจ์ หรือคอฟฟี่ช็อป เป็นสถานที่ที่เหมาะสำหรับคนกลางคืน ปัจจุบัน มี 2 ลักษณะ คือ

8.1 เป็นสถานที่ที่มีนักร้องมีชื่อเสียง เป็นที่เที่ยวของคนมีระดับ รสนิยมสูง ส่วนมาก อยู่ตามโรงแรมใหญ่ ๆ ให้บริการด้านเสียงเพลงผู้ไปเที่ยวต้องแต่งตัวสุภาพ ห้ามสวมรองเท้าแตะ ผู้ใช้บริการมีทุกเพศทุกวัยทั้งวัยรุ่นหนุ่มสาว วัยกลางคน และวัยผู้สูงอายุ

8.2 สถานที่แตกต่างจากประเภทแรก จะมีที่ตั้งเป็นเอกเทศ ความหรูหราขึ้นอยู่กับ ชื่อเสียงของสถานที่

9. ผับ เป็นสถานที่ดื่มเหล้า ฟังเพลง เต้นรำโดยสามารถลุกขึ้นเต้นรำได้ตรง โต๊ะที่นั่งของตนเอง ไม่มีฟลอร์เต้นรำ เปิดให้คนเข้าไปเที่ยวได้ตลอดแม้ไม่มีโต๊ะหรือเก้าอี้ให้นั่ง ให้บริการด้วย ระบบแสง สี เสียงที่ทันสมัย บรรยากาศเป็นกันเองในหมู่เพื่อนฝูง หรือทำความรู้จักกับคนรอบข้างได้ เป็นที่นิยมของวัยรุ่น

10. บาร์ โดยมากเรียกกันว่าบาร์อะ โก โก มีการโชว์ประเภทนุ่งน้อยห่มน้อยหรือ เปลือยกายไปเดินบนเวที ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่เป็นชาวต่างประเทศ

จากประเภทของสถานบันเทิงดังกล่าวข้างต้น จะเห็นว่าสถานบันเทิงมีหลายประเภท แต่ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาสถานบันเทิง 3 ประเภท คือ คาราโอเกะ ดิสโก้เธค และผับ

พฤติกรรมเที่ยวสถานบันเทิง

ไพโรจน์ โพธิ์ทอง (2544) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สถานบันเทิงมีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ ของวัยรุ่นก่อนวัยอันควรหรือไม่ พบว่า การเพิ่มจำนวนสถานบันเทิงมากขึ้นทำให้วัยรุ่นในปัจจุบัน ต้องอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เต็มไปด้วยอบายมุข อีกทั้งสถานบันเทิงเหล่านี้มีสิ่งล่อตาล่อใจ วัยรุ่นที่เข้าไปในสถานบันเทิงมักพบกับสิ่งเข้าชวนอารมณ์ต่าง ๆ มากมาย เช่น เสียงเพลงที่ดังมาก เครื่องดื่ม มีนเมาต่าง ๆ เพศตรงข้ามและยาเสพติดซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบตามมา เช่น การทะเลาะวิวาท การมีเพศสัมพันธ์ การที่วัยรุ่นได้มีโอกาสเล่าสู่กันฟังถึงประสบการณ์ไปเที่ยวสถานบันเทิง ทำให้เพื่อน

ในกลุ่มซึ่งยังไม่เคยไปเที่ยวสถานบันเทิง เมื่อรับรู้ข้อมูลแล้วเกิดความอยากรู้อยากเห็น ทำให้วัยรุ่นต้องการไปเที่ยวสถานบันเทิง และเมื่อไปเที่ยวแล้วเกิดติดใจจึงไปเที่ยวบ่อยขึ้น

พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงในปัจจุบัน เป็นไปในลักษณะมั่วสุ่มมากกว่าเป็นการพักผ่อนหย่อนใจ วัยรุ่นที่ไปเที่ยวสถานบันเทิงนิยมทดลองสิ่งแปลกใหม่ เช่น ยาเสพติด ชนิดต่าง ๆ จากการชักชวนของเพื่อน เมื่อลองแล้วจะคิดทำให้ต้องการยาอีก จึงต้องหาเงินมาเพื่อซื้อวิธีการหาเงินนั้นวัยรุ่นบางคนมาจากครอบครัวที่มีฐานะดี มีเงินซื้อแต่บางคนฐานะไม่ดีจึงต้องหาเงินด้วยวิธีผิด ๆ เช่น ลักเล็กขโมยน้อย การขายบริการทางเพศ เพื่อซื้อยาเสพติดและมีเงินใช้เที่ยวในวันต่อ ๆ ไป

การไปเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นเกิดจากความอยากรู้อยากเห็น อยากคลายเครียด เพื่อความสนุกสนาน อยากมีประสบการณ์หรือเพื่อนชักชวน การไปเที่ยวสถานบันเทิงอาจมากกว่า 1 ครั้งใน 1 เดือน บางคนอาจเที่ยวเกือบทุกวัน ผู้ปกครองของวัยรุ่นบางคนทราบและยินยอมให้ไปเที่ยว แต่บางครอบครัวไม่ทราบว่าบุตรของตนไปเที่ยวเนื่องจากวัยรุ่นไม่ได้รับการยินยอมจากผู้ปกครองจะหนีไปเที่ยวโดยการอ้างว่าไปทำรายงานบ้านเพื่อน โดยแต่งกายเรียบร้อย แต่เมื่อออกมาถึงสถานบันเทิงแล้วกลับนำเสื้อผ้าไปเปลี่ยนในห้องน้ำ ชุดที่นำมาเปลี่ยนมีลักษณะช่วยวนไม่ปกปิดร่างกายให้มีฉิดชิดเลย ไม่ว่าจะเป็นเสื้อเกาะอก สายเดี่ยว วัยรุ่นที่เข้าไปเที่ยวสถานบันเทิงมีพฤติกรรมคล้ายคลึงกัน คือ ฟังเพลง เต้นรำ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สูบบุหรี่ รวมไปถึงการเสพยาเสพติด เช่น ยาอี ยาบ้า เป็นต้น สิ่งเหล่านี้นำไปสู่ปัญหาต่างๆมากมาย เช่น การมีเพศสัมพันธ์กันก่อนวัยอันควร การขาดเรียนทำให้เสียอนาคต

การแก้ไขปัญหาดังกล่าว ควรร่วมมือกันทุกฝ่าย โดยให้สถาบันครอบครัวเข้ามามีบทบาทสำคัญในการดูแลเอาใจใส่บุตรหลานอย่างใกล้ชิด ให้ความสนใจในการเลี้ยงดูมากกว่าที่จะใช้การบังคับ คอยถามทุกข์สุขด้วยความห่วงใย ไม่ดูค่างกล่าวประชดประชันต่อบุตรหลานด้วยความเมตตาและอ่อนโยน ในขณะที่เดียวกันก็พร้อมที่จะแก้ไขปัญหา สำหรับด้านการศึกษาเน้นควรอย่างยิ่งที่ครูจะดูแลเอาใจใส่นักเรียนนักศึกษา โดยเน้นทางด้านจิตวิทยาที่ถูกต้องและเหมาะสมกับวัยรุ่น โดยจัดสถานที่ศึกษาและการเรียนการสอนให้เป็นที่น่าสนใจ นอกจากนี้ทั้งองค์กรภาครัฐและเอกชน รวมทั้งเจ้าของผู้ประกอบการควรตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นกับวัยรุ่น เต็มใจที่จะช่วยบรรณรักษ์ช่วยกันแก้ไข ดูแลอย่างเข้มงวดและพร้อมที่จะสกัดกั้นปัญหานี้ อย่างจริงจัง ปัญหาบางปัญหามีอาจแก้ไขให้หมดสิ้น แต่ความร่วมมืออย่างจริงจังและจริงจังจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะสามารถทำให้ปัญหาทุกปัญหาชะลอและลดความรุนแรงลงได้อย่างแน่นอน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน

มูลเหตุจูงใจทางอารมณ์

ปัจจัยทางอารมณ์เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่อารมณ์เปรียบเสมือนผงชูรสของชีวิต กล่าวได้ว่า ตลอดช่วงอายุขัยของเราอารมณ์เป็นสิ่งที่คอยทำให้ชีวิตของเรามีชีวิตชีวาหรือเต็มไปด้วยความสนุกสนานวุ่นวาย อารมณ์ของเรามีหลายแบบ ทั้งอารมณ์รัก พอใจ เกลียศ โกรธ เกรียดและคลั่ง ฯลฯ ไม่ว่าจะตกอยู่ในสภาพอารมณ์แบบใด สิ่งที่ติดตามมา คือ พฤติกรรมหรือการแสดงออกทางกายอันสืบเนื่องมาจากการเกิดอารมณ์ และนี่เป็นสิ่งสำคัญที่เกี่ยวกับสุขภาพจิตของคนเรา เมื่อยามที่เกิดอารมณ์ขึ้นมา อารมณ์จะเป็นตัวการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย เช่น หัวใจเต้นเร็วและแรง ต่อมหมวกไตทำงานเพื่อหลั่งฮอร์โมนเข้าสู่กระแสเลือดเพิ่มขึ้น กระเพาะลำไส้ ตับอ่อน ระบบขับถ่าย ระบบความรู้สึกทางเพศทำงานเปลี่ยนไปจากภาวะปกติและมีผลกระทบโดยตรงต่อสุขภาพ ไม่ว่าจะเราจะตระหนักรู้หรือไม่ก็ตาม สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องของชีวิตประจำวัน นอกจากนี้อารมณ์ยังมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับแรงจูงใจอีกด้วย อารมณ์จะเป็นตัวนำของแรงจูงใจ ถ้าเรารู้สึกสบายอกสบายใจ รู้สึกว่าวันนี้สดใส เราก็มีความสุข มีความพอใจที่จะทำกิจวัตรประจำวัน แต่ถ้าวันไหนมีอารมณ์หงุดหงิด ไม่พอใจ วันนี้จะเป็วันแห่งความยุ่งยาก เราไม่ยอมทำอะไร เห็นอะไรก็ขวางหูขวางตา แม้กระทั่งเห็นใครเขายิ้มให้ก็พาลตีความไปว่าเขายิ้มเยาะ ปัญหาต่าง ๆ ที่บ้านที่ทำงาน บนถนน ส่วนใหญ่ก็สืบเนื่องมาจากอารมณ์ของคน ถ้าไม่จากเขาก็มาจากตัวเราเอง การทำความรู้จักกับอารมณ์ของตนเองและของคนอื่น จึงเป็นหัวข้อสำคัญในการทำความเข้าใจต่อพฤติกรรมมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านสุขภาพจิต (ลิจิต กาญจนารมณ, 2547, หน้า 115)

ลักษณะและองค์ประกอบของอารมณ์

อารมณ์เป็นสภาพของพฤติกรรมที่มีความสลับซับซ้อนมาก และจะเกี่ยวกับปฏิกิริยาทางสรีระ องค์ประกอบที่เกี่ยวกับสถานการณ์ที่ทำให้เกิดอารมณ์ ภาวะการรู้คิด (Cognition) ความรู้สึก (Feeling) และองค์ประกอบที่เกี่ยวกับพฤติกรรม เพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างละเอียด จะได้กล่าวถึงองค์ประกอบเหล่านี้

1. ปฏิกิริยาทางสรีระ การตอบสนองทางสรีระขึ้นอยู่กับชนิดและความรุนแรงของอารมณ์ อารมณ์ร้าย ๆ อย่างเช่น ความโกรธ ความกลัว จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายอย่างรุนแรง เช่น ระบบเหงื่อ ระบบน้ำลาย อัตราการเต้นของหัวใจ ความดันโลหิต ตัวสั่น การเปลี่ยนแปลงบริเวณผิวหนังและเส้นผม การเปลี่ยนแปลงของระบบขับถ่าย นักจิตวิทยาพยายามที่จะจำแนกความแตกต่างของอารมณ์มนุษย์ โดยสังเกตจากปฏิกิริยาทางสรีระที่แสดงออกมา โดยเฉพาะสำหรับอารมณ์นั้น ๆ แต่ปรากฏว่าไม่สำเร็จ สิ่งที่สามารถศึกษาได้คือ การอธิบายสภาพเปลี่ยนแปลงของร่างกายในลักษณะรวม ๆ มีอารมณ์อยู่ 2 ชนิด ที่นักจิตวิทยาสามารถอธิบายได้ว่า

เกิดจากปฏิกิริยาทางกายที่แตกต่างกัน คือ ความกลัวกับความโกรธ เช่น Ax (1953, อ้างถึงใน ลิขิต กาญจนารณ์, 2547 หน้า, 115-116) ได้อธิบายว่าความกลัวเกิดจากการที่ต่อมหมวกไตหลั่งฮอร์โมน Epinephrine ส่วนความโกรธเกิดจากการที่ต่อมหมวกไตหลั่งฮอร์โมน Norepinephrine (Elmadjian, 1959 อ้างถึงใน ลิขิต กาญจนารณ์, 2547, หน้า 116) ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์ปริมาณฮอร์โมน ทั้ง 2 ชนิด จากปัสสาวะของนักกีฬาออกกีฬาก่อนและหลังการแข่งขัน พบว่า ในนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันอันน่าตื่นเต้นนั้น มีปริมาณของ Norepinephrine สูงมาก ส่วนนักกีฬาที่ถูกสั่งพักระหว่างการแข่งขันอันเนื่องมาจากการบาดเจ็บและกำลังอยู่ในภาวะกลัวนั้นมีปริมาณของ Epinephrine สูง

2. ปัจจัยทางสถานการณ์และการรู้คิด Schacter and Singer (1996 อ้างถึงใน ลิขิต กาญจนารณ์, 2547, หน้า 117) เป็นนักจิตวิทยาการทดลองที่มีความสนใจเกี่ยวกับการเกิดอารมณ์ของพวกเรา แต่เขาไม่สนใจเรื่องการเปลี่ยนแปลงทางสรีระกับการเกิดอารมณ์ เขามีความเห็นว่าการรู้คิดทางสถานการณ์และการรู้คิดของคนเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดอารมณ์ในการทดลองที่มีชื่อเสียงของเขา ซัคเตอร์และซิงเกอร์ได้ทำการทดลองโดยการฉีดฮอร์โมนจากต่อมหมวกไต (Adrenalin) ในกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่หนึ่ง การให้ฮอร์โมนนี้เป็นสถานการณ์กระตุ้น อีกกลุ่มหนึ่งให้ฉีดยาหลอก (Placebo) กลุ่มตัวอย่างกลุ่มหนึ่งได้รับข้อมูลจากผู้ทดลองเกี่ยวกับฤทธิ์ของฮอร์โมนจากต่อมหมวกไตว่าจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย เช่น ทำให้เหงื่อแตกบริเวณฝ่ามือ หัวใจเต้นแรง รู้สึกกระวนกระวาย ส่วนกลุ่มตัวอย่างอีกกลุ่มหนึ่งไม่ได้รับข้อมูลอะไรเลย ผู้ทดลองนำกลุ่มตัวอย่างเหล่านี้มาผสมรวม ๆ กัน ให้ปะปนอยู่กับผู้ร่วมการทดลองหรือพวกหน้าม้าการทดลอง พวกหน้าม้าการทดลองนี้ได้รับการฝึกฝนมาแล้วเป็นอย่างดีในการแสดงออกทางอารมณ์ เช่น เป็นคนสนุก เป็นคนเศร้า เป็นคนเข้าอารมณ์ ผลการทดลองพบว่า กลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลองที่แสดงอาการสนุกสนานร่าเริงรายงานว่าที่ตนสนุกเพราะเพื่อน ๆ ที่มาใหม่ในกลุ่มทำให้สนุก เขารู้สึกสนุกด้วย ส่วนกลุ่มทดลองอีกกลุ่มหนึ่งที่มีอารมณ์ไม่ดี รายงานว่าที่ตนอารมณ์ไม่ดีเพราะพวกเพื่อน ๆ ที่มาใหม่ทำให้เขาเกิดความรำคาญ

3. ปัจจัยความรู้สึก สิ่งที่ดีติดตามมาด้วยความคิดและการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย อันเกิดจากการเกิดอารมณ์จะสัมพันธ์กับความรู้สึก เช่น ความรู้สึกเศร้าใจ ความรู้สึกเป็นสุข ความรู้สึกปิติ ความรู้สึกผิด ความรู้สึกอับอาย ความรู้สึกสบายใจ ความรู้สึกโกรธและเคียดแค้น บ่อยเหลือเกินที่เราวิเคราะห์ พบว่า ความรู้สึกทำนองนี้เกิดขึ้นอย่างสัมพันธ์กับสถานการณ์บางอย่างในชีวิตประจำวัน ความรู้สึกนี้เป็นการแสดงปฏิกิริยาตอบสนองต่อสถานการณ์นั้น ๆ การเกิดความรู้สึกจึงเป็นลักษณะดี ๆ ของอารมณ์ความรู้สึกเหล่านี้จึงฝังใจอยู่ยาวนานและมีผลต่อสุขภาพจิตของเรา

4. ปัจจัยพฤติกรรม ผลสุดท้ายของการเกิดอารมณ์และความรู้สึก คือ การแสดงออกพฤติกรรมที่เกิดขึ้นนอกเหนืออำนาจจิต และที่เป็นพฤติกรรมเจตนา เราเคยได้อ่านข่าวจาก

หนังสือพิมพ์รายงานว่าคนขับรถ 2 คน ซึ่งไม่รู้จักกันมาก่อนแต่ต้องมาโกรธเคืองกันเนื่องจากต่างฝ่ายต่างไม่ยอมถอยรถให้กันในซอยแคบ ๆ ที่รถวิ่งได้ทีละคัน คนทั้งสองตะโกนด่ากัน ทำร้ายกัน และในที่สุดคนหนึ่งจึงชักปืนออกมาขึงอีกฝ่ายหนึ่งถึงแก่ความตาย อีกคนหนึ่งกลุ่มใจต่อชะตาชีวิตของตนเองที่เกิดทางเข้ามาแสวงโชคในเมืองกรุง แต่กลับตกงานอารมณ์เศร้าที่เกิดจากการผิดหวังและสิ้นหวังในชีวิต จึงตัดสินใจนอนให้รถไฟทับตัวเองตาย นักเรียนสองกลุ่มต่างโรงเรียนยกพวกตีกันเพราะต่างโกรธเคืองซึ่งกันและกัน สิ่งเหล่านี้เป็นตัวอย่างที่แสดงถึงความรุนแรงของอารมณ์ที่สัมพันธ์กับพฤติกรรม

สาเหตุของการเกิดอารมณ์รุนแรงในนักเรียนวัยรุ่น

นักเรียนวัยรุ่นนั้นมักจะแสดงอารมณ์ที่รุนแรง วู่วาม และเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดลักษณะ เช่นนี้มี 2 ประการ คือ

1. สาเหตุจากการเปลี่ยนแปลงทางกาย สำหรับสาเหตุนี้สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประการ คือ

1.1 การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายรวดเร็ว เป็นที่ทราบกันดีแล้วว่่านักเรียนวัยรุ่นเป็นช่วงระยะเวลาที่ร่างกายมีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านรูปร่าง สัดส่วน สรีระภายในการปฏิบัติการต่าง ๆ ของต่อมไร้ท่อ สิ่งเหล่านี้จะให้นักเรียนวัยรุ่นเกิดการวิตกกังวลเกี่ยวกับร่างกายของตน นอกจากนี้วัยรุ่นยังเป็นวัยที่ชอบออกกำลังกาย และต้องการอาหาร พักผ่อนอย่างพอเพียงด้วย ดังนั้นถ้าหากร่างกายหรือได้รับการพักผ่อนไม่เพียงพอ แล้วจะทำให้เกิดอารมณ์เสียได้ง่าย

1.2 การเข้าสู่วุฒิภาวะทางเพศหรือสรีระเร็วหรือช้า นักเรียนวัยรุ่นที่เข้าสู่วุฒิภาวะทางเพศหรือสรีระช้าหรือเร็วกว่าเพื่อนจะทำให้เกิดอารมณ์วิตกกังวล เพราะเกรงว่าตนเองจะผิดปกติไปจากคนอื่น ทำให้ไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมได้

2. สาเหตุทางสภาพแวดล้อม จากการศึกษาโดยทั่วไป พบว่า การที่เด็กนักเรียนวัยรุ่นมีอารมณ์รุนแรงนั้นมีสาเหตุมาจากการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายเพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ทั้งโรงเรียน เพื่อน และสิ่งอื่น การที่ต้องทำดังนี้ทำให้นักเรียนวัยรุ่นมีความรู้สึกว่าคุณค่าตนเองความมั่นคง เปลี่ยนแปลงได้ง่าย สาเหตุที่ทำให้นักเรียนวัยรุ่นมีความรู้สึกเช่นนี้มีดังนี้

2.1 การปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อมใหม่ ในระยะตอนต้นของวัยรุ่น คือ ระยะเวลาที่นักเรียนกำลังเริ่มเข้าสู่โรงเรียนมัธยมศึกษา เป็นระยะที่เด็กต้องปรับตัวค่อนข้างมาก ความจริงในระยะนี้เด็กยังต้องการความอบอุ่นและความรักจากแม่ ในขณะที่เดียวกันก็พยายามปิดบังสิ่งเหล่านี้เพื่อแสดงให้เห็นว่าตนเป็นอิสระ และสามารถช่วยตนเองได้เท่าเทียมกับเพื่อน ๆ สาเหตุนี้บางครั้งทำให้นักเรียนเกิดความกังวล หงุดหงิดไม่แน่ใจในตนเองเกรงว่าจะไม่สามารถทำได้ตามที่ผู้ใหญ่มุ่งหวัง

2.2 การปรับตัวทางสังคมต่อเพื่อนต่างเพศ ปัญหานี้ นักเรียนวัยรุ่นจะมีความวิตกกังวลเป็นอย่างมากที่จะทำตัวให้เหมาะสมกับเพศตรงข้าม ทั้งในด้านการพูดการวางตัว จนบางครั้งทำให้เกิดการวิตกกังวลและเกิดความเครียดหรือเกิดความตื่นเต้นในบางครั้ง

2.3 ปัญหาด้านการศึกษาเล่าเรียน การเรียนในระดับมัธยมศึกษาหรือระดับวิทยาลัย เป็นระดับศึกษาที่นักเรียนวัยรุ่นจะต้องช่วยตนเองมากกว่าการเรียนในระดับประถมศึกษา การเรียนจะต้องใช้ความพยายามมากขึ้น ยังจะทำให้เกิดความวิตกกังวลมากขึ้น กลัวว่าจะไม่มีงานทำ กลัวว่าจะได้เงินเดือนน้อย เป็นต้น

2.4 ปัญหาอื่น ๆ นอกจากนี้ยังมีปัญหาอื่น ๆ อีกหลายประการ เช่น ปัญหาเรื่องการอบรมเลี้ยงดู สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ย่อมมีผลทำให้นักเรียนวัยรุ่นมีอารมณ์รุนแรงได้

ในการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมนี้ มีอารมณ์หลายชนิดที่ควรทำความเข้าใจและศึกษา โดยที่อารมณ์เหล่านี้มีผลกระทบต่อพฤติกรรมนักศึกษาทั้งสิ้น (ณัชชา มณีวงศ์, 2550, หน้า 25)

1. ความเครียด
2. ความเหงา
3. ความสุข
4. ความอยากรู้อยากเห็น

ความเครียด

ความหมายของความเครียด

กรมสุขภาพจิต (2545, หน้า 1) กล่าวว่า ความเครียดเป็นเรื่องของจิตใจที่เกิดจากความตื่นตัวเตรียมรับเหตุการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งไม่พึงพอใจ และเป็นเรื่องที่เราคิดว่าหนักหนาสาหัสเกินกำลังที่จะแก้ไขได้ ทำให้เกิดความรู้สึกหนักใจ และอาจทำให้เกิดความผิดปกติทางร่างกายขึ้นด้วย

Selye (1955, p. 54) ได้ให้ความหมายของความเครียดว่า เป็นภาวะที่ร่างกายและจิตใจมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งที่มีกระตุ้นทั้งภายในและภายนอกร่างกาย ถูกคุกคามขัดขวางการกระทำ การเจริญเติบโตและความต้องการของมนุษย์ เป็นผลให้มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย เช่น สิ่งเร้าที่เติมไปด้วยอันตราย อันมีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภายในร่างกายและสารเคมีเพื่อต่อต้านการคุกคามนั้น ปฏิกิริยาตอบสนองเหล่านี้จะแสดงออกมาในรูปของการเปลี่ยนแปลงด้านสรีระซึ่งนำไปสู่อาการต่าง ๆ เช่น ปวดศีรษะ ปวดหลัง ความดันโลหิตสูง เป็นต้น

ลิขิต กาญจนารักษ์ (2547, หน้า 142) กล่าวว่า ความเครียดเป็นสภาวะของจิตใจที่ตกอยู่ภายใต้สถานการณ์ที่มีความกดดัน อันมาจากสภาพแวดล้อมหรือจากความต้องการภายในตัวของ

บุคคลนั้น สถานการณ์กดดันนี้จะมีลักษณะคุกคามต่อสวัสดิภาพ ทำให้เกิดความรู้สึกลำบากใจ
จำเป็นต้องหาทางออกหรือแก้ไข

การเกิดขึ้นของความเครียดมาจากหลายสาเหตุด้วยกัน เช่น

1. ความเครียดที่เกิดจากสาเหตุทางร่างกาย
2. ความเครียดที่เกิดจากความต้องการทางจิตใจ ประกอบด้วย ความคับข้องใจและ
ความขัดแย้งในใจ

3. ความเครียดที่เกิดจากสังคมและสภาพแวดล้อม

4. ความเครียดที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของชีวิต

สมเดช คู่ทวีกุล (2546, หน้า 10) ให้ความหมายว่า ความเครียด หมายถึง ปฏิกริยา
ตอบสนองทางร่างกายและจิตใจต่อสิ่งเร้า ซึ่งอาจเป็นทั้งสถานการณ์ภายนอกและภายในของบุคคล
นั่นเองที่มากกดดัน คุกคามหรือบังคับ ทำให้ร่างกาย หรือจิตใจเกิดการปรับตัวแล้วแสดงออกใน
ลักษณะของอาการต่าง ๆ เช่น ปวดศีรษะ ปวดท้อง ใจสั่น เป็นต้น รวมทั้งแสดงออกมาในลักษณะ
ของความรู้สึกวิตกกังวล สับสน หงุดหงิด ไม่มีสมาธิ

ณัชชา มณีวงศ์ (2550, หน้า 25) กล่าวว่า ความเครียดเป็นสภาพอารมณ์ที่เกิดขึ้นบุคคล
ตกอยู่ภายใต้แรงกดดันบางประการ แรงกดดันเหล่านี้อาจจะมาจากสาเหตุภายในตัวเองหรือมาจาก
สภาพแวดล้อม การที่บุคคลต้องตกอยู่ในภาวะอารมณ์เครียดเป็นเวลานาน ๆ ติดต่อกันก็จะมี
ผลกระทบต่อร่างกาย คือ ทำให้สุขภาพเสื่อมลง ทำให้จิตใจหงุดหงิด การตัดสินใจไม่ดีเป็นบ่อเกิด
ความความผิดพลาดในการกระทำ สาเหตุภายในตัวบุคคลที่ทำให้เกิดความเครียดมาจากหลายแห่ง
ด้วยกัน เช่น มาจากความต้องการทางร่างกาย ความต้องการความสมดุลทางร่างกาย เช่น อิ่ม หรือ
ไม่หิว ได้นอนหลับพักผ่อนอย่างเต็มที่ ได้มีการผ่อนคลายความต้องการทางเพศ การที่ร่างกาย
ไม่เจ็บปวด และการมีอิสรภาพที่เคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างปกติ การมีอุปสรรคขัดขวางความสุข
ทางกาย ทำให้เกิดความเครียด เช่น การหิว การอดนอน การถูกทรมานทางร่างกาย การที่อวัยวะของ
ร่างกายที่เคยสมบูรณ์อยู่ต้องมีความพิการเกิดขึ้น เหล่านี้ล้วนทำให้เกิดความเครียด การเปลี่ยนแปลง
ของชีวิตเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ในทุกช่วงอายุตามวัยพัฒนาการคนแต่ละวัย จะเผชิญปัญหาชีวิต
ต่างกัน

สถานการณ์ในสิ่งแวดล้อมของชีวิตประจำวันนำไปสู่ความเครียดได้ เช่น

1. การต้องตกอยู่ในภาวะเร่งรีบ การผลิตของเครื่องจักรทำให้ได้จำนวนมาก
แต่ขณะเดียวกันก็ต้องเร่งรีบทำงานให้ได้ทันตามเป้าหมาย ในเหตุการณ์ที่คนต้องตกอยู่ในภาวะเร่งรีบ
ติดต่อกันเป็นเวลานาน ๆ หรือถูกจำกัดการเคลื่อนไหว จะทำให้เกิดความเครียด เช่น ความเครียด
จากการเดินทางในขณะที่การจราจรติดขัด ความเครียดที่เกิดจากการทำงานของเครื่องจักร

2. การขาดแคลน ชีวิตประจำวันของคนเราต้องการปัจจัยอุปโภคบริโภคมาดำรงชีพมาก ความต้องการมีมากแต่สิ่งที่ตอบสนองมีน้อยหรือไม่เพียงพอกับความ ต้องการ ทำให้เกิดการแก่งแย่ง ต้องรอ รวมทั้งการขาดแคลนเนื่องจากภาวะสงคราม

3. การสูญเสีย สถานการณ์ที่มีการสูญเสียบุคคลอันเป็นที่รัก การสูญเสียทรัพย์สิน โดยเฉพาะการสูญเสียที่เกิดขึ้นอย่างกะทันหันจะนำไปสู่ความเครียดได้สูงมาก

4. ความผิดหวัง ความล้มเหลว มนุษย์ต้องการความสำเร็จ คนจึงมีความมุ่งมั่นและพยายามที่จะทำทุกอย่างเพื่อให้ได้รับความสำเร็จ เมื่อพบความผิดหวังหรือความล้มเหลวก็จะมีผลกระทบต่อสุขภาพจิตเป็นอย่างมาก

ลิขิต กาญจนารักษ์ (2547, หน้า 142) กล่าวว่า ความเครียดกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันไปแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่อยู่ในเมืองใหญ่ ๆ อย่างเช่น กรุงเทพมหานคร หรือแม้แต่จังหวัดต่าง ๆ ที่อยู่ในเขตปริมณฑล ยิ่งสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไปมาก มีการขยายตัวทางธุรกิจและเศรษฐกิจ คนต้องทำงานมากขึ้นและต้องทำงานแข่งขันกัน เช่น แข่งขันกันกับบริษัท คู่แข่งกับเวลาเพราะต้องเร่งการผลิตให้ทันประสบการณ์ของชีวิตเหล่านี้ทำให้เกิดความเครียด ทั้งทางร่างกายและจิตใจ ซึ่งส่งผลกระทบต่อสภาพอารมณ์ ทำให้ขาดความสุขหรือเป็นทุกข์ทางใจ อารมณ์ที่ไม่เป็นสุขจากความเครียดนี้ทำให้คนต้องมึลโกลในการปรับตัวเพื่อความอยู่รอดของชีวิต ซึ่งสามารถพบเห็นได้ว่าบางคนมีการปรับตัวดี สามารถมีชีวิตอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่มีความเครียดได้ แต่บางคนไม่สามารถปรับตัวต่อความเครียดเหล่านั้นได้ จึงทำให้ชีวิตมีปัญหามากมาย การศึกษา ปัญหาสุขภาพจิตในปัจจุบัน จึงเน้นศึกษาปัญหาเกี่ยวกับความเครียดเพื่อศึกษาถึงสาเหตุต่าง ๆ ที่ทำให้คนเครียด ผลกระทบจากความเครียดต่อสภาพจิตใจและร่างกาย การปรับตัวต่อความเครียด การแสวงหาแนวทางเพื่อส่งเสริมการปรับตัวที่ดี เพื่อให้คนสามารถแก้ปัญหาความเครียดนั้น ๆ ได้ และสิ่งสำคัญที่สุดก็คือพยายามแสวงหาคำแนะนำที่สร้างสรรค์สำหรับการคลายเครียด

สาเหตุของความเครียด

กรมสุขภาพจิต (2545, หน้า 3) ได้ระบุว่า ความเครียดเกิดจากสาเหตุ 3 ประการ ได้แก่

1. ด้านจิตใจ ได้แก่ ความกลัวว่าจะไม่ได้ดังหวัง กลัวไม่สำเร็จ หนักใจในงานที่ได้รับมอบหมาย รู้สึกว่าตนเองต้องทำสิ่งที่ยากเกินความสามารถ มีความวิตกกังวลล่วงหน้ากับสิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น

2. การเปลี่ยนแปลงในชีวิต ได้แก่ การเปลี่ยนวัย การตั้งครรภ์ การเริ่มเข้าทำงาน การเปลี่ยนงาน การเกษียณอายุ การย้ายบ้าน การสูญเสียคนรัก

3. การเจ็บป่วยทางกาย

Wallace (1987, pp. 457-458) ได้จำแนกสาเหตุของความเครียดออกเป็น 2 สาเหตุ ดังนี้

1. สาเหตุจากภายใน เป็นความเครียดที่เกิดจากตัวบุคคลนั่นเอง ได้แก่ ความเจ็บป่วย ความไม่สบายใจ ซึมเศร้า วิตกกังวล

2. สาเหตุภายนอก ส่วนใหญ่เป็นความเครียดที่เกิดจากสิ่งแวดล้อม สังคม สัมพันธภาพ ระหว่างบุคคล สาเหตุมาจากภายนอกตัวบุคคล โดยเกี่ยวกับปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ ครอบครัว เช่น ความสัมพันธ์ของพ่อแม่ลูกในที่ทำงาน เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างลูกจ้างกับนายจ้าง ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน

ความเครียดในระยะพัฒนาการวัยรุ่น

ณัชชา มณีวงศ์ (2550, หน้า 31-32) กล่าวว่า วัยรุ่นมีอายุอยู่ระหว่าง 12-19 ปี เป็นวัยที่ศึกษากันมาก มีแนวคิดกันว่าเป็นวัยที่มีปัญหามากที่สุดวัยหนึ่งจึงมักมีคำพูดว่า “วัยรุ่น วัยวุ่น” ลักษณะเด่นของพัฒนาการนี้ คือ มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายมาก ฮอร์โมนที่ทำหน้าที่ควบคุม การเจริญเติบโตและพัฒนาการทางเพศทำงานเต็มที่ ทำให้เด็กเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะ การเปลี่ยนแปลงระบบเพศ อวัยวะ เช่น ขา ลำตัว และสภาพอารมณ์ทั่ว ๆ ไป วัยรุ่นเป็นวัยที่กำลัง เร่งการศึกษาเล่าเรียนเพื่อให้เป็นพื้นฐานของการศึกษาและอาชีพในอนาคต มีความสับสนระหว่าง วิชาที่เลือกเรียนกับความสามารถของตน เรื่องสังคมเพื่อนก็เป็นพัฒนาการที่สำคัญของคนวัยนี้ วัยรุ่นมีเพื่อนมากขึ้นและเป็นจุดสนใจของการดึงดูดใจเพื่อนต่างเพศ วัยรุ่นจึงต้องแสวงหาเพื่อน และคนที่ตนรัก จะต้องวางตัวให้เป็นที่ยอมรับของเพื่อน ซึ่งในบางครั้งทำให้วัยรุ่นต้องกระทำใน สิ่งที่ผู้ใหญ่เห็นว่าไม่เหมาะสม ความเครียดของวัยรุ่นมี ดังนี้

1. ความเครียดอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย เช่น การปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลง ทางเพศจะยอมรับการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้หรือไม่ การยอมรับในสภาพความเป็นหญิงหรือชายของ ตนหรือไม่ เช่น บางคนไม่ยอมรับก็จะเป็นจุดหัวเลี้ยวหัวต่อที่จะทำให้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ แสดงออกอย่างชัดเจนในวัยนี้ วัยรุ่นมีความกังวลกับความสูง ความเตี้ย ความอ้วนผอม การเป็นสิว ความสวยงามของร่างกาย การเป็นหนุ่มสาวช้าหรือเร็วกว่าคนอื่น จะวางตัวอย่างไรจึงจะเป็นที่สนใจ ของเพื่อนต่างเพศ วัยรุ่นคิดว่าตัวเองเป็นผู้ใหญ่แล้ว จึงแสดงพฤติกรรมบางอย่างที่เป็นการประกาศ ตัวว่าเป็นผู้ใหญ่ เช่น การสูบบุหรี่ การดื่มสุรา

2. ความเครียดอันเกิดจากความสัมพันธภาพกับเพื่อน วัยรุ่นต้องการให้ตนเป็นที่ยอมรับ ของกลุ่มเพื่อน จุดนี้ทำให้วัยรุ่นขาดความเป็นตัวของตัวเอง คือ ต้องทำในสิ่งที่กลุ่มยอมรับ เป็นวัย ของการแสวงหาเพื่อน วัยรุ่นจึงอาจจะทำอะไรผิดพลาดไม่ตรงกับความคิดเห็นของผู้ใหญ่ กล่าวคือ และมีการกระทำผิดคำหมายบ้านเมืองโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรือเกิดจากการชักชวนของเพื่อน นอกจากสัมพันธภาพกับเพื่อนแล้วความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศก็จะเป็นปัญหาของสุขภาพจิตของ

วัยรุ่นด้วย วัยรุ่นเริ่มสนใจในความรักเพื่อนต่างเพศ สนใจที่จะรักต่างเพศ และอยากให้ต่างเพศรักตน พัฒนาการทางเพศที่สมบูรณ์ในวัยนี้จึงเป็นสิ่งล่อใจให้มีเพศสัมพันธ์ และจะมีปัญหาทางเพศของวัยรุ่นตามมา ซึ่งจะพบได้เสมอ ๆ เกี่ยวกับรักวัยเรียน ปัญหาการขาดตัวของวัยรุ่น การตั้งครรภ์ การทำแท้ง การติดเชื้อมโรค การเสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ การถูกล่วงละเมิดเพื่อการค้าประเวณี การตกเป็นเหยื่อของผู้ใหญ่ในธุรกิจที่ใช้บริการทางเพศ

3. ปัญหาความเครียดอันเกิดจากการศึกษาและการเตรียมเข้าสู่อาชีพ การศึกษาในระดับมัธยมศึกษาของวัยรุ่นเป็นพื้นฐานที่สำคัญสำหรับการเข้าสู่อาชีพในอนาคต ความเครียดจึงมาจากการคาดหวังของพ่อแม่ ความคาดหวังของโรงเรียน และจากความต้องการของวัยรุ่นเอง การสำรวจและรู้จักความสามารถที่แท้จริงของตน การมีความมั่นใจและการที่ตนได้รับความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน หากวัยรุ่นมีการปรับตัวดีก็จะมีพื้นฐานที่ดีในวัยต่อไป ส่วนวัยรุ่นที่ไม่สามารถปรับตัวได้ก็จะมีปัญหาทั้งในวัยรุ่นและวัยต่อไป

ผลกระทบจากความเครียด

เมื่อเกิดความเครียดก็จะส่งผลถึงการแสดงออกพฤติกรรมหลายอย่าง เช่น

1. ความก้าวร้าว ในชีวิตประจำวันเราจะพบเห็นได้เสมอว่าเมื่อคนเราเกิดความเครียดก็มักจะระบายออกโดยการก้าวร้าว เช่น การทำลาย การทำให้บาดเจ็บ ไปยังเป้าหมายหรือสิ่งเร้าที่ทำให้เกิดความเครียด เด็ก ๆ เมื่อถูกขัดใจจากพ่อแม่จะแสดงออกโดยการทุบตี หยิก เมื่อถูกแย่งของเล่นก็จะทำร้ายคนที่มาแย่งของเล่นของตนไป เด็กชายอาจจะชกต่อยกันเพราะการขัดใจกันในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง การก้าวร้าวอาจจะเป็นการก้าวร้าวต่อแหล่งที่ทำให้เกิดความเครียดหรือไประบายออกที่สิ่งอื่น เช่น โกรธคนหนึ่งและไประบายออกโดยการปิดประตูเสียงดัง เข้าทำนองตีวัวกระทบคราด ในบางครั้งคนอาจจะแสดงความก้าวร้าวต่อตนเอง เช่น ตาหนิดตัวเอง ทำลายตัวเองโดยการฆ่าตัวตาย

2. ความพยายามต่อสู้เพื่อเอาชนะ ความเครียดไม่จำเป็นว่าจะแสดงออกในทางร้ายเสมอไป คนบางคนอาจรับรู้ความเครียดในทางที่สร้างสรรค์ก็ได้ จึงทำให้เกิดความมุมานะพยายามหาทางที่จะไปให้ถึงความสำเร็จให้ได้ จึงเป็นอุปสรรคกลับกลายเป็นการเติมไฟแห่งความหวังได้มากขึ้น ทำให้คนทำงานหนักขึ้น คงจะมีเหตุผลว่าทำไมคนเราจึงต้องเพิ่มความพยายามเพื่อต่อสู้ให้ได้ชัยชนะ เมื่อพบกับความพ่ายแพ้หรือเมื่อเกิดความเครียด บางทีอาจจะเป็นไปได้ว่าสิ่งที่เราต้องการเอาชนะนั้นเป็นสิ่งที่มีความหมาย มีค่าสำหรับเรา ยิ่งสิ่งนั้นมีค่ามากเพียงไรก็จะยิ่งเพิ่มความพยายามเอาชนะให้ได้มากยิ่งขึ้นเพียงนั้น

3. ความเศร้าโศกมีหลักฐานการศึกษาจิตวิทยาเป็นจำนวนมากที่พบว่า คนที่จะมีอาการเศร้าโศกเมื่อเกิดความผิดหวังในสิ่งที่ตนต้องการ หรือเมื่อเกิดความเครียด ความขัดแย้งในใจ เช่น Izard (1972 อ้างถึงใน ลิขิต กาญจนารณณ์, 2547, หน้า 33) ได้ทำการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาเพื่อศึกษาว่าในสถานการณ์ใดบ้างที่นักศึกษาได้เคยมีประสบการณ์ของการเศร้าใจ พบว่าการเศร้าใจเกิดจากการผิดหวังมาก การเศร้าใจก็จะมามาก การเศร้าใจของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา พบว่ามาจาก 1) การสอบตกหรือการถูกกีดกันจากผลการศึกษา 2) การมีปัญหาเกี่ยวกับคู่รัก 3) ความเหงา 4) การสูญเสียตำแหน่งในสังคมเพื่อน เช่น การที่เพื่อนไม่ยอมรับ 5) การตายหรือการจากไปของเพื่อนสนิท

4. ความเครียดกับปฏิกิริยาทางร่างกาย นักจิตวิทยาที่ศึกษาเกี่ยวกับระบบประสาทและสรีรวิทยาได้ศึกษาปฏิกิริยาทางอารมณ์ โดยเฉพาะความเครียด ความกังวลวิตก ความโกรธ ค่อยๆเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในร่างกาย และแสดงออกมาทางพฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้ มีปฏิกิริยาทางกายเป็นจำนวนมากที่แสดงออกมาเพื่อเป็นการตอบสนองต่อสภาพอารมณ์เหล่านี้ สามารถตรวจวัดได้อย่างชัดเจน เช่น อัตราการเต้นของหัวใจ การขยายตัว และหดตัวของปอด การหลั่งฮอร์โมนของต่อมไร้ท่อ การทำงานของต่อมเหงื่อและต่อมน้ำลาย อุณหภูมิในร่างกาย ความดันโลหิต ปฏิกิริยาทางกายเหล่านี้เกิดขึ้นเพราะสภาพอารมณ์เครียด

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอารมณ์เครียดกับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย ส่วนใหญ่ได้มาจากการศึกษาของนายแพทย์ Selye (1978 อ้างถึงใน ลิจิต กาญจนารักษ์, 2547, หน้า 153) ซึ่งได้ทำการศึกษาทดลองพบปฏิกิริยาทางกายจำนวนมากหลายรายการที่เป็นอาการสามัญสำหรับผู้ป่วย โดย ๆ ทั่วไป จากข้อสังเกตเหล่านี้ทำให้เขาได้ข้อสรุปเกี่ยวกับอาการต่าง ๆ ทางกายที่เป็นสัญญาณแสดงถึงความเครียด เราเรียกสัญญาณนี้ว่า General adaptation syndrome (GAS) (ลิจิต กาญจนารักษ์, 2547, หน้า 142-152)

ความสุข

ความหมายของความสุข

Argyle and Martin (1991, pp. 77-95) ให้ความหมายของความสุขว่า เป็นการประเมินของบุคคลในขณะนั้นว่า มีความพึงพอใจในชีวิต มีความรู้สึกบวก เช่น มีความเบิกบานใจ มีความยินดี มีอารมณ์ดี และการไม่มีความรู้สึกทางลบ ในขณะนั้น เช่น ความซึมเศร้าและความวิตกกังวล

Averill and More (1993, pp. 612-629) ได้กล่าวถึงภาวะความสุขว่า เป็นกระบวนการของกลไกความสามารถขึ้นอยู่กับปัจจัยทางชีวภาพ สังคม และการรับรู้ทางด้านจิตใจ โดยเฉพาะการรับรู้ทางด้านจิตใจที่จะมุ่งเน้น ไปยังตนเอง หากกระบวนการทำงานด้านจิตใจอยู่ในระดับที่เหมาะสมก็จะทำให้เกิดภาวะสงบ และเป็นสุขได้

Glastzer (n.d. อ้างถึงใน กัญญา ชัยสวัสดิ์, 2546, หน้า 10) กล่าวว่า ความสุขเป็นเรื่องเกี่ยวกับปรัชญาที่ไม่มีที่สิ้นสุดบวกกับด้านสังคมศาสตร์ เป็นเรื่องของสุขภาวะเชิงอัตวิสัย (Subjective well-being) และคุณภาพชีวิต(Quality of life)

กัญญา ชัยสวัสดิ์ (2546, หน้า 11) กล่าวว่า ความสุขเป็นสิ่งที่นำไปสู่การมีสุขภาวะ (Well-being) และการมีคุณภาพชีวิต (Quality of life) ที่ดี เป็นความปรารถนาสูงสุดของมนุษย์ ซึ่งความสุขนั้น ประกอบไปด้วย องค์ประกอบ 3 ด้าน คือ 1) ความพึงพอใจในชีวิต 2) ระดับอารมณ์ทางบวก หรือความเบิกบานใจ 3) ระดับของอารมณ์ทางลบในขณะนั้น เช่น ความซึมเศร้าและความวิตกกังวล

อุทัย วงศ์ไวศยวรรณ (2546, หน้า 34-40) กล่าวถึงความสุขไว้ว่า ความสุข คือ การพึงตระหนักได้ตลอดเวลาว่าสิ่งที่เรายืนอยู่ในขณะนี้ เป็นความเพียงพอแล้ว รู้จักใช้ปัญญาในการคิด วิเคราะห์ มีความมั่นใจ ไม่รู้สึกกลัว ทำในสิ่งที่ใจปรารถนาให้สำเร็จลุล่วง โดยอยู่บนพื้นฐานของคุณธรรม และความรักของครอบครัว

โดยสรุป ความสุข คือ อารมณ์และความรู้สึกในทางบวกของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกัน อันเกิดจากปัจจัยภายใน เช่น การรับรู้เรื่องดี ๆ แล้วทำให้มีความสุขทางใจ หรือจากปัจจัยภายนอก เช่น การมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง เป็นต้น

ความเหงา

ความหมายของความเหงา

Weiss (1987) ได้นิยามความหมายของคำว่า ความเหงา (Loneliness) ไว้ว่า ความเหงา คือ สถานะทางความรู้สึกและอารมณ์ที่มีระดับความไม่พึงพอใจต่อความสัมพันธ์ทางสังคม (ทั้งจากอดีต ปัจจุบัน และอนาคต) ซึ่งส่งผลต่อการแยกตัวจากสังคมในที่สุด รวมทั้งภาวะความเหงา (Loneliness) อันเป็นผลมาจากการขาดรูปแบบของความสัมพันธ์ภายใน 6 ลักษณะ ดังนี้

1. ความรู้สึกปลอดภัยในการเป็นสมาชิกคนหนึ่งในสังคม (Attachments)
2. การมีเครือข่ายความสัมพันธ์ในสังคม ทั้งจากครอบครัวหรือเพื่อน (Social integration)
3. ความรู้สึกรับผิดชอบต่อการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคม (Opportunity for nurturance)
4. การได้รับการยอมรับในทักษะหรือความสามารถของบุคคล (Reassurance of worth)
5. การได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลอื่นในสังคม (Reliable alliance)
6. การได้รับคำแนะนำปรึกษาจากบุคคลอื่นในสังคม (Guidance)

จุฑามาศ นัตร โอฟารกุล (2547, หน้า 7) ความว้าเหว่ คือ อารมณ์ทุกข์ทรมานใจ ที่เกิดจากการไม่ได้รับสัมพันธภาพในแบบที่ตนต้องการ และขาดความใกล้ชิดทางอารมณ์จากสังคม ทำให้รู้สึกว่าตนเองคือยาคู และอยากแยกตัวออกจากสังคม

สาเหตุของความรู้สึกว่าเหว่

Shaver (1982) ได้กล่าวไว้ว่า ความรู้สึกว่าเหว่ เป็นผลมาจากปัจจัยจากปฏิสัมพันธ์ของสถานการณ์ และลักษณะเฉพาะส่วนบุคคล โดยปัจจัยจากสถานการณ์จะมีผลต่อกาปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพที่ลดน้อยลง ส่วนลักษณะส่วนบุคคลนั้นก็เกี่ยวข้องกับระยะเวลาของการมีความรู้สึกว่าเหว่ตลอดเวลา หรือยาวนานเพียงใดและทั้งสองปัจจัยนี้ก็จะส่งผลต่อความรู้สึกว่าเหว่ สำหรับอิทธิพลขององค์ประกอบต่อปัจจัยทั้งสองนั้น มีดังต่อไปนี้ คือ

1. อิทธิพลจากสถานการณ์ ได้แก่ เหตุการณ์ที่ลดการติดต่อทางสังคมกับบุคคลอื่นและเป็นเหตุส่งเสริมสำหรับความรู้สึกว่าเหว่ เช่น การหย่าร้าง หรือการสูญเสียคู่ชีวิต การแยกจากครอบครัวเพื่อไปอยู่ในที่แห่งใหม่ อาจเป็นเพื่อการศึกษา หรือย้ายที่อยู่ การเปลี่ยนสถานภาพทางการเงิน ตำแหน่ง การหนีออกจากบ้าน และความสัมพันธ์แน่นแฟ้นราบรื่นเริ่มมีอุปสรรค

2. อิทธิพลจากลักษณะเฉพาะส่วนบุคคล จะทำให้อิทธิพลจากสถานการณ์ที่ได้กล่าวมาแล้วส่งผลต่อความรู้สึกว่าเหว่มากขึ้น ความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับความว่าเหว่ คือ ขาดทักษะทางสังคมที่เหมาะสม มักจะขี้อาย เก็บตัว ไม่กล้าแสดงออก มีความขัดแย้งในอารมณ์เครียด มักจะมีความวิตกและซึมเศร้า ไม่มีความยินดีในตัวเอง มักจะมีความมั่นใจในตัวเองต่ำ ดูถูกตัวเอง และมีทัศนคติลบในการดำเนินชีวิต มักจะมีความเป็นมิตรและมองโลกในแง่ร้าย

3. ทักษะทางสังคม และรูปแบบการสร้างความสัมพันธ์ โดยจะรู้สึกไม่ยอมรับผู้อื่น พุคน้อย ไม่กล้าเปิดเผยตัวเอง หรือเปิดเผยตัวเองอย่างมีแบบแผน รวมทั้งไม่ยอมรับตัวเองด้วย สรุปก็คือ ความรู้สึกว่าเหว่จะมีมากเมื่อความสัมพันธ์อย่างลึกซึ้ง กระทบกระเทือน โดยเฉพาะความคุ้นเคย และความเปิดเผยระหว่างกัน ร่วมกับระยะเวลาที่มีปฏิสัมพันธ์กันบ่อยครั้ง

4. การสนับสนุนทางสังคมที่ได้รับและวิธีเผชิญ ความรู้สึกว่าเหว่การสนับสนุนทางสังคมจะช่วยให้มองเห็นปัญหาและแก้ปัญหาได้ ลดความวิตกกังวล ส่วนวิธีเผชิญความรู้สึกนั้น ใช้กลยุทธ์หลายอย่างด้วยกัน เช่น ลดความต้องการที่ไม่จำเป็นลง เพิ่มปริมาณและคุณภาพของการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และประเมินความต้องการของตนเองใหม่ โดยลดความคาดหวังให้ใกล้เคียงกันกับความจริง บุคคลจะรับรู้และคิดเกี่ยวกับสถานการณ์ในชีวิตโดยผ่านกระบวนการคิดและให้เหตุผลต่อสถานการณ์นั้น เช่น เมื่อบุคคลเกิดการเปรียบเทียบทางสังคมว่าสถานการณ์ที่ตนประสบแย่กว่าสถานการณ์ของเพื่อนบุคคลจึงรู้สึกเหว่มากขึ้น หรือถ้าบุคคลให้เหตุผลว่าความว่าเหว่เกิดขึ้นจากการขาดความสามารถของตน การให้เหตุผลนี้ก็จะส่งผลต่อประสบการณ์ความว่าเหว่ของบุคคลนั้นด้วย และเมื่อเกิดความว่าเหว่ขึ้นบุคคลจะมีการตอบสนองหรือเผชิญกับความว่าเหว่แตกต่างกันไป

ความต้องการ

ความต้องการเป็นสิ่งที่มีมนุษย์ทุกคนพึงมี ความต้องการมากน้อยเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับช่วงวัยของมนุษย์ด้วย ช่วงวัยรุ่นนั้นก็มีความต้องการหลากหลายและต้องได้รับการตอบสนอง หากแต่ความต้องการนั้นต้องเป็นความต้องการในสิ่งที่ถูกที่ควร เพราะความต้องการเป็นแรงผลักดันให้เราทำในสิ่งที่ต้องการได้สำเร็จ ดังที่ ประดิษฐา สว่างศรี (2536, หน้า 20) กล่าวว่า ความต้องการเป็นสิ่งจำเป็นของคนเรา เพราะมีความสำคัญต่อการผลักดันให้ร่างกายเกิดการกระทำ และแสดงพฤติกรรมออกมา ซึ่งเมื่อมีความต้องการและได้รับการตอบสนองชีวิตก็จะดำเนินไปอย่างราบรื่น แต่หากความต้องการไม่ได้รับการตอบสนองร่างกายก็จะเกิดความเครียด วิตกกังวล และไม่มีความสุข

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2553, หน้า 360-361) ได้สรุปความต้องการของวัยรุ่นไว้ ดังนี้

1. ต้องการความเป็นอิสระ เป็นตัวของตัวเอง ไม่ต้องอยู่ใต้อำนาจ
2. ต้องการมีตำแหน่ง (Status) รวมทั้งต้องการความสนับสนุน (Approval) ทั้งจากผู้ใหญ่ และเพื่อนร่วมรุ่น

3. ต้องการแสวงหาประสบการณ์แปลก ๆ ใหม่ ๆ

4. ความต้องการรวมพวกพ้องมีกลุ่มก้อน

5. ความต้องการความรู้สึกลับมั่นคง อุ่นใจและปลอดภัย

6. ความต้องการความถูกต้อง ความยุติธรรม

7. ความต้องการความงดงามทางร่างกาย

8. ความต้องการประพฤติดนตามบทบาททางเพศของตน

9. ความต้องการเลือกอาชีพ

เด็กวัยรุ่นที่มีความสุข คือ ผู้ที่ได้รับสนองความต้องการของเขา การตั้งเป้าระดับความต้องการ ลักษณะของความต้องการ จึงเป็นเรื่องที่เด็กวัยรุ่นต้องคำนึงให้อยู่ในขอบเขตที่จะทำได้สำเร็จเพื่อประกันความไม่สมปรารถนา เพราะถ้าไม่สมปรารถนาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งรุนแรงแล้ว ย่อมมีความรู้สึกผิดหวังซึ่งและยืนนาน

ความอยากรู้อยากเห็น

ความอยากรู้อยากเห็นอยากลองจะมีสูงสุดในวัยรุ่น ทำให้อาจเกิดพฤติกรรมเสี่ยงได้ง่าย ถ้าวัยรุ่นขาดการบังคับที่คิดได้ทำอะไรด้วยตนเอง และทำได้สำเร็จจะช่วยให้อายุยืนมีความมั่นใจในตนเอง (Self confidence) อันเป็นสาเหตุที่ทำให้วัยรุ่นเป็นวัยเสี่ยง นอกจากนี้สาเหตุที่ทำให้วัยรุ่นเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาด้านพฤติกรรมความรุนแรง คือ ความอยากรู้อยากเห็น อยากลอง ชอบความตื่นเต้นท้าทายความสามารถ เช่น การดื่มเหล้า สูบบุหรี่ ลองหนีเรียนไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ การลองเรื่องเพศ ยาเสพติด การพนัน แม้แต่ลองเที่ยวโสเภณี (ฉัชชา มณีวงศ์, 2550, หน้า 40)

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2540, หน้า 382) กล่าวว่า วัยรุ่นมีนิสัยอยากรู้ อยากเห็น อยากทดลอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งอยากทดลอง อยากรู้ อยากมีประสบการณ์กับ “สิ่งต้องห้าม” ทั้งปวง ยาเสพติด เป็นเรื่องต้องห้าม ในบ้าน ในโรงเรียน ในสังคม ยิ่งถูกห้ามมากก็ยิ่งอยากมาก อย่างไรก็ตามสารเสพติด มีลักษณะแตกต่างจากสิ่งต้องห้ามประเภทอื่น ๆ เพราะเมื่อทดลองแล้วจะกลายเป็นความกระหาย ไม่สิ้นสุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กวัยรุ่นที่มีบุคลิกภาพควบคุมอารมณ์ไม่ได้ ใจอ่อน อ่อนไหว ไม่เป็นตัวของตัวเอง ชอบฟังฟัง

แนวคิดเกี่ยวกับครอบครัว

1. ความหมายของครอบครัวและความจำเป็นที่จะต้องมีการครอบครัว จำนงค์ อติวัฒน์สิทธิ์ และคณะ (2548, หน้า 84) ได้ให้ความหมายว่า ครอบครัว หมายถึง การที่คนตั้งแต่สองคนขึ้นไป มาอยู่ร่วมกัน โดยมีความสัมพันธ์ด้วยการแต่งงาน หรือมีความผูกพันทางสายโลหิต หรือด้วยการรับ เป็นบุตรบุญธรรม และอาศัยอยู่ในครัวเรือนเดียวกัน และครอบครัวจะเป็นครอบครัวโดยสมบูรณ์ ได้ก็ต่อเมื่อมีลูกเท่านั้น ซึ่งการที่มนุษย์จะเป็นต้องมีครอบครัวนั้น ทฤษฎีหน้าที่นิยามอธิบายว่า มีสาเหตุมาจากความจะเป็นสองประการ คือ ความจำเป็นทางชีววิทยา และความจำเป็นทางสังคม โดยความจำเป็นทางชีววิทยา คือ การที่มนุษย์มีความต้องการทางเพศไม่เป็นฤดูกาล ทำให้ชายหญิง ต้องอยู่ด้วยกันอย่างใกล้ชิด จึงสร้างกฎเกณฑ์ขึ้นมาควบคุมพฤติกรรมทางเพศให้เป็นไปอย่างมี ระเบียบ นอกจากนั้นมนุษย์มีวิวัฒนาการอย่างเป็นขั้นตอน โดยมีช่วงของการเป็นทารกมานาน และ ขณะยังเป็นทารกก็ยังไม่สามารถช่วยตัวเองได้ จำเป็นต้องพึ่งพาพ่อแม่หรือผู้ใหญ่ไปก่อน การอยู่กัน เป็นครอบครัวโดยผู้ใหญ่ต้องเลี้ยงดูอบรมเด็กให้เติบโตมีชีวิตอยู่รอดได้จึงเป็นสิ่งจำเป็น สำหรับ ความจำเป็นทางสังคม คือ การที่มนุษย์ต้องพึ่งพาอาศัยกันในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้สังคม อยู่รอดและสืบทอดต่อไปได้ ซึ่งครอบครัวเท่านั้นที่สามารถตอบสนองความต้องการเหล่านั้นได้

2. ลักษณะครอบครัว ครอบครัวเป็นหน่วยที่เล็กที่สุดและมีความสำคัญมากที่สุด ใน สังคม ซึ่งใกล้ชิดและผูกพันกับชีวิตมนุษย์มานาน บุคคล และครอบครัวมีปฏิสัมพันธ์กันเกือบตลอด ชีวิต ทั้งด้านหน้าที่และพัฒนาการความผูกพันรักใคร่ในครอบครัว เป็นรากฐานในความสุขของชีวิต ปัจจุบันสภาพสังคมเปลี่ยนแปลงไปตามความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี สมัยใหม่ ๆ อย่างรวดเร็วอันมีผลให้ลักษณะครอบครัวเปลี่ยนแปลงไป

2.1 ลักษณะโครงสร้างและขนาดครอบครัว ลักษณะของครอบครัวไทยได้เปลี่ยนแปลง จากครอบครัวเดี่ยวหลาย ๆ ครอบครัวที่อาศัยอยู่บริเวณบ้านเรือนเดียวกัน มาเป็นลักษณะครอบครัว เดี่ยวที่แยกออกจากกัน ทำให้สมาชิกมีอิสระในการเลือกดำเนินชีวิตเอง และเขาอย่างคำนึงมคะวันตก มากขึ้น จากเดิมที่มีความเคารพนับถือผู้มีอาวุโส ช่วยเหลือเกื้อกูลแบ่งปันกันซึ่งนับวันจะลดน้อยลง ทุกทีไป

2.2 สัมพันธ์ภายในครอบครัว ความผูกพันและความสัมพันธ์อันดีภายในครอบครัว เปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากความรับผิดชอบต่อภาระหน้าที่เป็นกิจของบ้านสมาชิกในครอบครัว มีมากขึ้นเวลาที่แบ่งปันเพื่อคนในครอบครัวลดน้อยลง ตัวอย่างเช่น เช้าตื่นขึ้นมาทุกคนต้องมีภาระหน้าที่ต้องรับผิดชอบกันทุกคน ลูก ๆ ไปโรงเรียนแต่เช้าเพื่อหลีกเลี่ยงการจราจรที่ติดขัด พ่อแม่ต้องรีบไปทำงานก่อนลูก ๆ ในช่วงตอนกลางวันต่างคนต่างอยู่นอกบ้าน ในที่ทำงานหรือที่โรงเรียน หรือเมื่อเวลาเย็นที่ลูก ๆ อาจต้องรีบรับประทานอาหารกินเองตามลำพัง เพราะพ่อแม่อาจคิดงานเลี้ยงงานสังคมนอกบ้าน วันหยุดต้องไปติดต่อกิจธุระต่างจังหวัด เป็นต้น

2.3 บทบาทของความเป็นพ่อแม่เปลี่ยนแปลงไปจากลักษณะของครอบครัวแบบเดิม เกิดจากการออกไปประกอบภารกิจเพื่อความอยู่รอด หรือเพื่อสร้างสถานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ทำให้พ่อแม่มีเวลาในการแสดงความเป็นบทบาทของพ่อแม่ลดลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบาทของพ่อแม่ที่ต้องออกไปทำงานนอกบ้านจะต้องกลับมาทำงานวันละ 4-8 ชั่วโมง และได้ศึกษาเกี่ยวกับการกระจายงานบ้านในครอบครัวที่ผู้หญิงทำงาน ความรับผิดชอบในงานบ้านของผู้หญิงที่ทำงานนอกบ้านและไม่ได้ทำงานนอกบ้านที่ต่างกัน การเปรียบเทียบผู้หญิงอายุ 30-44 ปี ที่ทำงานในปี ค.ศ. 1974-1976 โดยได้ทำการศึกษางานบ้านต่าง ๆ เช่น การซักผ้า ทำความสะอาดบ้าน การทำอาหาร การเลี้ยงดูบุตร เป็นต้น

2.4 ลักษณะบรรยากาศในครอบครัวปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปจากครอบครัวสมัยก่อน ด้านความเชื่อฟัง การอยู่ในโอวาทของพ่อแม่ และญาติผู้ใหญ่เปลี่ยนแปลงไป ครอบครัวสมัยก่อน ผู้เป็นแม่จะใกล้ชิดคอยเอาใจใส่ติดตามดูแลลูก คอยให้ความช่วยเหลือทุกโอกาส ทุกสถานการณ์ แม้ลูกจะสมรสแยกไปมีครอบครัวแล้วก็ยังติดตามอุปการะสม่ำเสมอ ถึงกับกล่าวว่า “ลักษณะครอบครัวไทยเลี้ยงลูกไม่รู้จักโต” แต่บรรยากาศปัจจุบันลูก ๆ มีอิสระมากขึ้น บทบาทของพ่อแม่ลดน้อยลงไป

จากสภาพความเปลี่ยนแปลงในสังคมไทยในปัจจุบัน ทำให้ครอบครัวเกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม คือ ความสัมพันธ์ในครอบครัวลดน้อยลง และสถานะเศรษฐกิจทำให้บทบาทของพ่อแม่เปลี่ยนแปลงไป การอบรมเลี้ยงดูลูกมีอิสระมากขึ้น จากการเปลี่ยนแปลงนี้ย่อมส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมและค่านิยมของวัยรุ่นที่เบี่ยงเบนออกไป มักออกไปเที่ยวหาความสุขความรื่นเริงนอกบ้านแทนการอยู่กับครอบครัวเหมือนสมัยก่อน กอปรกับปัจจุบันมีแหล่งมั่วสุม สถานะบันเทิงไว้ออกบริการ แก่วัยรุ่นมากมาย เพื่อสนองความต้องการและเป็นแหล่งพึ่งพิงของวัยรุ่นนอกรจากบ้านและครอบครัว

3. หน้าที่ของครอบครัว ครอบครัวมีหน้าที่สำคัญ ดังนี้ (จำนงค์ อติวัฒนสิทธิ์ และคณะ, 2548, หน้า 84)

3.1 สร้างสมาชิกใหม่แทนสมาชิกเก่า ครอบครัวจะมีหน้าที่เป็นหลักประกันว่า สังคมจะมีสมาชิกใหม่แทนสมาชิกเก่าที่ตายไป ทำให้เผ่าพันธุ์มนุษย์ไม่สูญหายไป

3.2 เลี้ยงดูเด็กให้เจริญเติบโตเป็นสมาชิกที่สมบูรณ์ และมีคุณภาพของสังคมด้วยการให้อาหารและสิ่งจำเป็นต่าง ๆ จนเติบโต และแข็งแรงพอที่จะเผชิญกับสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ได้ รวมทั้งให้การศึกษาเพื่อให้มีสมรรถภาพในการงานอาชีพ สามารถเลี้ยงตัวเองและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

3.3 อบรมปลูกฝังระเบียบสังคมแก่สมาชิกใหม่ เป็นหน้าที่ที่สำคัญของครอบครัวที่ต้องอบรมปลูกฝังนิสัย และความรู้ต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตให้แก่เด็ก ๆ ดังนั้น เด็กจะเป็นคนดีหรือคนเลว มีบุคลิกภาพที่สังคมยอมรับได้หรือไม่ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกรอบมรดกจากครอบครัวเป็นพื้นฐาน อาจกล่าวได้ว่าสิ่งที่เด็กได้รับการอบรมภายในครอบครัว ยากที่จะเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง เช่น ลักษณะนิสัยการกินอยู่ เป็นต้น

3.4 ให้ความรักความอบอุ่น บุคคลจะได้รับความรักและความอบอุ่นจากครอบครัวเป็นสิ่งสำคัญ ความใกล้ชิด และการดูแลเอาใจใส่สมาชิก ตลอดจนการให้กำลังใจต่อกันเป็นสิ่งที่เราไม่สามารถหาได้จากบุคคลอื่นนอกจากครอบครัวของเรา

3.5 ควบคุมความสัมพันธ์ทางเพศ การอยู่กันเป็นครอบครัวก็เพื่อจัดระเบียบทางเพศของสมาชิกให้ดำเนินไปอย่างมีระเบียบกฎเกณฑ์ ด้วยการกำหนดประเพณีหรือกฎหมายเกี่ยวกับการมีความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างชายหญิงให้ดำเนินไปในทิศทางที่ดี สังคมยอมรับ กล่าวคือสังคมทั่วไปยอมรับการมีความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรสเท่านั้น และถือว่าความสัมพันธ์ทางเพศนอกคู่สมรสเป็นสิ่งต้องห้ามและไม่เป็นที่ยอมรับ

3.6 ทำหน้าที่ทางเศรษฐกิจ คือ เป็นทั้งหน่วยผลิตและหน่วยบริโภค โดยเฉพาะสังคมในสมัยก่อน แรงงานทางเกษตรมักได้จากคนในครอบครัวที่ร่วมกันผลิตในที่ดินของครอบครัว แต่ในสังคมสมัยใหม่ครอบครัวเป็นหน่วยบริโภคมากกว่าเป็นหน่วยผลิต

3.7 กำหนดสถานภาพของบุคคล ทำให้รู้ว่าสมาชิกที่กำเนิดใหม่เป็นเพศใด เกิดลำดับที่เท่าไรในครอบครัว แล้วยังทำให้เด็กได้รับสถานภาพทางสังคมตามสถานภาพของพ่อแม่ เช่น เป็นคนไทย คนจีน คนจน คนรวย คนเมือง หรือคนชนบท เป็นต้น

4. ปัญหาครอบครัว เป็นเหตุการณ์ที่ครอบครัวไม่ได้คาดหวังหรือปรารถนาที่จะให้เกิดขึ้น เมื่อเกิดขึ้นแล้วสมาชิกของครอบครัวจะได้รับความกดดันและคับข้องใจเป็นอย่างมาก บางปัญหาก่อให้เกิดความอับอายขายหน้าและไม่สามารถแก้ปัญหาได้ ปัญหาครอบครัว ได้แก่

4.1 การแยกกันอยู่ชั่วคราวไม่ว่าจะเป็นเพราะต้องไปศึกษาหรืองานอาชีพ รวมทั้งสภาวะสงครามทำให้ต้องแยกจากกัน เป็นผลทำให้สุขภาพจิตของสมาชิกในครอบครัวเสื่อมลง

การแยกกันอยู่นี้อาจนำไปสู่ปัญหาอื่น ๆ ตามภายหลังอีก เช่น ปัญหาการนอกใจตลอดจนปัญหาการหย่าร้าง

4.2 การไม่มีบุตรไว้สืบสกุล โดยเฉพาะญาติพี่น้องที่เห็นว่ากรมียาทาทไว้สืบสกุลเป็นเรื่องสำคัญทำให้หญิงที่ไม่มีทายาทไว้สืบสกุลเกิดปมค้อย

4.3 มีบุตรผิดปกติ เช่น ร่างกายพิการ หรือสติปัญญาอ่อน ก่อให้เกิดความทุกข์ เศร้า เสียใจแก่พ่อแม่ญาติพี่น้อง บางรายอับอายที่มีลูกผิดปกติ

4.4 การเจ็บป่วย หากสมาชิกคนใดในครอบครัวมีสุขภาพไม่สมบูรณ์ เจ็บป่วยเป็นประจำ ก่อให้เกิดความวิตกกังวลร้อนตลอดเวลา และบางรายอาจนำไปสู่ปัญหาเศรษฐกิจอีกด้วย เพราะเมื่อเจ็บป่วยประจำก็ต้องไปหาแพทย์รักษาทำให้เสียเงินทองมากมาย

4.5 การนอกใจคู่สมรส ส่วนใหญ่มักจะเป็นฝ่ายชายนอกใจฝ่ายหญิง ซึ่งเป็นเรื่องที่ภรรยาอมไม่ได้ถือว่าเสียศักดิ์ศรีและเป็นการดูถูกอย่างร้ายแรง

4.6 การว่างงานหรือตกงาน ทำให้รายได้ที่เคยได้รับอยู่เป็นประจำเปลี่ยนแปลงไป สมาชิกในครอบครัววิตกกังวล บางรายถึงกับทะเลาะทู่ตีกันแทนที่จะแก้ปัญหาาร่วมกัน

4.7 ชราภาพ เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นตามวัฏจักรของครอบครัว คือ เมื่อลูกโตมีงานทำ แต่งงานตั้งครอบครัวของตนเอง และแยกบ้านไปอยู่ต่างหาก พ่อแม่มักจะถูกทอดทิ้ง เกิดความเหงา และรู้สึกว่าคุณค่าของตัวเองไม่มีค่า หรือหมดความสำคัญลงไป โดยเฉพาะคนชราที่อยู่ในเขตเมือง

4.8 ความตาย ไม่ว่าจะเกิดขึ้นกับฝ่ายสามีหรือภรรยา ก็นำมาซึ่งความเศร้าโศกเสียใจแก่ผู้ที่อยู่มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าการตายนั้นเกิดอย่างปัจจุบันทันด่วน

4.9 การหย่าร้าง เป็นเรื่องที่เกิดขึ้น โดยมีสาเหตุจากหลาย ๆ ปัจจัยรวมกัน แต่สาเหตุส่วนใหญ่มักได้แก่ ปัญหาความขัดแย้งในเรื่องต่าง ๆ การใช้จ่ายเงิน การอบรมเลี้ยงดูลูก ปัญหาที่เกิดจากญาติพี่น้องหรือเขยสะใภ้ ฯลฯ คู่สมรสมีความแตกต่างในเรื่องทัศนคติ ค่านิยม ทัศนียม มีปัญหาทะเลาะทู่ตี การถูกทอดทิ้ง หรือไม่สามารถตอบสนองความต้องการทางเพศให้แก่กันและกัน

แนวคิดความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน

Cooley (1969 อ้างถึงใน ปพาศน์ ฐิติวัฒนา, 2533, หน้า 79) เป็นบุคคลแรกที่กล่าวถึงเรื่องกลุ่มปฐมภูมิกับบุคคล กลุ่มปฐมภูมิเป็นแหล่งเพาะตักขณะเฉพาะมนุษย์ เพราะว่ามีผลสำคัญต่อพัฒนาการของบุคลิกภาพของมนุษย์ กลุ่มปฐมภูมิ ได้แก่ กลุ่มครอบครัว กลุ่มเพื่อน มีบทบาทต่อบุคคลที่สำคัญ ดังนี้

1. กลุ่มปฐมภูมิให้การอบรมให้เรียนรู้ระเบียบสังคมแก่บุคคลนับ ตั้งแต่ครอบครัว ประสบการณ์ในครอบครัวมีผลอย่างลึกซึ้งต่อบุคคล บุคคลจะเรียนรู้คุณธรรมต่าง ๆ จากครอบครัว การปลูกฝังระเบียบวินัย การควบคุมใจตนเอง ตลอดจนรู้สิทธิของตนมั่นคงเป็นสิ่งที่ได้จากประสบการณ์ ในครอบครัวระหว่างพ่อ แม่ ลูกทั้งสิ้น ซึ่งเป็นการขัดเกลาทางจิตใจมนุษย์ด้วยความรัก ความอบอุ่น บุคคลที่มีปัญหา เช่น พวกเกะกะ ก่อความสงบ ยกพวกตีกัน เมื่อสืบประวัติแล้วคนเหล่านี้ใน วัยต้นของชีวิตขาดความสัมพันธ์แบบปฐมภูมิภายในครอบครัว ซึ่งพบทั้งสภาพครอบครัวที่สถานภาพ ทางเศรษฐกิจ และสังคมต่ำ พ่อแม่ไม่มีเวลาดูแลลูก ๆ พ่อกินเหล้า แม่เล่นการพนัน ทะเลาะทุบตีกัน และพบในครอบครัวที่สถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมสูง แต่ขาดการเอาใจใส่ดูแลเด็กเพราะภารกิจ ของตน หรือบางคู่แต่งงานกันเพื่อผลประโยชน์ เด็กที่เติบโตมากับญาติผู้ใหญ่ของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เมื่อโตขึ้นเกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา

กลุ่มปฐมภูมิอีกกลุ่มหนึ่งที่มีบทบาทในการให้การอบรมแก่บุคคลนอกจากครอบครัว ดังกล่าวแล้ว คือ กลุ่มเพื่อน (Peer group) ความรู้สึกผูกพันระหว่างเพื่อนซึ่งเกิดจากความใกล้ชิด ทำให้เด็กได้เรียนรู้คุณธรรมหลายอย่าง โดยเฉพาะการสอนในเรื่องความเสียสละผลประโยชน์ ส่วนตัวเพื่อส่วนรวม การยอมรับอำนาจหรือระเบียบข้อบังคับของกลุ่ม เมื่อเด็กคบหาสมาคมกัน ก็จะเกิดความมั่นคงทางจิตใจเพราะได้รับกำลังใจสนับสนุนจากเพื่อน ๆ

2. กลุ่มปฐมภูมิจะให้กำลังใจบุคคลเพื่อพร้อมเผชิญปัญหาต่าง ๆ คนเราทุกคนมีปัญหา ที่เผชิญอยู่ทุกคนแล้วแต่สถานภาพ และบทบาทของแต่ละคน เช่น พ่อ แม่ เผชิญปัญหาเงินที่ส่งเสีย ให้ลูกเรียนหนังสือ ในขณะที่ลูกมีปัญหาเรียนให้สอบผ่านต้องเรียนให้ดีที่สุด ในแง่นี้กลุ่มปฐมภูมิ จะช่วยให้บุคคลคิดว่าตนมิได้อยู่เพียงลำพัง โดดเดี่ยว แต่มีคนคอยช่วยเหลือมิใช่ลักษณะที่ดาร์วิน เคยกล่าวไว้ว่า ชีวิตต้องดิ้นรนต่อสู้เพื่อความอยู่รอด กลุ่มปฐมภูมิจะให้กำลังใจแก่บุคคล พร้อมทั้ง จะเผชิญ และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น สามีกี่จะได้ภรรยาพร้อมทุกข์ร่วมสุข เป็นต้น

3. กลุ่มปฐมภูมิทำให้บุคคลมีความเชื่อมั่นในตนเอง เรื่องนี้สำคัญมากเพราะบุคคลใน กลุ่มปฐมภูมิจะรู้สึกว่าคุณเองเป็นที่ยอมรับของคนในกลุ่ม ตนเองมีความสำคัญเหมือนกัน ทำให้ ไม่เกิดความรู้สึกท้อแท้หรือหมดหวังในชีวิต

4. กลุ่มปฐมภูมิทำหน้าที่เป็นตัวกลางช่วยปรับให้เกิดความเหมาะสมระหว่างเกณฑ์ มาตรฐานที่วางไว้กว้าง ๆ สำหรับบุคคลส่วนใหญ่กับความสามารถของแต่ละบุคคล เนื่องจากคน ในกลุ่มย่อมรู้กันว่าสมาชิกแต่ละคนมีลักษณะหรือความสามารถอย่างไร ในโรงงานหรือบริษัท ขนาดใหญ่มักเกิดปัญหา เนื่องจากความห่างเหินระหว่างคนงานกับผู้บริหารระดับสูงที่วางนโยบาย ดังนั้น จึงต้องมีตัวแทนคอยประสานคนทั้งสองฝ่ายให้เข้าใจกัน

5. กลุ่มปฐมภูมิเป็นเครื่องมือในการควบคุมทางสังคมอย่างไม่เป็นทางการ กลุ่มปฐมภูมิเป็นสื่อเชื่อมระหว่างบุคคลกับสังคม โดยทำให้ความต้องการของบุคคลแต่ละคนกับส่วนรวมมีความสอดคล้องกัน มนุษย์มีความต้องการทางจิตใจ คือ ความรัก ความอบอุ่นทางใจ การยอมรับจากผู้อื่น เป็นต้น การอยู่ในกลุ่มปฐมภูมิทำให้บุคคลได้รับการตอบสนองความต้องการดังกล่าว เมื่อบุคคลต้องการอยู่ในกลุ่มก็ต้องยอมรับปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของกลุ่ม เพราะฉะนั้นกลุ่มจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการควบคุมทางสังคมทำให้สังคมดำรงอยู่ได้ กลุ่มปฐมภูมิมีการควบคุมกันเองอย่างไม่เป็นทางการ สมาชิกแต่ละคนมีส่วนร่วมในการควบคุมซึ่งกันและกัน บุคคลที่ถูกตัดขาดจากกลุ่มปฐมภูมิจะรู้สึกโดดเดี่ยว ขาดความอบอุ่นทางใจ เกิดความไม่สบายใจ คนที่ต้องจากบ้านจากเพื่อนฝูงไปอยู่ที่ใหม่ในระยะแรกจะรู้สึกอ้างว้าง ขาดความมั่นใจ มีอาการเป็นโรคคิดถึงบ้าน เพราะมีความผูกพันกับกลุ่มปฐมภูมิที่เคยร่วมเป็นสมาชิก เมื่อมีเพื่อนใหม่หรือสร้างความสัมพันธ์แบบปฐมภูมิกับกลุ่มใหม่ขึ้นแทนที่ความรู้สึกไม่สบายใจจะลดลง

วัยรุ่นกับกลุ่มเพื่อน

เด็กให้ความสำคัญกับเพื่อนร่วมวัยมากกว่าระยะวัยเด็กตอนกลาง เด็กจับกลุ่มกันได้นานแน่นแฟ้น และผูกพันกับเพื่อนในกลุ่มมากขึ้น กลุ่มของเด็กไม่มีเฉพาะเพศเดียวกันเท่านั้น แต่มีเพื่อนต่างเพศเข้ามาสมทบด้วย เด็กรู้สึกปลอดภัยและสบายใจในการเล่น เทียว เรียน กิน นอน ทำงานกับเพื่อนร่วมวัยมากกว่าปฏิบัติกิจดังกล่าวกับบุคคลต่างวัย ระยะวัยนี้พวกเขาสนใจบุคคลที่มีชีวิตจิตใจจริง ๆ มากกว่าเพื่อนในฝันหรือเพื่อนในหนังสือ สัมพันธภาพกับเพื่อนร่วมวัยสูงสุดประมาณระยะตอนกลางของวัยรุ่น การคบเพื่อนร่วมวัยเป็นพฤติกรรมสังคมที่สำคัญยิ่งต่อจิตใจของเด็กวัยรุ่น การจัดกิจกรรมหรือชมรมต่าง ๆ เป็นสิ่งที่ควรส่งเสริมเพื่อสนองความต้องการของเด็กในด้านการเข้ากลุ่มและเรียนรู้พฤติกรรมสังคม เด็กที่ไม่เข้ากลุ่มย่อมเสียโอกาสเรียนรู้พฤติกรรมทางสังคมหลายอย่าง จะมีพัฒนาการไม่สมตามวัย และถ้าบกพร่องข้อนี้รุนแรงมาก ๆ อาจแสดงออกมาในรูปการประชดประชันชีวิตและสังคม หรือแสดงออกในรูปช่างคิดฝัน ไม่กล้าเผชิญความเป็นจริงของสังคมและชีวิตก็ได้ เมื่อพิจารณาจำนวนกลุ่มเพื่อนของเด็ก พบว่า เด็กบางคนอาจมีกลุ่มเพื่อนสนิทเพียงกลุ่มเดียว เด็กบางคนอาจมีเพื่อนมากกว่าหนึ่งกลุ่มขึ้นอยู่กับลักษณะกิจกรรมของเขา เช่น กลุ่มเพื่อนเรียน กลุ่มเพื่อนงานสังคม กลุ่มเพื่อนงานอดิเรก กลุ่มของเด็กยังยืนกว่าในวัยที่ผ่านมา เปลี่ยนกลุ่มไม่บ่อยมากเหมือนวัยเด็ก เพราะเด็กวัยรุ่นใช้เหตุผลและความนึกคิดในการเข้าร่วมกลุ่มมากกว่าความสัมพันธ์ในกลุ่มค่อนข้างยั่งยืน และในบางชนิดของสัมพันธภาพอาจยั่งยืนไปจนเป็นผู้ใหญ่ การรวมกลุ่มทำให้เด็กวัยรุ่นมีความผูกพันกับบุคคลต่างวัยทั้งเด็กเล็กและผู้ใหญ่น้อยลง (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2553, หน้า 338-339)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

คันทรส พลเยี่ยม (2545) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมและสาเหตุของการเที่ยวสถานเริงรมย์ของวัยรุ่นในอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษา พบว่า วัยรุ่นมีสาเหตุในการเที่ยวสถานเริงรมย์ด้านตัวบุคคลในระดับมากมีสาเหตุในการเที่ยวสถานเริงรมย์ที่มาจากด้านครอบครัวในระดับน้อย และด้านสิ่งแวดล้อมในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบสาเหตุของการเที่ยวสถานเริงรมย์ของวัยรุ่นส่วนใหญ่มาจากด้านตัวบุคคล ซึ่งสาเหตุด้านตัวบุคคลนั้น พบว่า นักเรียนต้องการความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ต้องการหาประสบการณ์แปลกใหม่ และเที่ยวเพื่อพักผ่อนและผ่อนคลายความตึงเครียด อยู่ในระดับมาก ส่วนการอยากใกล้ชิดกับเพื่อนหรือเพื่อนต่างเพศอยู่ในระดับน้อย ส่วนสาเหตุในการเที่ยวสถานเริงรมย์ด้านครอบครัว พบว่า การที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองทำงานมากไม่มีเวลาเอาใจใส่ดูแล บิดามารดา มีความขัดแย้งกัน ทำให้นักเรียนเบื่อหน่ายการอยู่บ้านและบิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่เข้าใจกัน ไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียนอยู่ในระดับน้อย ส่วนบิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่รักหรือมีความลำเอียงรักลูกไม่เท่ากันอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้สาเหตุด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า ที่เป็นสาเหตุในระดับมากคือสถานเริงรมย์มีระบบแสง สี เสียง ที่เร้าใจ และดึงดูดใจทำให้มีความสุข รวมทั้งบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมของสถานเริงรมย์น่าสนใจดึงดูดใจทำให้อยากไปเที่ยว ส่วนการที่รับการชักจูงจากเพื่อน และกิจกรรมของสถานเริงรมย์ที่น่าสนใจ เช่น การสมนาคุณ การได้รับสิทธิพิเศษ และการแจกรางวัลเป็นสาเหตุในระดับน้อย

จุฑารัตน์ เขิญอักษร (2545) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร: ศึกษากรณีมหาวิทยาลัยกรุงเทพ พบว่า ปัจจัยลักษณะบุคคลเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชายเล็กน้อย ส่วนใหญ่มีอายุ 20 ปี ขึ้นไป มีระดับการศึกษาในชั้นปีที่ 3-4 มีผลการเรียนต่ำกว่า 2.50 มีรายได้ส่วนตัวต่อเดือนอยู่ในช่วง 5,001-10,000 บาท รายได้รวมของบิดามารดามากกว่า 45,000 บาท ขึ้นไป สถานภาพสมรสของบิดามารดา คือ อยู่ด้วยกัน ส่วนระดับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิง พบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงอยู่ในระดับสูง

รจนา เพ็ชรดี (2545) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน ณ สถานบันเทิง อาร์.ซี.เอ. ของวัยรุ่น พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง และเพศชายมีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 57.0 และร้อยละ 43.0 ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนนักศึกษาที่มีอายุในช่วงต่ำกว่า 20 ปี รองลงมาอายุ 23 ปี และอายุ 22 ปี ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครมากกว่าต่างจังหวัด และพักอาศัยกับบิดามารดาในบ้านของบิดามารดามากที่สุด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทราบข่าวสารเกี่ยวกับสถานบันเทิงอาร์.ซี.เอ. จากเพื่อน และมาเที่ยวสถานบันเทิงอาร์.ซี.เอ. ครั้งแรกกับเพื่อนมากที่สุด นอกจากนี้ยังพบว่า สมาชิกในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างก็มีพฤติกรรม

การเที่ยวกลางคืนเช่นกัน โดยสมาชิกในครอบครัวส่วนใหญ่ที่นิยมมาเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนคือ พี่หรือน้อง ส่วนพฤติกรรมกาเที่ยวกลางคืน ณ สถานบันเทิงอาร์.ซี.เอ. ตามสไตล์ของตนเองโดยไม่ตามแฟชั่นมากที่สุด ส่วนการเดินทางนิยมเดินทางมาเที่ยวสถานบันเทิงอาร์.ซี.เอ. โดยรถแท็กซี่ โดยบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างนิยมมาเที่ยวด้วย คือ เพื่อนสนิทหรือกลุ่มเพื่อน สำหรับช่วงวันที่นิยมมาเที่ยว คือ วันศุกร์-วันเสาร์ มากที่สุด สำหรับกิจกรรมด้านบวทที่กลุ่มตัวอย่างนิยมกระทำมากที่สุดขณะมาเที่ยวสถานบันเทิงอาร์.ซี.เอ. คือ การพูดคุยกับเพื่อน รองลงมา คือ การเดินร่ำ สั่งอาหารมากินและนั่งเฉย ๆ ส่วนกิจกรรมทางลบที่นิยมกระทำกันมากที่สุด คือ การดื่มแอลกอฮอล์ รองลงมา คือ การเข้าไปหาและทำความรู้จักกับเพื่อนต่างเพศ และการเสพยา ตามลำดับ การมาเที่ยวนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เสียค่าใช้จ่ายในระดับปานกลาง คือ ครั้งละประมาณ 301-1,000 บาท ซึ่งค่าใช้จ่ายดังกล่าวมิได้ทำให้กลุ่มตัวอย่างประสบปัญหาด้านการเงิน

ลักษณะ ศรีสารคาม (2545) ศึกษาเรื่อง การใช้ชีวิตของนักศึกษาหญิงตามสถานบันเทิงในเขตเทศบาลนครขอนแก่น พบว่า นักศึกษาหญิงนิยมไปเที่ยวตามสถานบันเทิงเป็นกลุ่มเล็กประมาณ 4-6 คน กับเพื่อนสนิทตามแนวทางที่กลุ่มตกลงกันแม้บางครั้งต้องฝืนใจตนเอง ทั้งนี้เพื่อให้เพื่อนยอมรับการไปเที่ยว นอกจากนี้ได้รับความสนุกสนานแล้วยังเป็นการแสวงหาประสบการณ์ใหม่ในชีวิตมีโอกาสรู้จักเพื่อนใหม่ โดยเฉพาะเพื่อนต่างเพศที่ทำให้ชีวิตมีความหมาย การสูบบุหรี่และของมีเมา ทำให้รู้สึกมีความสุข พฤติกรรมเหล่านี้ดำเนินไปตามความผูกพันที่มีต่อเพื่อนและกลุ่มเป็นสำคัญ ปัจจัยที่ส่งเสริมให้นักศึกษาหญิงหันไปใช้ชีวิตตามสถานบันเทิงในเขตเทศบาลนครขอนแก่น ได้แก่ มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดต้องพักในหอพักหรือห้องเช่าทำให้ได้รับอิสระในการดำรงชีวิต มีโอกาสได้คบเพื่อนในวัยเดียวกัน ประกอบกับมีสถานบันเทิงหลายแห่งและได้รับเงินจากครอบครัวเหลือพอเป็นค่าใช้จ่ายในการเที่ยวเตร่ได้บ้าง โดยเฉพาะบางครั้งเมื่อมีบุคคลอื่นรับภาระค่าใช้จ่ายแทนเป็นปัจจัยทำให้นักศึกษาหญิงชอบเที่ยวเตร่ตามสถานบันเทิงเรื่อยมา นักศึกษาหญิงบางคนในกลุ่มมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศที่เป็นคนรัก บางคนมีเพศสัมพันธ์กับคนรักอย่างต่อเนื่องจากการเที่ยวตามสถานบันเทิง แต่บางคนมีเพศสัมพันธ์กับทั้งคนรักและคนอื่นเพื่อแลกเปลี่ยนกับความช่วยเหลือตามความพอใจ และความจำเป็นบางครั้งคราว

จาริณี นันทวัฒน์ (2546) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสถานบันเทิงในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ผู้ใช้บริการสถานบันเทิงดิสโก้เทค ผับ และคาราโอเกะส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 20-26 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี ส่วนใหญ่เป็นโสด มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท ส่วนใหญ่ใช้บริการสถานบันเทิงจากร้านประจำ มีความถี่ในการใช้บริการไม่แน่นอน ส่วนใหญ่ใช้บริการวันเสาร์ เวลา 21.31-23.00 น. โดยใช้เวลาเฉลี่ย 3-4 ชั่วโมงต่อครั้ง ผู้ใช้บริการชื่นชอบเพลงไทยสากลนิยมสั่งเหล้า

และเบียร์ ไปใช้บริการแต่ละครั้งใช้เงิน 301-600 บาท เพื่อนมื่ออิทธิพลในการตัดสินใจเลือกใช้บริการ และมักจะไปเที่ยวด้วย ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ชอบฟังเพลง และไปเพื่อสังสรรค์ ส่วนใหญ่รู้จักสถานบันเทิงจากเพื่อน ผู้ใช้บริการสถานบันเทิงส่วนใหญ่เปรียบเทียบราคาก่อนใช้บริการ สถานบันเทิงแต่ละแห่ง นอกจากนี้สถานบันเทิงที่ผู้ใช้บริการสถานบันเทิงนิยมไปส่วนใหญ่ คือ ผับ รองลงมา คือ ดิสโก้เทค และคาราโอเกะ ตามลำดับ

เดช วัฒนาวินยานุกูล (2546) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเที่ยวสถานเริงรมย์ของวัยรุ่น: กรณีศึกษาสถาบันราชภัฏเลย พบว่า วัยรุ่นในจังหวัดเลยนิยมเที่ยวดิสโก้เทค ผับ คอฟฟี่ช็อป และคาราโอเกะ ร้อยละ 39.4 บุคคลที่ไปเที่ยวด้วยคือเพื่อน ร้อยละ 84.5 ใช้เวลาอยู่ในสถานเริงรมย์มากกว่า 4 ชั่วโมง ร้อยละ 51.5 มีกิจกรรมที่ปฏิบัติอยู่ในสถานบันเทิงเริงรมย์ คือ เดินรำ ร้องเพลง ฟังเพลง นั่งคุยกับเพื่อน และดื่มเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์

นลินี สุภกร โกศัย (2546) ศึกษาเรื่อง ทศนะของวัยรุ่นชายต่อพฤติกรรมการเที่ยวสถานบริการดิสโก้เทค: ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ผลการศึกษา พบว่า เหตุผลที่เยาวชนวัยรุ่นเหล่านั้นไปเที่ยวสถานบริการดิสโก้เทค เพราะผู้ปกครองไม่ให้ความรัก ความเอาใจใส่ดูแลอย่างใกล้ชิด จึงทำให้เยาวชนวัยรุ่นพยายามหาสิ่งยึดเหนี่ยวทางด้านจิตใจเพื่อให้ตนเองรู้สึกดี และไม่ขาดหายบางสิ่งบางอย่างไป นอกจากนี้เยาวชนวัยรุ่นบางคนมีเหตุผลในการไปเที่ยวสถานบริการดิสโก้เทคเพราะอยากรู้อยากเห็น อยากรับรู้ อยากทำอะไรที่เลียนแบบผู้ใหญ่ และการไปเที่ยวยังสถานที่แห่งนั้นทำให้พบเพื่อนต่างสถาบันเป็นจำนวนมากทำให้รู้จักเพื่อนมากขึ้น รวมถึงวัยรุ่นเหล่านั้นต้องการการยอมรับจากเพื่อน ๆ เพราะคิดว่า การไปเที่ยวจะทำให้เพื่อน ๆ ยอมรับ โดยกลายเป็นค่านิยมที่ผิด เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่อยากรู้อยากเห็นทำให้มีการไปเที่ยวตามเพื่อน นอกจากนี้สถานบริการเหล่านี้ยังเปิดโอกาสให้วัยรุ่นที่ไปเที่ยวสามารถดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ได้ সুบุญหรีได้เป็นตัวอย่างให้วัยรุ่นไปเที่ยว

ญาชิตา อัครวสิน (2547) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นต่อการจัดระเบียบสังคมของกลุ่มวัยรุ่นในสถาบันอุดมศึกษา และกลุ่มผู้ประกอบการสถานบันเทิงในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ประกอบการสถานบันเทิงในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 35 แห่ง แห่งละ 1 คน ใช้การเลือกแบบเจาะจง และกลุ่มวัยรุ่นระดับอุดมศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 319 คน ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มวัยรุ่น และกลุ่มผู้ประกอบการสถานบันเทิงส่วนใหญ่มีความคิดเห็นด้วยถึงเห็นด้วยอย่างยิ่งกับนโยบายการจัดระเบียบสังคม ร้อยละ 63.19 รองลงมาไม่แน่ใจ ร้อยละ 35.9 และไม่เห็นด้วยถึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 1.0

ธนุสิทธิ์ ดวงแก้วงาม (2547) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวสถานบริการของวัยรุ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านทัศนคติกับพฤติกรรมการเที่ยว

สถานบริการของวัยรุ่น สรุปได้ว่า ปัจจัยทางด้านทัศนคติของวัยรุ่นมีทัศนคติว่าเป็นสถานที่ผ่อนคลาย ความเครียดของคนในสังคม และคิดว่าคนที่ไปใช้บริการเป็นคนทันสมัย จึงมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการเที่ยวสถานบริการของวัยรุ่นที่เข้าใจว่าสถานบริการเป็นสถานที่ผ่อนคลายความเครียด การเข้าไปในสถานบริการจึงเป็นเรื่องปกติ

สิริมา เกตุพงศ์สุตา (2547) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของประชาชน ในสังคมเมือง กรณีศึกษา: เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร พบว่า ลักษณะการแต่งกายจะแต่งตามแฟชั่น จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 53.9 พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์มักดื่มในจำนวนนับไม่ทั่วถึง 135 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ตัวเลขเหล่านี้ล้วนสะท้อนถึงวัฒนธรรมทางตะวันตกที่แพร่เข้ามาอย่างเห็นได้ชัด การแต่งกายที่เป็นไปตามแฟชั่น และแต่งกายตามกันไม่ว่าจะเป็นสายเดี่ยว เกะอก การนุ่งน้อยห่มน้อยที่กล้าเปิดเผยมากขึ้นของวัยรุ่น

ดวงนภา เป็นมิตร (2548) ศึกษาเรื่อง การเข้าสู่การเล่นพนันฟุตบอล ของนักเรียน นักศึกษา ผลการศึกษา พบว่า กระบวนการเข้าสู่การเล่นพนันฟุตบอลนั้นมี 2 ขั้นตอน คือ การเข้าสู่การเล่นพนันฟุตบอลในครั้งแรก และการเล่นพนันฟุตบอลในครั้งต่อมา แต่ละขั้นตอนมีเงื่อนไขในการเล่นพนันฟุตบอล ดังนี้ 1) เงื่อนไขด้านสังคม คือ กลุ่มเพื่อน ๆ อิทธิพลต่อการเรียนรู้วิธีการเล่นพนันฟุตบอล และการเล่นพนันฟุตบอล ต่อมา คือ ครอบครัว สิ่งที่พบ คือ พฤติกรรมการเลียนแบบบุคคลในครอบครัว 2) เงื่อนไขด้านบุคคล ประกอบด้วย ความอยากรู้อยากลอง การเล่นการพนันฟุตบอลในครั้งแรกเพราะอยากรลองเป็นส่วนใหญ่ 3) เงื่อนไขด้านอิทธิพลของสื่อ กลุ่มนักเรียน นักศึกษาหาข้อมูลการเล่นพนันฟุตบอลจากสื่อโทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์กีฬามากที่สุด สำหรับรูปแบบการเล่นพนันฟุตบอลแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ คือ 1) การเล่นพนันฟุตบอลด้วยความสนใจหรือความชอบ 2) เล่นพนันฟุตบอลครั้งแรกเพราะประสบปัญหาด้านการเงิน 3) เล่นเพราะกลุ่มเพื่อนชักจูง

ทิวาวรรณ อายุวัฒน์ (2548) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมของผู้หญิงที่วัยกลางคืน ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง 18-35 ปี อายุเฉลี่ย 21.77 ปี ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีรายได้เฉลี่ย 7,000 บาท ได้รับเงินค่าใช้จ่ายจากพ่อแม่หรือผู้ปกครอง วันที่นิยมเดินทางมาเที่ยวมากที่สุด คือ วันศุกร์และวันเสาร์ พฤติกรรมเบี่ยงเบนที่พบ คือ ทำแท้งร้อยละ 4 ใช้สารเสพติด ร้อยละ 5 มีเพศสัมพันธ์กับคนที่เพิ่งรู้จักในสถานบันเทิง ร้อยละ 6 มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศที่ไม่ใช่แฟน ร้อยละ 17 การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศที่เป็นแฟน ร้อยละ 38 การดื่มสุรา ร้อยละ 47 สูบบุหรี่ ร้อยละ 16 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า รายได้ การเลี้ยงดูของครอบครัว การคบเพื่อน และสถานบันเทิง มีอิทธิพลต่อการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนของผู้หญิงที่วัยกลางคืน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

อศัลยา คู่มิตร (2548) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเที่ยวกลางคืนของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน ผลการศึกษา พบว่า เหตุผลที่ไปเที่ยวกลางคืนของนิสิตปริญญาตรี ได้แก่ ไปเที่ยวกลางคืนเพื่อความสนุกสนาน คิดเป็นร้อยละ 73.8 รองลงมา คือ ไปเที่ยวเพื่อคลายเครียดจากการเรียน คิดเป็นร้อยละ 55.8 สำหรับการไปเที่ยวกลางคืนเพื่อได้รับประสบการณ์ใหม่ และเพื่อเข้าสังคมกับเพื่อนมีค่าใกล้เคียงกันคิดเป็นร้อยละ 36.3 และ 35.0 ตามลำดับ และการไปเที่ยวกลางคืนเพื่อความทันสมัย และเพื่อการแต่งตัวความแฟชั่นมีเพียงร้อยละ 5.3 และ 3.3 ตามลำดับ

จิรวรรณ แก้วใจ (2550) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของกลุ่มวัยรุ่นในเมือง: กรณีศึกษา สถาบันเท็กซัสบริหารรัฐกิจ กรุงเทพนานคร ผลการศึกษา พบว่า ลักษณะส่วนบุคคลเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้เกิดพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนมากที่สุด รองลงมา คือ ลักษณะด้านสิ่งแวดล้อม และลักษณะด้านครอบครัว ในส่วนของพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืน พบว่า พฤติกรรมที่นิยมทำก่อนออกไปเที่ยวสถานบันเทิงมากที่สุด คือ การโทรศัพท์ชวนเพื่อนไปเที่ยวด้วย ส่วนพฤติกรรมที่นิยมทำขณะไปเที่ยวสถานบันเทิง คือ การเดินร่ำ และพฤติกรรมที่นิยมทำหลังสถานบันเทิงปิดบริการ คือ การรับประทานอาหาร ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย บิตามารดา ก็ควรปรับพฤติกรรมเพื่อไม่ให้เกิดการลอกเลียนแบบ ส่วนผู้ประกอบการสถานบันเทิงควรมีจริยธรรมในการประกอบกิจการ และนักเรียนนักศึกษาควรหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่จะก่อให้เกิดอันตรายจากการเที่ยวสถานบันเทิง

อรรณพ ชัยประเสริฐ (2551) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการใช้บริการสถานบันเทิงในอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ผลการศึกษา พบว่า ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 20-29 ปี กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี และจบการศึกษาระดับปริญญาตรี นิยมสั่งเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนในการใช้บริการแต่ละครั้งต่ำกว่า 600 บาท เพื่อนเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจและใช้บริการในสถานบันเทิงด้วยมากที่สุด เมื่ออยู่ในสถานบันเทิงผู้บริโภคนิยมดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากกว่าทำกิจกรรมอย่างอื่นสาเหตุที่ทำให้ไปใช้บริการสถานบันเทิง คือ เพื่อนชวน

จันธิมา คำพวง (2553) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนเรศวร ผลการศึกษา พบว่า นิสิตชายมีการวางแผนไปเที่ยวมากกว่าเพศหญิง กลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง 20-22 ปี รายรับเฉลี่ยต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของนิสิต แหล่งรายรับหลักที่ได้รับมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการไปเที่ยวสถานบันเทิง โดยพบว่า กลุ่มที่มีแหล่งรายรับจากบิตามารดา มีความถี่ในการไปเที่ยวสถานบันเทิงที่ไม่แน่นอน เนื่องจากต้องมีการแบ่งค่าใช้จ่ายออกเป็น

ส่วนสำหรับใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ด้านสถานภาพครอบครัวทัศนคติที่มีบิดามารดาอยู่ร่วมกัน ไม่มี การวางแผนในการไปเที่ยวสถานบันเทิงเนื่องจากอิทธิพลของบรรยากาศครอบครัวที่อบอุ่นมีผล ทำให้ทัศนคติกลุ่มนี้ไม่จำเป็นต้องวางแผนไปเที่ยวสถานบันเทิง

กิริติ เพลียนสมัช (2555) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเที่ยวสถานเริงรมย์ของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษา พบว่า พฤติกรรมการเที่ยวสถานเริงรมย์ที่พบ ได้แก่ พบปะสังสรรค์ ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เต้นรำ ร้องเพลง กลุ่มตัวอย่างนิยมเที่ยวกับเพื่อน เพศเดียวกันมากที่สุด โดยจะมีการคบเพื่อนคู่หูซี้ดเพื่อนเป็นหลักและชอบทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับเพื่อน การใช้เวลาในสถานเริงรมย์ส่วนใหญ่ประมาณ 2-3 ชั่วโมง เนื่องจากสถานที่ดังกล่าวมีการจัด แต่งสถานที่ เพื่อดึงดูดใจด้วยแสงสี และมีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไว้คอยบริการ รายจ่ายในการเที่ยว แต่ละครั้ง คือ 201-400 บาท รายได้ที่ได้รับขณะศึกษา คือ 6,000-7,999 บาท ปัจจัยด้านครอบครัว ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวสถานเริงรมย์ของนิสิต คือ การที่บิดามารดา หรือผู้ปกครอง ไม่มีเวลา ดูแลใกล้ชิด

งานวิจัยต่างประเทศ

Eric and Joseph (2007) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนเข้าร่วม กิจกรรมกับเพื่อนในสถานบันเทิงประเภทบาร์ หรือการไปคอนเสิร์ตของนักศึกษาระดับวิทยาลัย ในสหรัฐอเมริกา พบว่า นักศึกษาร้อยละ 64 มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนไปงานเลี้ยงสังสรรค์ ในสถานบันเทิงประเภทบาร์ และไปดื่มต่อในที่สังสรรค์ ร้อยละ 45 เช่น สถานบันเทิงประเภทบาร์ หรือคอนเสิร์ต จำนวนนักศึกษาชายและหญิงมีอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกัน การดื่มเครื่องดื่มที่มี แอลกอฮอล์ก่อนไปงานเลี้ยงสังสรรค์เป็นที่ทราบกันดีของหมู่นักศึกษา ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย คือ ให้แพทย์หรือผู้ที่เกี่ยวข้องควรให้ความรู้เกี่ยวกับอันตรายของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แก่นักศึกษา

Kypros, Mallie, Brett, and John (2007) ศึกษาเรื่อง ความมึนเมาจากการดื่มเครื่องดื่มที่มี แอลกอฮอล์ในเครือข่ายสังคมนักศึกษา มหาวิทยาลัยนิวซีแลนด์ ใช้กลุ่มตัวอย่าง 1,614 คน อายุเฉลี่ย 19 ปี พบว่า วัยรุ่นมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ในผับ บาร์ ในท์คลับ และหอพัก นักศึกษา บ้านและสถานที่อื่น ๆ โดยร้อยละ 51 จะดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในผับ บาร์ และ ในท์คลับ ร้อยละ 34 ดื่มที่ห้องโถงอาคาร ร้อยละ 9 ดื่มที่หอพักและที่อื่น ๆ ร้อยละ 6 ตอนที่เกิด อาการมึนเมาก็เกิดจากการดื่มในผับ บาร์และในท์คลับ

Thombs, O'Mara, Dodd, Merves, Weiler, Goldberger, Pokorny, Moore, Reingle, and Gullet (2009) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมที่มีความเสี่ยงต่อการใช้ยาเสพติดในบาร์ย่านวิทยาลัยในรัฐ ฟลอริดา สหรัฐอเมริกา โดยสำรวจบาร์ จำนวน 469 แห่ง พบว่า ร้อยละ 0.09 ของลูกค้าที่เข้ามาใช้

บริการในบาร์มีการใช้ยาเสพติดที่ผิดกฎหมาย และร้อยละ 25 ของลูกค้าดื่มเพียงเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย คือ พฤติกรรมความเสี่ยงเกิดจากการไปเที่ยวบาร์ ดังนั้น ควรมีมาตรการป้องกันปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น

Thombs, O'Mara, Tobler, Wagenaar, and Clapp (2009) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และการใช้ชีวิตช่วงกลางคืนในบาร์ของนักศึกษาวิทยาลัยท้องถิ่นของสหรัฐอเมริกา พบว่า อายุและระดับความเข้มข้นของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีผลต่อความมึนเมาเวลาที่ออกจากบาร์ ความสัมพันธ์ระหว่างอายุที่เริ่มดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และความถี่ในการไปเที่ยวบาร์เป็นสาเหตุของความเข้มข้นในการใช้เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย คือ มุ่งเน้นให้แก้ไขปัญหาที่การเริ่มต้นดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนักศึกษาวิทยาลัย และควรมีการตรวจสอบบาร์รอบ ๆ วิทยาลัยว่าเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดพฤติกรรมความเสี่ยง

Jones and Magee (2014) ศึกษาเรื่อง บทบาทของครอบครัว เพื่อน และเพื่อนร่วมงานในการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นออสเตรเลีย กลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่นชาวออสเตรเลียในแถบชนบทของนิวเซาท์เวลส์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเชื่อว่าพี่น้องและเพื่อนร่วมงานของพวกเขาเห็นด้วยกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเขา สาเหตุของการดื่มเพราะมีพี่น้องหรือเพื่อนร่วมงานดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และพ่อแม่หรือพี่น้องก็มีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้วย สรุปได้ว่า ครอบครัวและเพื่อนมีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นชาวออสเตรเลีย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) ผู้วิจัยกำหนดวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในเขตจังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2557 จำนวน 59,129 คน จากสถานศึกษา 4 สถาบัน ได้แก่ 1) มหาวิทยาลัยบูรพา 2) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา 3) มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี 4) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ตะวันออก วิทยาเขตบางพระ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2557)

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในเขตจังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2557 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) โดยการคำนวณจากสูตรของ Yamane, (1973) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัย	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
มหาวิทยาลัยบูรพา	41,574	280
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา	10,114	68
มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี	3,733	26
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ	3,708	26
รวม	59,129	400

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ ที่พักอาศัยขณะศึกษา รายรับต่อเดือน แหล่งที่มาของรายได้ สถานภาพครอบครัว แบบสอบถามลักษณะให้เลือกตอบ จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามด้านมัลเหตุจูงใจทางอารมณ์ ได้แก่ ความสุข ความเหงา ความเครียด ความต้องการ ความอยากรู้ อยากเห็น จำนวน 19 ข้อ

ลักษณะคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scales) กำหนดค่าน้ำหนักตามวิธีของลิเคิร์ท (Best & Kahn, 1998, pp. 314-319) มี 5 ระดับ คือ

ทุกครั้ง หมายถึง ลักษณะอารมณ์ที่เป็นประจำ ให้ 5 คะแนน

บ่อยครั้ง หมายถึง ลักษณะอารมณ์ที่เป็นบ่อยครั้ง ให้ 4 คะแนน

ปานกลาง หมายถึง ลักษณะอารมณ์ที่เป็นปานกลาง ให้ 3 คะแนน

น้อยครั้ง หมายถึง ลักษณะอารมณ์ที่เป็นน้อยครั้ง ให้ 2 คะแนน

ไม่เคยเลย หมายถึง ลักษณะอารมณ์ที่ไม่เคยเป็นเลยสักครั้งเดียว ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย กำหนดค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เป็นเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด และ บุญส่ง นิลแก้ว, 2535, หน้า 24) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง ลักษณะอารมณ์เหงา เครียด หรือเป็นสุขในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง ลักษณะอารมณ์เหงา เครียด หรือเป็นสุขในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง ลักษณะอารมณ์เหงา เครียด หรือเป็นสุขในระดับ

ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง ลักษณะอารมณ์เหงา เครียด หรือเป็นสุขในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง ลักษณะอารมณ์เหงา เครียด หรือเป็นสุขในระดับ

น้อยมาก หรือไม่มีลักษณะอารมณ์ เหงา เครียด หรือเป็นสุขเลย

ตอนที่ 3 แบบสอบถามด้านสัมพันธภาพครอบครัว ได้แก่ บรรยากาศภายในครอบครัว

ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู ลักษณะความเป็นคั่นแบบของพ่อแม่ จำนวน 26 ข้อ

ลักษณะคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scales) กำหนดค่าน้ำหนักตามวิธีของลิเคิร์ต มี 5 ระดับ คือ

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนน ดังนี้

ทุกครั้ง หมายถึง ปฏิบัติเป็นประจำ ให้ 5 คะแนน

บ่อยครั้ง หมายถึง ปฏิบัติบ่อยครั้ง ให้ 4 คะแนน

ปานกลาง หมายถึง ปฏิบัติปานกลาง ให้ 3 คะแนน

น้อยครั้ง หมายถึง ปฏิบัติน้อยครั้ง ให้ 2 คะแนน

ไม่เคยเลย หมายถึง ไม่เคยปฏิบัติเลยสักครั้งเดียว ให้ 1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนน ดังนี้

ทุกครั้ง หมายถึง ปฏิบัติเป็นประจำ ให้ 1 คะแนน

บ่อยครั้ง หมายถึง ปฏิบัติบ่อยครั้ง ให้ 2 คะแนน

ปานกลาง หมายถึง ปฏิบัติปานกลาง ให้ 3 คะแนน

น้อยครั้ง หมายถึง ปฏิบัติน้อยครั้ง ให้ 4 คะแนน

ไม่เคยเลย หมายถึง ไม่เคยปฏิบัติเลยสักครั้งเดียว ให้ 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย กำหนดค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เป็นเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง สัมพันธภาพในครอบครัวในระดับดีมาก

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง สัมพันธภาพในครอบครัวในระดับดี

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง สัมพันธภาพในครอบครัวในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง สัมพันธภาพในครอบครัวในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง สัมพันธภาพในครอบครัวในระดับไม่ดี

ตอนที่ 4 แบบสอบถามทางด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน ประกอบด้วย ความมั่นใจ

ความเป็นแบบอย่างที่ดี ความเป็นผู้มีอิทธิพล ความเป็นที่ปรึกษา ความรู้สึกอยู่ด้วยแล้วมีความสุข

จำนวน 18 ข้อ

ลักษณะคำตอบเป็นมาตราประมาณค่า (Rating scales) กำหนดค่าน้ำหนักตามวิธีของลิเคิร์ต มี 5 ระดับ คือ

ทุกครั้ง	หมายถึง ปฏิบัติเป็นประจำ	ให้ 5 คะแนน
บ่อยครั้ง	หมายถึง ปฏิบัติบ่อยครั้ง	ให้ 4 คะแนน
ปานกลาง	หมายถึง ปฏิบัติปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
น้อยครั้ง	หมายถึง ปฏิบัติน้อยครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ไม่เคยเลย	หมายถึง ไม่เคยปฏิบัติเลยสักครั้งเดียว	ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย กำหนดค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เป็นเกณฑ์ ดังนี้
 ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง สัมพันธภาพกับเพื่อนในระดับดีมาก
 ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง สัมพันธภาพกับเพื่อนในระดับดี
 ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง สัมพันธภาพกับเพื่อนในระดับปานกลาง
 ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง สัมพันธภาพกับเพื่อนในระดับน้อย
 ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง สัมพันธภาพกับเพื่อนในระดับไม่ดี

ตอนที่ 5 แบบสอบถามทางด้านพฤติกรรมกรรทเี่ยวสถานบันเทิงกลางคิน จำนวน 22 ข้อ

ลักษณะคำตอบเป็นมาตราประมาณค่า (Rating scales) กำหนดค่านำหนักตามวิธีของลิเคิรท์ มี 5 ระดับ คือ

ทุกครั้ง	หมายถึง ปฏิบัติเป็นประจำ	ให้ 5 คะแนน
บ่อยครั้ง	หมายถึง ปฏิบัติบ่อยครั้ง	ให้ 4 คะแนน
ปานกลาง	หมายถึง ปฏิบัติปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
น้อยครั้ง	หมายถึง ปฏิบัติน้อยครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ไม่เคยเลย	หมายถึง ไม่เคยปฏิบัติเลยสักครั้งเดียว	ให้ 1 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย กำหนดค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เป็นเกณฑ์ดังนี้
 ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง เป็นพฤติกรรมที่ปฏิบัติในระดับมากที่สุด
 ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง เป็นพฤติกรรมที่ปฏิบัติในระดับมาก
 ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง เป็นพฤติกรรมที่ปฏิบัติในระดับปานกลาง
 ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง เป็นพฤติกรรมที่ปฏิบัติในระดับน้อย
 ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง เป็นพฤติกรรมที่ปฏิบัติในระดับไม่เคยเลย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการสร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. รวบรวมข้อมูลและเนื้อหาต่าง ๆ จากตำรา เอกสาร บทความ ทฤษฎี แนวความคิด งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้อง รวมทั้งได้ศึกษารูปแบบเครื่องมืองานวิจัยที่มีโครงสร้าง

และเนื้อหาที่สอดคล้องกับงานวิจัยครั้งนี้ โดยศึกษาจากงานวิจัยของณัชชา มณีวงศ์ (2550, หน้า 128-135) อศัลยา คุ่มรักษ์ (2548, หน้า 137-147) และธนุศิลป์ ดวงแก้วงาม (2547, หน้า 96-101) แล้วช่วยร่างแบบสอบถามเป็น 5 ตอน

2. เสนอร่างแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบและให้ความเห็นชอบ นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไข และเพิ่มเติมให้เหมาะสมตามข้อเสนอแนะ

3. หาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อพิจารณาและตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ความสมบูรณ์ถูกต้องของโครงสร้างเนื้อหา และความชัดเจนของภาษาที่ใช้เขียนแบบสอบถาม ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิประกอบไปด้วย ผู้มีความรู้ด้านจิตวิทยาและกิจการนักศึกษา มีประสบการณ์ทำงานอย่างน้อย 5 ปี ได้แก่

3.1 ดร.คตดาว ปุรณานนท์	อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและจิตวิทยา
ประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
บูรพา
3.2 นางสาวภิญโญ เปี่ยมประสาทร	ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิต มหาวิทยาลัย
บูรพา
3.3 นางสาวพวงทอง อินใจ	พยาบาลวิชาชีพ ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ
มหาวิทยาลัยบูรพา

4. นำข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลอง (Try out) กับกลุ่มประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 30 ชุด แล้วมาวิเคราะห์ด้วยค่าแอลฟาของ Cronbach พบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้านมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์ คือ 0.95 ด้านสัมพันธภาพครอบครัว คือ 0.90 ด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน คือ 0.93 และด้านพฤติกรรมกรรมาที่วสถานบันเทิงกลางคืน คือ 0.90

6. นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้วมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อความถูกต้องสมบูรณ์นำไปให้ประธาน และกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้ง และนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง จำนวนแบบสอบถามที่ได้คืนคิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ดังต่อไปนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*SD*)
2. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ ค่า *t-test* และ One-way ANOVA กรณีที่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มใช้การทดสอบความแตกต่างรายคู่ (Multiple comparison หรือ Post hoc comparison) ทดสอบด้วยวิธีการของ *LSD* (Fisher's least significant difference test)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้านำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยนี้ ได้กำหนดสัญลักษณ์ไว้ ดังนี้

n	แทน	จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
df	แทน	ชั้นของความเป็นอิสระ
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสอง (Mean square)
SS	แทน	ค่าผลบวกกำลังสองของคะแนนเบี่ยงเบน (Sum of square)
t	แทน	ค่าที่ใช้ในการทดสอบที (t -distribution)
F	แทน	ค่าที่ใช้ในการทดสอบเอฟ (F -distribution)
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็น
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลำดับขั้นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้ นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ตอน โดยเรียงลำดับตามวัตถุประสงค์ และสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน มุมเหตุจูงใจทางอารมณ์ สัมพันธภาพครอบครัว สัมพันธภาพกับเพื่อนของนักศึกษาปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศ ที่พักอาศัยขณะศึกษา รายรับต่อเดือน แหล่งที่มาของรายได้ สถานภาพครอบครัว

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (n = 400)	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	200	50.00
- หญิง	200	50.00
2. ที่พักอาศัยขณะศึกษา		
- บ้านของตนเอง	34	8.50
- หอพักมหาวิทยาลัย	59	14.80
- หอพักเอกชนหรือหอพักนอกมหาวิทยาลัย	275	68.70
- บ้านญาติหรือบ้านผู้อื่นที่ไม่ใช่ของตน	32	8.00
3. รายรับต่อเดือน		
- ต่ำกว่า 5,000 บาท	32	8.00
- อยู่ระหว่าง 5,000-10,000 บาท	196	49.00
- มากกว่ากว่า 10,000 บาท	172	43.00
4. สถานภาพครอบครัวของท่าน		
- บิดามารดาอยู่ร่วมกัน	330	82.50
- บิดามารดาแยกกันอยู่ หรือหย่าร้าง	41	10.25
- บิดา หรือมารดาเสียชีวิต	23	5.75
- เสียชีวิตทั้งบิดามารดา	6	1.50
5. แหล่งที่มาของรายได้		
- จากพ่อแม่ หรือพ่อ หรือแม่ หรือญาติ	382	95.5
- จากแหล่งอื่น ๆ	18	4.50

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 50.00 และเป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 50.00 ที่พักอาศัยขณะศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่อยู่หอพักเอกชนหรือหอพักนอกมหาวิทยาลัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.70 รองลงมา คือ อยู่หอพักมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ

14.80 นอกจากนี้ยังอยู่บ้านของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 8.50 และอยู่บ้านญาติหรือบ้านผู้อื่นที่ไม่ใช่ของคน คิดเป็นร้อยละ 8.00 ตามลำดับ รายรับต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับอยู่ระหว่าง 5,000-10,000 บาท ต่อเดือนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.00 รองลงมา คือ ได้รับมากกว่า 10,000 บาท ต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 43.00 และได้รับต่ำกว่า 5,000 บาท ต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 8.00 ตามลำดับ สถานภาพครอบครัว กลุ่มตัวอย่างที่มีบิดามารดาอยู่ร่วมกันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 82.50 รองลงมา คือ บิดามารดาแยกกันอยู่ หรือหย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 10.25 นอกจากนี้บิดา หรือมารดาเสียชีวิต คิดเป็นร้อยละ 5.75 และเสียชีวิตทั้งบิดามารดา คิดเป็นร้อยละ 1.50 ตามลำดับ แหล่งที่มาของรายได้ พบว่าส่วนใหญ่มีแหล่งที่มาของรายได้จากพ่อแม่ หรือพ่อ หรือแม่ หรือญาติ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 95.50 และรายได้จากแหล่งอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 4.50

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี

พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิง	(n = 400)		ระดับ	อันดับที่
	\bar{X}	SD		
1. ร้องเพลง	2.92	1.06	ปานกลาง	6
2. ฟังเพลง	3.39	1.04	ปานกลาง	3
3. รับประทานอาหาร	3.07	1.14	ปานกลาง	5
4. สนทนาพูดคุย	3.74	1.00	มาก	1
5. ดูภาพยนตร์	2.83	1.03	ปานกลาง	7
6. ดื่มเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์	3.19	1.13	ปานกลาง	4
7. ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	3.71	1.07	มาก	2
8. เต้นรำ	2.54	1.08	ปานกลาง	10
9. ทำความรู้จักกับเพื่อนใหม่	2.66	0.99	ปานกลาง	8
10. สูบบุหรี่	1.64	1.07	น้อย	17
11. เสพยาเสพติด	1.14	0.46	ไม่เคยเลย	21

ตารางที่ 3 (ต่อ)

พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องสถานบันเทิง	(n = 400)		ระดับ	อันดับที่
	\bar{X}	SD		
8. เดินร่ำ	2.54	1.08	ปานกลาง	10
9. ทำความรู้จักกับเพื่อนใหม่	2.66	0.99	ปานกลาง	8
10. สูบบุหรี่	1.64	1.07	น้อย	17
11. เสพยาเสพติด	1.14	0.46	ไม่เคยเลย	21
12. การแข่งขันกีฬา	2.35	1.06	น้อย	13
13. เล่นการพนัน	1.52	0.83	น้อย	18
14. ดูกอนเสิร์ต	2.37	1.00	น้อย	12
15. ขายบริการทางเพศ	1.07	0.42	ไม่เคยเลย	22
16. พบคนถูกใจเพื่อมีเพศสัมพันธ์	1.64	0.93	น้อย	16
17. เลี้ยงฉลองในโอกาสต่าง ๆ	2.55	0.97	ปานกลาง	9
18. ทำธุรกิจเป็นตัวแทนจำหน่ายสินค้า	1.44	0.87	ไม่เคยเลย	19
19. นัดกับคนรู้จักหรือเพื่อนเก่า	2.52	0.96	ปานกลาง	11
20. ชมหรือเลือกซื้อสินค้า	1.87	1.09	น้อย	15
21. นวดแผนโบราณหรืออบนวด	1.31	0.75	ไม่เคยเลย	20
22. ไปกับคนรัก	1.95	1.20	น้อย	14
รวม	2.34	0.56	น้อย	

จากตารางที่ 3 พบว่า พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามระดับได้ ดังนี้ ระดับมาก ได้แก่ สนทนาพูดคุย คิมเครื่องคิมที่มีแอลกอฮอล์ ระดับปานกลาง ได้แก่ ฟังเพลง คิมเครื่องคิมที่ไม่มีแอลกอฮอล์ รับประทานอาหาร ร้องเพลง ดูภาพยนตร์ ทำความรู้จักกับเพื่อนใหม่ เลี้ยงฉลองในโอกาสต่าง ๆ เดินร่ำ นัดกับคนรู้จักหรือเพื่อนเก่า ระดับน้อย ได้แก่ ดูกอนเสิร์ต การแข่งขันกีฬา ไปกับคนรัก ชมหรือเลือกซื้อสินค้า พบคนถูกใจเพื่อมีเพศสัมพันธ์ สูบบุหรี่ เล่นการพนัน ระดับไม่เคยเลย ได้แก่ ทำธุรกิจเป็นตัวแทนจำหน่ายสินค้า นวดแผนโบราณหรืออบนวด เสพยาเสพติด ขายบริการทางเพศ

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน มุมหัดดูใจทางอารมณ์ สัมพันธภาพครอบครัว สัมพันธภาพกับเพื่อนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศ แหล่งที่มาของรายได้ โดยการทดสอบค่าที (*t-test*) และจำแนกตามที่พักอาศัย ขณะศึกษา รายรับต่อเดือน และสถานภาพครอบครัว โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	\bar{X}	SD	t	p
ชาย	200	2.35	0.57	0.405	0.686
หญิง	200	2.32	0.54		

จากตารางที่ 4 พบว่า นักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 5 พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้

แหล่งที่มาของรายได้	จำนวน	\bar{X}	SD	t	p
จากพ่อแม่ หรือพ่อ หรือแม่ หรือญาติ	382	2.34	0.53	0.560	0.582
จากแหล่งอื่น ๆ	18	2.21	0.95		

จากตารางที่ 5 พบว่า นักศึกษาที่มีแหล่งที่มาของรายได้จากพ่อแม่ หรือพ่อ หรือแม่ หรือญาติ และแหล่งที่มาของรายได้จากแหล่งอื่นๆ มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน
ของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามที่พักอาศัยขณะศึกษา

ที่พักอาศัยขณะศึกษา	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3	8.327	2.776	9.589*	0.000
ภายในกลุ่ม	396	114.624	0.289		
รวม	399	122.950			

* $p < .05$

จากตารางที่ 6 พบว่า นักศึกษาที่มีที่พักอาศัยขณะศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษา
ปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามที่พักอาศัยขณะศึกษา

ที่พักอาศัยขณะศึกษา	\bar{X}	บ้านของตน หรือหอพัก นอก มหาวิทยาลัย	หอพัก มหาวิทยาลัย	บ้านญาติ หรือบ้าน ผู้อื่นที่ไม่ใช่ ของตน
		2.77	2.32	2.26
บ้านของตน	2.77	-	0.4486*	0.5125*
หอพักเอกชนหรือหอพักนอกมหาวิทยาลัย	2.32		-	-0.0640
หอพักมหาวิทยาลัย	2.26			-
บ้านญาติหรือบ้านผู้อื่นที่ไม่ใช่ของตน	2.12			-

* $p < .05$

จากตารางที่ 7 พบว่า นักศึกษาที่พักอยู่บ้านของตนมีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนแตกต่างกับนักศึกษาที่พักอยู่หอพักมหาวิทยาลัย หอพักเอกชนหรือหอพักนอกมหาวิทยาลัย และบ้านญาติหรือบ้านผู้อื่นที่ไม่ใช่ของตนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่พักอยู่บ้านของตน มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนมากกว่านักศึกษาที่พักอยู่หอพักมหาวิทยาลัย หอพักเอกชนหรือหอพักนอกมหาวิทยาลัย และบ้านญาติหรือบ้านผู้อื่นที่ไม่ใช่ของตน

นักศึกษาที่พักอยู่หอพักเอกชนหรือหอพักนอกรมหาวิทยาลัย มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนแตกต่างกับนักศึกษาที่พักอยู่ บ้านญาติหรือบ้านผู้อื่นที่ไม่ใช่ของตนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่พักอยู่หอพักเอกชนหรือหอพักนอกรมหาวิทยาลัย มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนมากกว่านักศึกษาที่พักอยู่ บ้านญาติหรือบ้านผู้อื่นที่ไม่ใช่ของตน

ตารางที่ 8 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายรับต่อเดือน

รายรับต่อเดือน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	2	4.714	2.357	7.914*	0.000
ภายในกลุ่ม	397	118.237	0.298		
รวม	399	122.950			

* $p < .05$

จากตารางที่ 8 พบว่า นักศึกษาที่มีรายรับต่อเดือนต่างกัน มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายรับต่อเดือน

รายรับต่อเดือน	\bar{X}	ต่ำกว่า 5,000 บาท	มากกว่า 10,000 บาท	อยู่ระหว่าง 5,000-10,000 บาท
		1.54	1.53	1.46
ต่ำกว่า 5,000 บาท	1.54	-	0.3951*	0.4051*
มากกว่า 10,000 บาท	1.53		-	0.0099
อยู่ระหว่าง 5,000-10,000 บาท	1.46			-

* $p < .05$

จากตารางที่ 9 พบว่า นักศึกษาที่มีรายรับต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 บาท มีพฤติกรรม การเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนแตกต่างกับนักศึกษาที่มีรายรับต่อเดือนอยู่ระหว่าง 5,000-10,000 บาท และนักศึกษาที่มีรายรับต่อเดือนมากกว่า 10,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่มีรายรับต่อเดือนอยู่ระหว่าง 5,000-10,000 บาท มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิง กลางคืนน้อยกว่านักศึกษาที่มีรายรับต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท และนักศึกษาที่มีรายรับต่อเดือน มากกว่า 10,000 บาท

ตารางที่ 10 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน ของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสถานภาพครอบครัว

สถานภาพครอบครัว	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3	5.974	1.991	6.742*	0.000
ภายในกลุ่ม	396	116.976	0.295		
รวม	399	122.950			

* $p < .05$

จากตารางที่ 10 พบว่า นักศึกษาที่มีสถานภาพครอบครัวต่างกัน มีพฤติกรรมการเที่ยว สถานบันเทิงกลางคืนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษา ปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสัมพันธภาพครอบครัว

สัมพันธภาพครอบครัว	\bar{X}	บิดามารดา แยกกันอยู่ หรือหย่าร้าง	เสียชีวิต ทั้งบิดา มารดา	บิดา มารดา อยู่ร่วมกัน	บิดาหรือ มารดา เสียชีวิต
		2.56	2.34	2.33	2.16
บิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง	2.56	-	0.9518*	0.2336*	0.4014*
เสียชีวิตทั้งบิดามารดา	2.34		-	0.7182*	0.5504*
บิดามารดาอยู่ร่วมกัน	2.33			-	0.1678
บิดาหรือมารดาเสียชีวิต	2.16				-

* $p < .05$

จากตารางที่ 11 พบว่า นักศึกษาที่บิดามารดาอยู่ร่วมกัน มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนแตกต่างกับนักศึกษาที่บิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง และนักศึกษาที่บิดามารดาเสียชีวิตทั้งบิดามารดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่บิดามารดาอยู่ร่วมกัน มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนน้อยกว่านักศึกษาที่บิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง และนักศึกษาที่บิดามารดาเสียชีวิตทั้งบิดามารดา

นักศึกษาที่บิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนแตกต่างกับนักศึกษาที่บิดาหรือมารดาเสียชีวิต และนักศึกษาที่บิดามารดาเสียชีวิตทั้งบิดามารดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่บิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนมากกว่านักศึกษาที่บิดาหรือมารดาเสียชีวิต และนักศึกษาที่บิดามารดาเสียชีวิตทั้งบิดามารดา

นักศึกษาที่บิดาหรือมารดาเสียชีวิต มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนแตกต่างกับนักศึกษาที่บิดามารดาเสียชีวิตทั้งบิดามารดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่บิดาหรือมารดาเสียชีวิต มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนน้อยกว่านักศึกษาที่บิดามารดาเสียชีวิตทั้งบิดามารดา

ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์ในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	\bar{X}	SD	t	p
ชาย	200	2.79	0.66	2.407*	0.017
หญิง	200	2.62	0.76		

* $p < .05$

จากตารางที่ 12 พบว่า นักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์ในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า เพศชายมีมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์ในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนมากกว่าเพศหญิง

ตารางที่ 13 การเปรียบเทียบมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์ในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้

แหล่งที่มาของรายได้	จำนวน	\bar{X}	SD	t	p
จากพ่อแม่ หรือพ่อ หรือแม่ หรือญาติ	382	2.17	0.71	1.109	0.268
จากแหล่งอื่น ๆ	18	2.52	0.87		

* $p < .05$

จากตารางที่ 13 พบว่า นักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรีที่มีแหล่งที่มาของรายได้จากพ่อแม่ หรือพ่อ หรือแม่ หรือญาติ และแหล่งที่มาของรายได้จากแหล่งอื่น ๆ มีมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์ในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 14 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์ในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามที่พักอาศัยขณะศึกษา

ที่พักอาศัยขณะศึกษา	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3	7.264	2.421	4.891*	0.002
ภายในกลุ่ม	396	196.031	0.495		
รวม	399	122.950			

* $p < .05$

จากตารางที่ 14 พบว่า นักศึกษาที่มีที่พักอาศัยขณะศึกษาต่างกัน มีมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์ในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มเหตุจูงใจทางอารมณ์ในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน
ของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามที่พักอาศัยขณะศึกษา

ที่พักอาศัยขณะศึกษา	\bar{X}	หอพักเอกชน หรือ หอพักนอก มหาวิทยาลัย	บ้านญาติ หรือบ้าน ผู้อื่นที่ไม่ใช่ ของตน	บ้านของตน	หอพัก มหาวิทยาลัย
		2.78	2.71	2.48	2.45
หอพักเอกชนหรือหอพักนอกมหาวิทยาลัย	2.78	-	0.0695	0.3019*	0.3346*
บ้านญาติหรือบ้านผู้อื่นที่ไม่ใช่ของตน	2.71		-	-0.2324	-0.2651
บ้านของตน	2.48			-	0.0327
หอพักมหาวิทยาลัย	2.45				-

* $p < .05$

จากตารางที่ 15 พบว่า นักศึกษาที่พักอยู่บ้านของตนเองมีมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์ในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนแตกต่างกับนักศึกษาที่พักอยู่หอพักเอกชนหรือหอพักนอกมหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่พักอยู่บ้านของตนมีมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์ในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนน้อยกว่านักศึกษาที่พักอยู่หอพักเอกชนหรือหอพักนอกมหาวิทยาลัย

นักศึกษาที่พักอยู่หอพักมหาวิทยาลัยมีมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์ในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนแตกต่างกับนักศึกษาที่พักอยู่หอพักเอกชนหรือหอพักนอกมหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่พักอยู่หอพักมหาวิทยาลัยมีมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์น้อยกว่านักศึกษาที่พักอยู่หอพักเอกชนหรือหอพักนอกมหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์ในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายรับต่อเดือน

รายรับต่อเดือน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	2	20.803	10.401	22.627*	0.000
ภายในกลุ่ม	397	182.492	0.460		
รวม	399	203.294			

* $p < .05$

จากตารางที่ 16 พบว่า นักศึกษาที่มีรายรับต่อเดือนต่างกัน มีมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์ในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายรับต่อเดือน

รายรับต่อเดือน	\bar{X}	มากกว่า	ต่ำกว่า	อยู่ระหว่าง
		10,000 บาท	5,000 บาท	5,000-10,000 บาท
		1.54	1.53	1.46
มากกว่า 10,000 บาท	1.54	-	0.4051*	0.0099
ต่ำกว่า 5,000 บาท	1.53		-	0.3951*
อยู่ระหว่าง 5,000-10,000 บาท	1.46			-

* $p < .05$

จากตารางที่ 17 พบว่า นักศึกษาที่มีรายรับต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 บาท มีมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์ในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนแตกต่างกับนักศึกษาที่มีรายรับต่อเดือนอยู่ระหว่าง 5,000-10,000 บาท และนักศึกษาที่มีรายรับต่อเดือนมากกว่า 10,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โดยนักศึกษาที่มีรายรับต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 บาท มีมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์ในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนมากกว่านักศึกษาที่มีรายรับต่อเดือนอยู่ระหว่าง 5,000-10,000 บาท แต่มีมูลเหตุ

จิตใจทางอารมณ์ในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนน้อยกว่านักศึกษาที่มีรายรับต่อเดือนมากกว่า 10,000 บาท

ตารางที่ 18 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบมูลเหตุจิตใจทางอารมณ์ในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสถานภาพครอบครัว

สถานภาพครอบครัว	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	3	9.010	3.003	6.122*	0.000
ภายในกลุ่ม	396	194.284	0.491		
รวม	399	203.294			

* $p < .05$

จากตารางที่ 18 พบว่า นักศึกษาที่มีสถานภาพครอบครัวต่างกัน มีมูลเหตุจิตใจทางอารมณ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มเหตุจิตใจทางอารมณ์ในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสัมพันธภาพครอบครัว

สัมพันธภาพครอบครัว	\bar{X}	บิดามารดา	บิดาหรือ	บิดามารดา	เสียชีวิต
		แยกกันอยู่ หรือหย่าร้าง	มารดา เสียชีวิต	อยู่ร่วมกัน	ทั้งบิดา มารดา
		2.95	2.72	2.69	1.67
บิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง	2.95	-	0.2291	0.2603*	1.2833*
บิดาหรือมารดาเสียชีวิต	2.72		-	-0.0312	1.0542*
บิดามารดาอยู่ร่วมกัน	2.69			-	1.0230*
เสียชีวิตทั้งบิดามารดา	1.67				-

* $p < .05$

จากตารางที่ 19 พบว่า นักศึกษาที่มีบิดามารดาอยู่ร่วมกันมีมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์ในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนแตกต่างกับนักศึกษามีบิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง และนักศึกษามีบิดามารดาเสียชีวิตทั้งบิดามารดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษามีบิดามารดาอยู่ร่วมกันมีมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์ในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนน้อยกว่านักศึกษามีบิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง แต่มีมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์ในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนมากกว่านักศึกษามีบิดามารดาเสียชีวิตทั้งบิดามารดา

นักศึกษามีบิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง มีมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์ในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนแตกต่างกับนักศึกษามีบิดามารดาเสียชีวิตทั้งบิดามารดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษามีบิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้างมีมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์ในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนมากกว่านักศึกษามีบิดามารดาเสียชีวิตทั้งบิดามารดา

นักศึกษามีบิดาหรือมารดาเสียชีวิต มีมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์ในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนแตกต่างกับนักศึกษามีบิดามารดาเสียชีวิตทั้งบิดามารดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษามีบิดาหรือมารดาเสียชีวิตมีมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์ในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนมากกว่านักศึกษามีบิดามารดาเสียชีวิตทั้งบิดามารดา

ตารางที่ 20 การเปรียบเทียบสัมพันธภาพครอบครัวของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี

จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	\bar{X}	SD	t	p
ชาย	200	3.47	0.52	-4.794*	0.000
หญิง	200	3.70	0.46		

* $p < .05$

จากตารางที่ 20 พบว่านักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีสัมพันธภาพครอบครัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า เพศหญิงมีสัมพันธภาพครอบครัวดีกว่าเพศชาย

ตารางที่ 21 การเปรียบเทียบสัมพันธภาพครอบครัวของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี
จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้

แหล่งที่มาของรายได้	จำนวน	\bar{X}	SD	t	p
จากพ่อแม่ หรือพ่อ หรือแม่ หรือญาติ	382	3.62	0.47	6.150*	0.000
จากแหล่งอื่น ๆ	18	2.91	0.63		

* $p < .05$

จากตารางที่ 21 พบว่า นักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรีที่มีแหล่งที่มาของรายได้จากพ่อแม่ หรือพ่อ หรือแม่ หรือญาติ และแหล่งที่มาของรายได้จากแหล่งอื่น ๆ มีสัมพันธภาพครอบครัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

โดยนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรีที่มีแหล่งที่มาของรายได้จากพ่อแม่ หรือพ่อ หรือแม่ หรือญาติ มีสัมพันธภาพครอบครัวดีกว่านักศึกษาที่มีแหล่งที่มาของรายได้จากแหล่งอื่น ๆ

ตารางที่ 22 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบสัมพันธภาพครอบครัวของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามที่พักอาศัยขณะศึกษา

ที่พักอาศัยขณะศึกษา	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3	6.191	2.064	8.694*	0.000
ภายในกลุ่ม	396	93.995	2.37		
รวม	399	100.186			

* $p < .05$

จากตารางที่ 22 พบว่า นักศึกษาที่มีที่พักอาศัยขณะศึกษาดังกัน มีสัมพันธภาพครอบครัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 23 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มสัมพันธภาพครอบครัวของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัด
ชลบุรี จำแนกตามที่พักอาศัยขณะศึกษา

ที่พักอาศัยขณะศึกษา	\bar{X}	บ้านของตน หรือ หอพักนอก มหาวิทยาลัย	หอพักเอกชน หรือ มหาวิทยาลัย	หอพัก	บ้านญาติ หรือ บ้านผู้อื่นที่ ไม่ใช่ของตน
		3.87	3.61	3.49	3.29
บ้านของตน	3.87	-	0.2604*	0.3809*	0.5769*
หอพักเอกชนหรือหอพักนอกมหาวิทยาลัย	3.61		-	-0.1205	0.3165*
หอพักมหาวิทยาลัย	3.49			-	0.1960
บ้านญาติหรือบ้านผู้อื่นที่ไม่ใช่ของตน	3.29				-

* $p < .05$

จากตารางที่ 23 พบว่า นักศึกษาที่พักอยู่บ้านของตนเองมีสัมพันธภาพครอบครัวแตกต่างกับนักศึกษาที่พักอยู่หอพักมหาวิทยาลัย นักศึกษาที่พักอยู่หอพักเอกชนหรือหอพักนอกมหาวิทยาลัย และนักศึกษาที่พักอยู่บ้านญาติหรือบ้านผู้อื่นที่ไม่ใช่ของตนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่พักอยู่บ้านของตนเองมีสัมพันธภาพครอบครัวดีกว่านักศึกษาที่พักอยู่หอพักเอกชนหรือหอพักนอกมหาวิทยาลัย นักศึกษาที่พักอยู่หอพักมหาวิทยาลัย และนักศึกษาที่พักอยู่บ้านญาติหรือบ้านผู้อื่นที่ไม่ใช่ของตน

นักศึกษาที่พักอยู่หอพักเอกชนหรือหอพักนอกมหาวิทยาลัย มีสัมพันธภาพครอบครัวแตกต่างกับนักศึกษาที่พักอยู่บ้านญาติหรือบ้านผู้อื่นที่ไม่ใช่ของตนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่พักอยู่หอพักเอกชนหรือหอพักนอกมหาวิทยาลัย มีสัมพันธภาพครอบครัวดีกว่านักศึกษาที่พักอยู่บ้านญาติหรือบ้านผู้อื่นที่ไม่ใช่ของตน

ตารางที่ 24 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบสัมพันธภาพครอบครัวของนักศึกษา
ปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายรับต่อเดือน

รายรับต่อเดือน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	2	0.092	0.046	0.183	0.833
ภายในกลุ่ม	397	100.093	0.252		
รวม	399	100.186			

* $p < .05$

จากตารางที่ 24 พบว่า นักศึกษาที่มีรายรับต่อเดือนต่างกัน มีสัมพันธภาพครอบครัว
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 25 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบสัมพันธภาพครอบครัวของนักศึกษา
ปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสถานภาพครอบครัว

สถานภาพครอบครัว	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	3	11.406	3.802	16.959*	0.000
ภายในกลุ่ม	396	88.780	0.224		
รวม	399	100.186			

* $p < .05$

จากตารางที่ 25 พบว่า นักศึกษาที่มีสถานภาพครอบครัวต่างกัน มีสัมพันธภาพครอบครัว
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 26 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่สัมพันธภาพครอบครัวของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัด
ชลบุรี จำแนกตามสถานภาพครอบครัว

สัมพันธภาพครอบครัว	\bar{X}	บิดามารดา	บิดามารดา	บิดา	เสียชีวิตทั้ง
		อยู่ร่วมกัน	แยกกันอยู่ หรือหย่าร้าง	หรือมารดา เสียชีวิต	บิดามารดา
		3.64	3.40	3.39	2.44
บิดามารดาอยู่ร่วมกัน	3.64	-	0.2475*	0.2554*	1.2075*
บิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง	3.40		-	0.0079	0.9600*
บิดาหรือมารดาเสียชีวิต	3.39			-	0.9521*
เสียชีวิตทั้งบิดามารดา	2.44				-

* $p < .05$

จากตารางที่ 26 พบว่า นักศึกษาที่มีบิดามารดาอยู่ร่วมกันมีสัมพันธภาพครอบครัวแตกต่างกับนักศึกษาที่มีบิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง นักศึกษาที่มีบิดาหรือมารดาเสียชีวิต และนักศึกษาที่บิดามารดาเสียชีวิตทั้งบิดามารดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่มีบิดามารดาอยู่ร่วมกัน มีสัมพันธภาพครอบครัวดีกว่านักศึกษาที่มีบิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง นักศึกษาที่มีบิดาหรือมารดาเสียชีวิต และนักศึกษาที่บิดามารดาเสียชีวิตทั้งบิดามารดา

นักศึกษาที่มีบิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้างมีสัมพันธภาพครอบครัวแตกต่างกับนักศึกษาที่บิดามารดาเสียชีวิตทั้งบิดามารดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่มีบิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง มีสัมพันธภาพครอบครัวดีกว่านักศึกษาที่บิดามารดาเสียชีวิตทั้งบิดามารดา

นักศึกษาที่มีบิดาหรือมารดาเสียชีวิตมีสัมพันธภาพครอบครัวแตกต่างกับนักศึกษาที่บิดามารดาเสียชีวิตทั้งบิดามารดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่มีบิดาหรือมารดาเสียชีวิตมีสัมพันธภาพครอบครัวดีกว่านักศึกษาที่บิดามารดาเสียชีวิตทั้งบิดามารดา

ตารางที่ 27 การเปรียบเทียบสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี
จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	\bar{X}	SD	t	p
ชาย	200	3.56	0.54	-4.049*	0.000
หญิง	200	3.78	0.53		

* $p < .05$

จากตารางที่ 27 พบว่า นักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีสัมพันธภาพครอบครัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า เพศหญิงมีสัมพันธภาพกับเพื่อนดีกว่าเพศชาย

ตารางที่ 28 การเปรียบเทียบสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี
จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้

แหล่งที่มาของรายได้	จำนวน	\bar{X}	SD	t	p
จากพ่อแม่ หรือพ่อ หรือแม่ หรือญาติ	382	3.68	0.54	1.218	0.224
จากแหล่งอื่น ๆ	18	3.52	0.71		

* $p < .05$

จากตารางที่ 28 พบว่า นักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรีที่มีแหล่งที่มาของรายได้จากพ่อแม่ หรือพ่อ หรือแม่ หรือญาติ และที่มีแหล่งที่มาของรายได้จากแหล่งอื่น ๆ มีสัมพันธภาพกับเพื่อนแตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 29 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามที่พักอาศัยขณะศึกษา

สถานภาพครอบครัว	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3	1.482	0.494	1.674	0.172
ภายในกลุ่ม	396	116.866	0.295		
รวม	399	118.348			

* $p < .05$

จากตารางที่ 29 พบว่า นักศึกษาที่มีที่พักอาศัยขณะศึกษาต่างกัน มีสัมพันธภาพกับเพื่อนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 30 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายรับต่อเดือน

รายรับต่อเดือน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	2	0.044	0.022	0.074	0.928
ภายในกลุ่ม	397	118.304	0.298		
รวม	399	118.348			

* $p < .05$

จากตารางที่ 30 พบว่า นักศึกษาที่มีรายรับต่อเดือนต่างกัน มีสัมพันธภาพกับเพื่อนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 31 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสถานภาพครอบครัว

สถานภาพครอบครัว	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	3	0.483	0.161	0.541	0.654
ภายในกลุ่ม	396	117.864	0.298		
รวม	399	118.348			

* $p < .05$

จากตารางที่ 31 พบว่า นักศึกษาที่มีสถานภาพครอบครัวต่างกัน มีสัมพันธภาพกับเพื่อนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษานี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี แบ่งออกเป็น 5 ตอน คือ ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลด้านมุลเหตุจูงใจทางอารมณ์ ข้อมูลด้านสัมพันธภาพครอบครัว ข้อมูลด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน และข้อมูลด้านพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน การเก็บข้อมูลผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง จำนวนแบบสอบถามที่ได้คืนคิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ ค่า *t-test* และ One-way ANOVA กรณีที่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มใช้การทดสอบความแตกต่างรายคู่ (Multiple comparison หรือ Post hoc comparison) ทดสอบด้วยวิธีการของ *LSD* (Fisher's least significant difference test)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามระดับได้ ดังนี้ ระดับมาก ได้แก่ สนทนาพูดคุย ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ระดับปานกลาง ได้แก่ ฟังเพลง ดื่มเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ รับประทานอาหาร ร้องเพลง ดูภาพยนตร์ ทำความรู้จักกับเพื่อนใหม่ เลี้ยงฉลองในโอกาสต่าง ๆ เต้นรำ นัดกับคนรู้จักหรือเพื่อนเก่า ระดับน้อย ได้แก่ ดูคอนเสิร์ต ดูการแข่งขันกีฬา ไปกับคนรัก ชมหรือเลือกซื้อสินค้า พบคนถูกใจเพื่อมีเพศสัมพันธ์ สูบบุหรี่ เล่นการพนัน ระดับไม่เคยเลย ได้แก่ ทำธุรกิจเป็นตัวแทนจำหน่ายสินค้า นวดแผนโบราณ หรืออาบอบนวด เสพยาเสพติด ขยายบริการทางเพศ

2. การเปรียบเทียบพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน มุลเหตุจูงใจทางอารมณ์ สัมพันธภาพครอบครัว สัมพันธภาพกับเพื่อนของนักศึกษาปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศ แหล่งที่มาของรายได้ และจำแนกตามที่พักอาศัยขณะศึกษา รายรับต่อเดือน และสถานภาพครอบครัว ปรากฏผล ดังนี้

2.1 พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรี ในจังหวัด ชลบุรี จำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิง กลางคืนไม่แตกต่างกัน

2.2 พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรี ในจังหวัด ชลบุรี จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ พบว่า นักศึกษาที่มีแหล่งที่มาของรายได้ต่างกัน มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนไม่แตกต่างกัน

2.3 พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรี ในจังหวัด ชลบุรี จำแนกตามที่พักอาศัยขณะศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีที่พักอาศัยขณะศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษา ปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามที่พักอาศัยขณะศึกษา พบว่า นักศึกษาที่พักอยู่บ้านของตน มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนแตกต่างกับนักศึกษาที่พักอยู่หอพักมหาวิทยาลัย หอพัก เอกชน หรือหอพักนอกมหาวิทยาลัย และบ้านญาติหรือบ้านผู้อื่นที่ไม่ใช่ของตน โดยนักศึกษาที่พัก อยู่บ้านของตนมีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนมากกว่านักศึกษาที่พักอยู่หอพัก มหาวิทยาลัย หอพักเอกชนหรือหอพักนอกมหาวิทยาลัย และบ้านญาติหรือบ้านผู้อื่นที่ไม่ใช่ของตน

นักศึกษาที่พักอยู่หอพักเอกชนหรือหอพักนอกมหาวิทยาลัย มีพฤติกรรมการเที่ยว สถานบันเทิงกลางคืนแตกต่างกับนักศึกษาที่พักอยู่ บ้านญาติหรือบ้านผู้อื่นที่ไม่ใช่ของตน โดยนักศึกษาที่พักอยู่หอพักเอกชน หรือหอพักนอกมหาวิทยาลัย มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิง กลางคืนมากกว่านักศึกษาที่พักอยู่บ้านญาติหรือบ้านผู้อื่นที่ไม่ใช่ของตน

2.4 พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรี ในจังหวัด ชลบุรี จำแนกตามรายรับต่อเดือน พบว่า นักศึกษาที่มีรายรับต่อเดือนต่างกัน มีพฤติกรรมการเที่ยว สถานบันเทิงกลางคืนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษา ปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายรับต่อเดือน พบว่า นักศึกษาที่มีรายรับต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนแตกต่างกับนักศึกษาที่มีรายรับต่อเดือน อยู่ระหว่าง 5,000-10,000 บาท และนักศึกษาที่มีรายรับต่อเดือนมากกว่า 10,000 บาท โดยนักศึกษา ที่มีรายรับต่อเดือนอยู่ระหว่าง 5,000-10,000 บาท มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน น้อยกว่านักศึกษาที่มีรายรับต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท และนักศึกษาที่มีรายรับต่อเดือนมากกว่า 10,000 บาท

2.5 พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรี ในจังหวัด ชลบุรี จำแนกตามสถานภาพครอบครัว พบว่า นักศึกษาที่มีสถานภาพครอบครัวต่างกัน มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสถานภาพครอบครัว พบว่า นักศึกษาที่บิดามารดาอยู่ร่วมกัน มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนแตกต่างกับนักศึกษาที่บิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง และนักศึกษาที่บิดามารดาเสียชีวิตทั้งบิดามารดา โดยนักศึกษาที่บิดามารดาอยู่ร่วมกันมีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนน้อยกว่านักศึกษาที่บิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง และนักศึกษาที่บิดามารดาเสียชีวิตทั้งบิดามารดา

นักศึกษาที่บิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนแตกต่างกับนักศึกษาที่บิดาหรือมารดาเสียชีวิต และนักศึกษาที่บิดามารดาเสียชีวิตทั้งบิดามารดา โดยนักศึกษาที่บิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนมากกว่านักศึกษาที่บิดาหรือมารดาเสียชีวิต และนักศึกษาที่บิดามารดาเสียชีวิตทั้งบิดามารดา

นักศึกษาที่บิดาหรือมารดาเสียชีวิตมีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนแตกต่างกับนักศึกษาที่บิดามารดาเสียชีวิตทั้งบิดามารดา โดยนักศึกษาที่บิดาหรือมารดาเสียชีวิต มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนน้อยกว่านักศึกษาที่บิดามารดาเสียชีวิตทั้งบิดามารดา

2.6 มวลเหตุจูงใจทางอารมณ์ในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีมวลเหตุจูงใจทางอารมณ์ในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า เพศชายมีมวลเหตุจูงใจทางอารมณ์ในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนมากกว่าเพศหญิง

2.7 มวลเหตุจูงใจทางอารมณ์ในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ พบว่า นักศึกษาปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี ที่มีแหล่งที่มาของรายได้ต่างกัน มีมวลเหตุจูงใจทางอารมณ์ในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนไม่แตกต่างกัน

2.8 มวลเหตุจูงใจทางอารมณ์ในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามที่พักอาศัยขณะศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีที่พักอาศัยขณะศึกษาต่างกัน มีมวลเหตุจูงใจทางอารมณ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่มวลเหตุจูงใจทางอารมณ์ของนักศึกษาปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามที่พักอาศัยขณะศึกษา พบว่า นักศึกษาที่พักอยู่บ้านของตนเองมีมวลเหตุจูงใจทางอารมณ์แตกต่างกับนักศึกษาที่พักอยู่หอพักเอกชน หรือหอพักนอกมหาวิทยาลัย

โดยนักศึกษาที่พักอยู่บ้านของคน มีมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์น้อยกว่านักศึกษาที่พักอยู่หอพักเอกชน หรือหอพักนอกรมหาวิทยาลัย

นักศึกษาที่พักอยู่หอพักมหาวิทยาลัย มีมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์แตกต่างกับนักศึกษาที่พักอยู่หอพักเอกชนหรือหอพักนอกรมหาวิทยาลัย โดยนักศึกษาที่พักอยู่หอพักมหาวิทยาลัย มีมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์น้อยกว่านักศึกษาที่พักอยู่ หอพักเอกชนหรือหอพักนอกรมหาวิทยาลัย

2.9 มูลเหตุจูงใจทางอารมณ์ในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายรับต่อเดือน พบว่า นักศึกษาที่มีรายรับต่อเดือนต่างกัน มีมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์ของนักศึกษาปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายรับต่อเดือน พบว่า นักศึกษาที่มีรายรับต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 บาท มีมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์แตกต่างกับนักศึกษาที่มีรายรับต่อเดือนอยู่ระหว่าง 5,000-10,000 บาท และนักศึกษาที่มีรายรับต่อเดือนมากกว่า 10,000 บาท โดยนักศึกษาที่มีรายรับต่อเดือน ต่ำกว่า 5,000 บาท มีมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์มากกว่านักศึกษาที่มีรายรับต่อเดือนอยู่ระหว่าง 5,000-10,000 บาท แต่มีมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์น้อยกว่านักศึกษาที่มีรายรับต่อเดือนมากกว่า 10,000 บาท

2.10 มูลเหตุจูงใจทางอารมณ์ในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสถานภาพครอบครัว พบว่า นักศึกษาที่มีสถานภาพครอบครัวต่างกัน มีมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์ของนักศึกษาปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสถานภาพครอบครัว พบว่า นักศึกษาที่มีบิดามารดาอยู่ร่วมกันมีมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์แตกต่างกับนักศึกษาที่มีบิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง และนักศึกษาที่บิดามารดาเสียชีวิตทั้งบิดามารดา โดยนักศึกษาที่มีบิดามารดาอยู่ร่วมกันมีมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์น้อยกว่านักศึกษาที่มีบิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง แต่มีมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์มากกว่านักศึกษาที่บิดามารดาเสียชีวิตทั้งบิดามารดา

นักศึกษาที่มีบิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง มีมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์แตกต่างกับนักศึกษาที่บิดามารดาเสียชีวิตทั้งบิดามารดา โดยนักศึกษาที่มีบิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง มีมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์มากกว่านักศึกษาที่บิดามารดาเสียชีวิตทั้งบิดามารดา

นักศึกษาที่มีบิดาหรือมารดาเสียชีวิต มีมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์แตกต่างกับนักศึกษาที่บิดามารดาเสียชีวิตทั้งบิดามารดา โดยนักศึกษาที่มีบิดาหรือมารดาเสียชีวิตมีมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์มากกว่านักศึกษาที่บิดามารดาเสียชีวิตทั้งบิดามารดา

2.11 สัมพันธภาพครอบครัวของนักศึกษาปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีสัมพันธภาพครอบครัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า เพศหญิงมีสัมพันธภาพครอบครัวดีกว่าเพศชาย

2.12 สัมพันธภาพครอบครัวของนักศึกษาปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ พบว่า นักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี ที่มีแหล่งที่มาของรายได้ต่างกัน มีสัมพันธภาพครอบครัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรีที่มีแหล่งที่มาของรายได้จากพ่อแม่ หรือพ่อ หรือแม่ หรือญาติ มีสัมพันธภาพครอบครัวดีกว่านักศึกษาที่มีแหล่งที่มาของรายได้จากแหล่งอื่น ๆ

2.13 สัมพันธภาพครอบครัวของนักศึกษาปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามที่พักอาศัยขณะศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีที่พักอาศัยขณะศึกษาต่างกัน มีสัมพันธภาพครอบครัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ สัมพันธภาพครอบครัวของนักศึกษาปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามที่พักอาศัยขณะศึกษา พบว่า นักศึกษาที่พักอยู่บ้านของตนเอง มีสัมพันธภาพครอบครัวแตกต่างกับนักศึกษาที่พักอยู่หอพักมหาวิทยาลัย นักศึกษาที่พักอยู่หอพักเอกชนหรือหอพักนอกมหาวิทยาลัย และนักศึกษาที่พักอยู่บ้านญาติหรือบ้านผู้อื่นที่ไม่ใช่ของตน โดยนักศึกษาที่พักอยู่บ้านของตนเองมีสัมพันธภาพครอบครัวดีกว่านักศึกษาที่พักอยู่หอพักเอกชนหรือหอพักนอกมหาวิทยาลัย นักศึกษาที่พักอยู่หอพักมหาวิทยาลัย และนักศึกษาที่พักอยู่บ้านญาติหรือบ้านผู้อื่นที่ไม่ใช่ของตน

นักศึกษาที่พักอยู่หอพักเอกชนหรือหอพักนอกมหาวิทยาลัย มีสัมพันธภาพครอบครัวแตกต่างกับนักศึกษาที่พักอยู่บ้านญาติหรือบ้านผู้อื่นที่ไม่ใช่ของตน โดยนักศึกษาที่พักอยู่หอพักเอกชนหรือหอพักนอกมหาวิทยาลัย มีสัมพันธภาพครอบครัวดีกว่านักศึกษาที่พักอยู่บ้านญาติหรือบ้านผู้อื่นที่ไม่ใช่ของตน

2.14 สัมพันธภาพครอบครัวของนักศึกษาปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายรับต่อเดือน พบว่า นักศึกษาที่มีรายรับต่อเดือนต่างกัน มีสัมพันธภาพครอบครัวไม่แตกต่างกัน

2.15 สัมพันธภาพครอบครัวของนักศึกษาปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสถานภาพครอบครัว พบว่า นักศึกษาที่มีสถานภาพครอบครัวต่างกัน มีสัมพันธภาพครอบครัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่สัมพันธภาพครอบครัวของนักศึกษาปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสถานภาพครอบครัว พบว่า นักศึกษาที่มีบิดามารดาอยู่ร่วมกัน มีสัมพันธภาพครอบครัวแตกต่างกับนักศึกษาที่มีบิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง นักศึกษาที่มี

บิดาหรือมารดาเสียชีวิต และนักศึกษาที่บิดามารดาเสียชีวิตทั้งบิดามารดา โดยนักศึกษาที่มีบิดามารดาอยู่ร่วมกันมีสัมพันธภาพครอบครัวดีกว่านักศึกษาที่มีบิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง นักศึกษาที่มีบิดาหรือมารดาเสียชีวิต และนักศึกษาที่บิดามารดาเสียชีวิตทั้งบิดามารดา

นักศึกษาที่มีบิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง มีสัมพันธภาพครอบครัวแตกต่างกับนักศึกษาที่บิดามารดาเสียชีวิตทั้งบิดามารดา โดยนักศึกษาที่มีบิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง มีสัมพันธภาพครอบครัวดีกว่านักศึกษาที่บิดามารดาเสียชีวิตทั้งบิดามารดา

นักศึกษาที่มีบิดาหรือมารดาเสียชีวิต มีสัมพันธภาพครอบครัวแตกต่างกับนักศึกษาที่บิดามารดาเสียชีวิตทั้งบิดามารดา โดยนักศึกษาที่มีบิดาหรือมารดาเสียชีวิต มีสัมพันธภาพครอบครัวดีกว่านักศึกษาที่บิดามารดาเสียชีวิตทั้งบิดามารดา

2.16 สัมพันธภาพกับเพื่อนของนักศึกษาปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีสัมพันธภาพกับเพื่อนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า เพศหญิงมีสัมพันธภาพกับเพื่อนดีกว่าเพศชาย

2.17 สัมพันธภาพกับเพื่อนของนักศึกษาปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ พบว่า นักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรีที่มีแหล่งที่มาของรายได้ต่างกัน มีสัมพันธภาพกับเพื่อนไม่แตกต่างกัน

2.18 สัมพันธภาพกับเพื่อนของนักศึกษาปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามที่พักอาศัยขณะศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีที่พักอาศัยขณะศึกษาต่างกัน มีสัมพันธภาพกับเพื่อนไม่แตกต่างกัน

2.19 สัมพันธภาพกับเพื่อนของนักศึกษาปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายรับต่อเดือน พบว่า นักศึกษาที่มีรายรับต่อเดือนต่างกัน มีสัมพันธภาพกับเพื่อนไม่แตกต่างกัน

2.20 สัมพันธภาพกับเพื่อนของนักศึกษาปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสถานภาพครอบครัว พบว่า นักศึกษาที่มีสถานภาพครอบครัวต่างกัน มีสัมพันธภาพกับเพื่อนไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาพฤติกรรมกรเทียวสถานบันเทิงกลางคีนของนักศึกษาปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี นำไปสู่การอภิปรายประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. พฤติกรรมกรเทียวสถานบันเทิงกลางคีนของนักศึกษาปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ สนทนาพูดคุย คิมเครื่องคิมที่มีแอลกอฮอล์ และฟังเพลง เนื่องจากสถานบันเทิงกลางคีนเหล่านี้ได้จัดบริการเพื่อตอบสนองคน

ในสังคม โดยเป็นที่พบปะสังสรรค์ในเวลากลางคืนและให้ความบันเทิงในรูปแบบต่าง ๆ เช่น นักร้อง นักดนตรี พร้อมกับจำหน่ายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ดังนั้น สถานบันเทิงจึงเป็นที่พบปะสังสรรค์ในเวลากลางคืน สอดคล้องกับงานวิจัยของรจนา เพชรดี (2545) พบว่า กิจกรรมด้านบวกที่กลุ่มตัวอย่างนิยมกระทำมากที่สุดขณะมาเที่ยวสถานบันเทิง อาร์.ซี.เอ. คือ การพูดคุยกับเพื่อน ส่วนกิจกรรมทางลบที่นิยมทำกันมากที่สุด คือ การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ซึ่งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้เกิดความเมึนเมา เกิดความสนุกสนานในการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของอรณพ ชัยประเสริฐ (2551) พบว่า เมื่ออยู่ในสถานบันเทิงผู้ใช้บริการนิยมดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และสอดคล้องกับงานวิจัยของกิริติ เปลี้นสมัย (2555) พบว่า พฤติกรรมการเที่ยวสถานเริงรมย์ที่พบ ได้แก่ พบปะสังสรรค์ ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ส่วนพฤติกรรมที่อยู่ในระดับไม่เคยเลย เช่น เสพยาเสพติด และค้าประเวณี อาจเป็นข้อมูลที่ทำให้เกิดความเสียหาย จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่อยากจะเปิดเผย

2. พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศ แหล่งที่มาของรายได้ พักอาศัยขณะศึกษา รายรับต่อเดือน และสถานภาพครอบครัว ปรากฏผล ดังนี้

2.1 พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษาเพศชายและเพศหญิง มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนไม่แตกต่างกัน พฤติกรรมโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันเนื่องจากปัจจุบันเพศชายและเพศหญิงมีบทบาทเท่าเทียมกันในสังคมมีการรับรู้ข่าวสารและความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ได้เท่าเทียมกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของรจนา เพชรดี (2545) พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง และเพศชายมีจำนวนใกล้เคียงกัน ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนนักศึกษาที่มีอายุในช่วงต่ำกว่า 20 ปี รองลงมาอายุ 23 ปี และอายุ 22 ปี ตามลำดับ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Eric and Joseph (2007) ได้ศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนเข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อนในสถานบันเทิงประเภทบาร์ หรือการไปดูคอนเสิร์ตของนักศึกษาระดับวิทยาลัย พบว่า นักศึกษาร้อยละ 64 มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนไปงานเลี้ยงสังสรรค์ในสถานบันเทิงประเภทบาร์ และไปดื่มต่อในที่สังสรรค์ ร้อยละ 45 เช่น สถานบันเทิงประเภทบาร์ หรือคอนเสิร์ต จำนวนนักศึกษาชายและหญิงมีอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกัน

2.2 พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ พบว่า นักศึกษาที่มีแหล่งที่มาของรายได้ต่างกันมีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะนักศึกษาในปัจจุบันมีแหล่งที่มาของรายได้หลากหลาย ทั้งจากพ่อแม่ผู้ปกครองและ

การทำงานพิเศษระหว่างเรียน ตลอดจนถึงการกู้ยืม โครงการ กยศ. หรือจากแหล่งเงินกู้อื่น ๆ แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของทิววรรณ आयुวัฒน์ (2548) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมของผู้หญิงที่วัยกลางคืน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง 18-35 ปี อายุเฉลี่ย 21.77 ปี ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี รายได้เฉลี่ย 7,000 บาท ได้รับเงินค่าใช้จ่ายจากพ่อแม่หรือผู้ปกครอง วันที่ยินชมเดินทางมาเที่ยวมากที่สุด คือ วันศุกร์และวันเสาร์ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้แหล่งที่มาของรายได้ของกลุ่มตัวอย่างที่พบมากที่สุดมีแหล่งที่มาของรายได้จากพ่อแม่ หรือพ่อ หรือแม่ หรือญาติ มากที่สุด ร้อยละ 95.50

2.3 พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามที่พักอาศัยขณะศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีที่พักอาศัยขณะศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนแตกต่างกัน นักศึกษาที่พักอยู่บ้านของตนมีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนแตกต่างกับนักศึกษาที่พักอยู่หอพักมหาวิทยาลัย หอพักเอกชนหรือหอพักนอกมหาวิทยาลัย และบ้านญาติหรือบ้านผู้อื่นที่ไม่ใช่ของตน โดยนักศึกษาที่พักอยู่บ้านของตนมีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนมากกว่านักศึกษาที่พักอยู่หอพักมหาวิทยาลัย หอพักเอกชนหรือหอพักนอกมหาวิทยาลัย และบ้านญาติหรือบ้านผู้อื่นที่ไม่ใช่ของตน นักศึกษาที่พักอยู่หอพักเอกชนหรือหอพักนอกมหาวิทยาลัย มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนมากกว่านักศึกษาที่พักอยู่ บ้านญาติหรือบ้านผู้อื่นที่ไม่ใช่ของตน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เป็นเพราะนักศึกษาที่อยู่หอพักเอกชนหรือหอพักนอกมหาวิทยาลัย มีอิสระในการเข้าออกหอพักสามารถออกไปเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนได้อย่างอิสระ ไม่ต้องมีพ่อแม่ผู้ปกครองมาควบคุมดูแล สอดคล้องกับงานวิจัยของลักขณา ศรีสารคาม (2545) พบว่า นักศึกษาหญิงนิยมไปเที่ยวสถานบันเทิงเป็นกลุ่มเล็กประมาณ 4-6 คน มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดต้องพักในหอพักหรือห้องเช่า ทำให้ได้รับอิสระในการดำรงชีวิต มีโอกาสได้คบเพื่อนในวัยเดียวกัน ประกอบกับมีสถานบันเทิงหลายแห่ง และได้รับเงินจากรอบครัวเหลือพอเป็นค่าใช้จ่ายในการเที่ยวเตร่ได้บ้าง โดยเฉพาะบางครั้งเมื่อมีบุคคลอื่นรับภาระค่าใช้จ่ายแทนเป็นปัจจัย ทำให้นักศึกษาหญิงชอบเที่ยวเตร่ตามสถานบันเทิงเรื่อยมา

2.4 พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายรับต่อเดือน พบว่า นักศึกษาที่มีรายรับต่อเดือนต่างกัน มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนแตกต่างกัน พบว่า นักศึกษาที่มีรายรับต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนแตกต่างกับนักศึกษาที่มีรายรับต่อเดือนอยู่ระหว่าง 5,000-10,000 บาท และนักศึกษาที่มีรายรับต่อเดือนมากกว่า 10,000 บาท โดยนักศึกษาที่มีรายรับต่อเดือนอยู่ระหว่าง 5,000-10,000 บาท มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนน้อยกว่านักศึกษาที่มีรายรับต่อเดือน

ต่ำกว่า 5,000 บาท และนักศึกษาที่มีรายรับต่อเดือนมากกว่า 10,000 บาท ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เป็นเพราะนักศึกษาที่มีรายรับต่อเดือนมากอาจเกิดจากการทำงานพิเศษระหว่างเรียน จึงเห็นคุณค่าของเงินที่เกิดจากการทำงาน จึงมีพฤติกรรมการเที่ยวช้อปปิ้งน้อยกว่านักศึกษาที่มีรายรับต่อเดือนน้อย ซึ่งบางครั้งนักศึกษาที่มีรายได้น้อยแต่เที่ยวกลางคืนมากกว่า อาจเป็นเพราะไปงานเลี้ยงวันเกิดของเพื่อน หรือมีเพื่อนเลี้ยงจึงออกไปเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน สอดคล้องกับงานวิจัยของจาริณีนันทวัฒน์ (2546) พบว่า ผู้ใช้บริการสถานบันเทิงดิสโก้เทค ผับ และคาราโอเกะ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 20-26 ปี มีรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท ส่วนใหญ่ใช้บริการสถานบันเทิงจากร้านประจำ มีความถี่ในการใช้บริการไม่แน่นอน ส่วนใหญ่ใช้บริการวันเสาร์ เวลา 21.31-23.00 น. โดยใช้เวลาเฉลี่ย 3-4 ชั่วโมงต่อครั้ง ผู้ใช้บริการชื่นชอบเพลงไทยสากลนิยมตั้งเหล้าและเบียร์ไปใช้บริการแต่ละครั้งใช้เงิน 301-600 บาท เพื่อนมีอิทธิพลในการตัดสินใจเลือกใช้บริการ อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของทิววรรณ อายุวัฒน์ (2548) พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง 18-35 ปี อายุเฉลี่ย 21.77 ปี ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีรายได้เฉลี่ย 7,000 บาท ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า รายได้ การเลี้ยงดูของครอบครัว การคบเพื่อน และสถานบันเทิงมีอิทธิพลต่อการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนของผู้หญิงเที่ยวกลางคืนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5 พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรี ในจังหวัด

ชลบุรี จำแนกตามสถานภาพครอบครัว พบว่า นักศึกษาที่มีสถานภาพครอบครัวต่างกัน มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่บิดามารดาอยู่ร่วมกันมีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนน้อยกว่านักศึกษาที่บิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง และนักศึกษาที่บิดามารดาเสียชีวิตทั้งบิดามารดา นักศึกษาที่บิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง มีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนมากกว่านักศึกษาที่บิดาหรือมารดาเสียชีวิต และนักศึกษาที่บิดามารดาเสียชีวิตทั้งบิดามารดา นักศึกษาที่บิดาหรือมารดาเสียชีวิตมีพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนน้อยกว่านักศึกษาที่บิดามารดาเสียชีวิตทั้งบิดามารดา ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เป็นเพราะนักศึกษาที่มีบิดามารดาอยู่ร่วมกันได้รับการดูแลเอาใจใส่ให้ความอบอุ่น มีกิจกรรมในครอบครัวทำร่วมกัน จึงมีพฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนน้อยกว่านักศึกษาที่บิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง สอดคล้องกับงานวิจัยของคันทรส พลเยี่ยม (2545) พบว่า สาเหตุในการเที่ยวสถานบันเทิง ด้านครอบครัว พบว่า การที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองทำงานมาก ไม่มีเวลาเอาใจใส่ดูแล บิดามารดา มีความขัดแย้งกัน ทำให้นักเรียนเบื่อหน่ายการอยู่บ้าน อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของนลินี สุภกร โกศัย (2546) พบว่า เหตุผลที่เยาวชนวัยรุ่นเหล่านั้นไปเที่ยวสถานบริการดิสโก้เทคเพราะผู้ปกครองไม่ให้ความรัก ความเอาใจใส่ดูแลอย่างใกล้ชิด จึงทำให้เยาวชนวัยรุ่นพยายามหาสิ่งยึดเหนี่ยวทางด้านจิตใจเพื่อให้ตนเองรู้สึกดี และไม่ขาดหายบางสิ่งบางอย่างไป

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของจันธิมา คำพวง (2553) พบว่า นิสิตที่มีสถานภาพครอบครัว บิดามารดาอยู่ร่วมกัน ไม่มีการวางแผนในการไปเที่ยวสถานบันเทิงเนื่องจากอิทธิพลของบรรยากาศ ครอบครัวที่อบอุ่น มีผลทำให้นิสิตกลุ่มนี้ไม่จำเป็นต้องวางแผนไปเที่ยวสถานบันเทิง

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรี ในจังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. หอพักของนักศึกษาทั้งหอพักของมหาวิทยาลัย และหอพักนอกมหาวิทยาลัยควรมีกฎระเบียบเวลาการเข้าและออกหอพักอย่างเข้มงวด เพื่อเป็นการป้องกัน ไม่ให้นักศึกษาไปเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน
2. ครอบครัวที่บิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้างควรให้ความเอาใจใส่ดูแลกับนักศึกษา ให้คำปรึกษา ตลอดจนทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อสร้างความอบอุ่นภายในครอบครัว เพื่อเป็นการป้องกัน ไม่ให้นักศึกษาไปเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน
3. สถาบันการศึกษาควรส่งเสริมแหล่งกิจกรรมให้นักศึกษา เช่น เปิดหอสมุด และสำนักคอมพิวเตอร์ ตลอด 24 ชั่วโมง หรือจัดสร้างลานกีฬาในสถาบันการศึกษาให้มีจำนวนมากขึ้น เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นจากการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน และแนวทางในการป้องกันแก้ไข
2. ควรศึกษาปัจจัยเพิ่มเติมในเชิงลึก เช่น พฤติกรรมการใช้ยาเสพติดขณะไปเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน และพฤติกรรมการขายบริการทางเพศขณะไปเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน
3. ควรศึกษาผลกระทบที่เกิดจากการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน เพื่อหาแนวทางแก้ไข และวิธีการป้องกันปัญหา

บรรณานุกรม

- กรมสุขภาพจิต. (2545). รายงานการวิจัยเรื่องการสร้างแบบประเมินทักษะชีวิตและผลการส่งเสริมทักษะชีวิต โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน. นนทบุรี: กรมสุขภาพจิตกระทรวงสาธารณสุข.
- กัญญา ชัยสวัสดิ์. (2546). ภาวะความสุขและปัจจัยที่เกี่ยวข้องของหญิงตั้งครรภ์ที่ฝากครรภ์ ณ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กীরติ เปลี่ยนสมัย. (2555). พฤติกรรมการเที่ยวสถานเริงรมย์ของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี. งานนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ การเมืองและการบริหารจัดการ, คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กุลภา วจนสาระ. (2544). เซ็นเตอร์พอยท์ "Preteen": การก่อตัวของวัฒนธรรมวัยแรกรุ่น. วิทยานิพนธ์สังคมวิทยาและมานุษยวิทยามหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมวิทยา, คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กันทรส พลเยี่ยม. (2545). พฤติกรรมและสาเหตุในการเที่ยวสถานเริงรมย์ของวัยรุ่นในอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จันทิมา คำพวง. (2553). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนเรศวร. งานนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา พัฒนาสังคม, คณะสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- จาริณี นันทวัฒน์. (2546). พฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้ใช้สถานบันเทิงในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จ้านง อติวัฒน์สิทธิ์, เสาวคนธ์ สุดสวาท, เฉลียว ฤกษ์รุจิพิมล, ประไพรี วิริยะสมบูรณ์, สุดาภิรมย์แก้ว และสุรพันธ์ เพชรภา. (2548). สังคมวิทยา (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จิราวรรณ แก้วใจ. (2550). พฤติกรรมการเที่ยวกลางคืนของกลุ่มวัยรุ่นในเมือง: กรณีศึกษาสถานบันเทิงย่านรัชดากรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมวิทยาประยุกต์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จุฑามาศ ฉัตร โอปารกุล. (2547). การวิเคราะห์ความวุ่นวายของเยาวชนหญิงที่กระทำผิด. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยา, คณะจิตวิทยา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- จุฑารัตน์ เชิญอักษร. (2545). *พฤติกรรมกรรการที่วสถานบันเทงของววัยรุ่นนในเขตกรรเทพมหานคร: กรรณีสึกษามหาวิทยาลัยกรรเทพ. กรรคณิพนธ์ศิลปศาสตรมหบบัณจติต, สาขาวิชา พัฒนาสังคม, คณะพัฒนาสังคม, สถาบันบัณจติตพัฒนบริหารศาสตร.*
- ญาชิตา อัครวสิน. (2547). *ความคิดเห็นต่อกรรจัดระเบียบสังคมของกรรลุ่มวัยรุ่นนในเขตสถาบัน อุดมศึกษาและกรรลุ่มผู้ประกอบกรรสถานบันเทงในเขตอำเภอเมือง จังหวัจนครราชสีมา. วิชยานิพนธ์กรรศึกษามหบบัณจติต, สาขาวิชาจิตวิทยากรรให้คำปรึกรร, บัณจติตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาศารคาม.*
- ณัชชา มณีวงศ. (2550). *บั้งจ้งที่สังผลต่อพฤติกรรมกรรที่วสถานบันเทงกลางคั้งของนักรรศึกษา จังหวัจนครปฐม. วิชยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหบบัณจติต, สาขาวิชาพัฒนศึกษา, บัณจติตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.*
- ดวงนภา เป็นมิตร. (2547). *กรรเข้าสู่กรรเล่นพนันฟุตบอลของนักรรเรียน นักรรศึกษา. วิชยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหบบัณจติต, สาขาวิชายุทธศาสตรกรรพัฒนา, บัณจติตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย ราชภัฏ ภูเก็ต.*
- เดช วัฒนาวินยานุกุล. (2546). *พฤติกรรมกรรที่วสถานเรจรมยข์ของวัยรุ่นน: กรรณีสึกษานักรรศึกษา สถาบันราชภัฏเลย. วิชยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหบบัณจติต, สาขาวิชากรรบริหารกรรศึกษา, บัณจติตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.*
- ทิวาวรรณ อายุวัฒน์. (2548). *พฤติกรรมของผู้หญิงที่วกลางคั้ง. วิชยานิพนธ์สังคมวิทยา มหบบัณจติต, สาขาวิชาสังคมวิทยา, คณะรัฐศาสตร จุฬาลงกรรณมหาวิทยาลัย.*
- เทศบาลนครแหลมฉบัง. (2557). *สถิติจ้งนวนสถานบันเทงที่จคทะเลเบียงในเขตเทศบาล นครแหลมฉบัง ปี พ.ศ. 2557. ชลบุรี: เทศบาลนครแหลมฉบัง.*
- เทศบาลเมืองชลบุรี. (2557). *สถิติจ้งนวนสถานบันเทงที่จคทะเลเบียงในเขตเทศบาลเมืองชลบุรี ปี พ.ศ. 2557. ชลบุรี: เทศบาลเมืองชลบุรี.*
- เทศบาลเมืองศรีราชา. (2557). *สถิติจ้งนวนสถานบันเทงที่จคทะเลเบียงในเขตเทศบาลเมืองศรีราชา ปี พ.ศ. 2557. ชลบุรี: เทศบาลเมืองศรีราชา.*
- เทศบาลเมืองแสนสุข. (2557). *สถิติจ้งนวนสถานบันเทงที่จคทะเลเบียงในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข ปี พ.ศ. 2557. ชลบุรี: เทศบาลเมืองแสนสุข.*
- ธนุศิลป์ ดวงแก้วงาม. (2547). *บั้งจ้งที่มีผลต่อกรรที่วสถานบันเทงของววัยรุ่นนในเขตอำเภอเมือง จังหวัจนบุรีรัมย์. วิชยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหบบัณจติต, สาขาวิชาสังคมศาสตรเพื่อ กรรพัฒนา, บัณจติตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.*

- นลินี สุภกร โกศัย. (2546). *ทัศนะของวัยรุ่นชายต่อการเที่ยวสถานบริการคิสโก้เชค: ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.*
- บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง แก้วนิล. (2535). การอ้างอิงประชากรเมื่อใช้เครื่องมือแบบมาตราส่วนประมาณค่ากับกลุ่มตัวอย่าง. *วารสารการวัดผลการศึกษามศว. มหาสารคาม, 3(1), 22-25.*
- บุญชม ศรีสะอาด. (2538). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 2).* กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7).* กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ประดิษฐา สว่างศรี. (2536). *ความคาดหวังของวัยรุ่นหญิงเกี่ยวกับความเป็นอิสระในการดำเนินกิจกรรมสังคม. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.*
- ปพาณี จิตวิวัฒนา. (2533). *สังคมวิทยา.* กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- พรพิมล เจียมนครินทร์. (2539). *พัฒนาการวัยรุ่น.* กรุงเทพฯ: คอนฟอร์ม.
- พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2546. (2547, 12 มกราคม). *ราชกิจจานุเบกษา.* หน้า 1-8.
- เพ็ญพิไล ฤทธาคณานนท์. (2549). *พัฒนาการมนุษย์.* กรุงเทพฯ: ธรรมดาเพรส.
- ไพโรจน์ โพธิ์ทอง. (2544). *สถานบันเท็งมีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นก่อนวัยอันควรหรือไม่. ใน รายงานการวิจัยการสัมมนาเชิงปฏิบัติการว่าด้วยการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน. กรุงเทพฯ: คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.*
- รจนา เพ็ชรดี. (2545). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการนิยมเที่ยวกลางคืน ณ สถานบันเทิง อาร์. ซี. เอ. ของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.*
- รัตน์ บัวสนธ์. (2549). *วิถีชีวิตของคัมข้างร่วมมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในเขตภาคเหนือตอนล่าง. พิษณุโลก: รายงานการวิจัยมหาวิทยาลัยนเรศวร.*
- ลักขณา ศรีสารคาม. (2545). *การใช้ชีวิตของนักศึกษาหญิงตามสถานบันเทิงในเขตเทศบาลนครขอนแก่น. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาไทยคดีศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.*
- ลิขิต กาญจนารณ์. (2546). *จิตวิทยาการศึกษา. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.*
- ลิขิต กาญจนารณ์. (2547). *สุขภาพจิต (พิมพ์ครั้งที่ 3).* นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิทยากร เชียงภู. (2552). *ก้าวข้ามปัญหาและพัฒนาศักยภาพด้านบวก.* กรุงเทพฯ: สายธาร.

- วินัดดา ปิยศิลป์. (ม.ป.ป.). *คู่มือการเลี้ยงลูก ตอนวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- วิภากรณ์ บุญยงค์. (2549). *จิตวิทยาวัยรุ่น*. ฉะเชิงเทรา: มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนนครินทร์.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2540). *จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2545). *จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย (พิมพ์ครั้งที่ 9)*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2553). *จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย เล่ม 1: แนวคิดเชิงทฤษฎี-วัยเด็กตอนกลาง*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศรีวรรณ มีคุณ. (2548). ปัญหาสังคมในวัยรุ่นและนิสิตนักศึกษา. *วารสารการศึกษาและพัฒนาสังคม*, 1(1), 17.
- สมเดช คู่ทวีกุล. (2546). *ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความเครียดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดกรมสามัญศึกษา ศึกษาสหวิทยาเขตพระราชวังเดิม*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2557). *สถิติอุดมศึกษา*. เข้าถึงได้จาก <http://www.info.mua.go.th/information/index.php>
- สิริมา เกตุพงศ์สุดา. (2547). *พฤติกรรมกรรณการที่วสถานบริการของประชาชนในสังคมเมืองกรณีศึกษาเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาเมือง, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- สุชา จันทรเอม. (2529). *จิตวิทยาวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- อรรณพ ชัยประเสริฐ. (2551). *พฤติกรรมกรรณการใช้บริการสถานบันเทิงในอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก*. งานนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อศัลยา คุ่มรักษ์. (2548). *ปัจจัยที่มีผลต่อการท่องเที่ยวกลางคืนของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมวิทยาประยุกต์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อุทัย วงศ์ไวศยวรรณ. (2546). *บัญญัติ 10 ประการแห่งความสุข*. กรุงเทพฯ: โครงการจัดพิมพ์คบไฟ.
- Argyle, M., & Martin, M. (1991). *The psychology cause of happiness*. Oxford: Pergamon Press.
- Averill, J. R., & More, T. A. (1993). *Happiness*. New York: Guilford.
- Best, J. W., & Kahn, J. V. (1998). *Research in education* (8th ed.). Boston: Allyn and Bacon.

- Bruno, F. J. (1980). *Behavior and life: An introduction to psychology*. New York: John Wiley & Sons.
- Eric, R. P., & Joseph, L. (2007). *Partying before the party: Examining prepartying behavior among college students*. Retrieved from <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC2532497/>
- Erikson, H. E. (1967). *Identity and life cycle*. New York: International University.
- Herlock, E. B. (1974). *Development psychology*. New Delhi: McGraw-Hill.
- Kypros, K., Mallie, M. J., Brett, M., & John, D. L. (2007). *Intoxication by drinking location: A web-based diary study in a New Zealand university community*. Retrieved from <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0306460307001542>
- Selye, H. (1956). *The stress of life*. London: Longmans Green.
- Shaver, K. G. (1982). *Principle of social psychology*. Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum.
- Thombs, D. L., O'Mara, R., Dodd, V. J., Merves, M. L., Weiler, R. M., Goldberger, B.A., Pokorny, S. B., Moore, C., Reingle, J., & Gullet, S. E. (2009). *Event-specific analyses of poly-drug abuse and concomitant risk behavior in a college bar district in Florida*. Retrieved from <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/19433395>
- Thombs, D. L., O'Mara, R., Tobler, A. L., Wagenaar, A. C., & Clapp, J. D. (2009). *Relationships between drinking onset, alcohol use intensity, and nighttime risk behaviors in a college bar district*. Retrieved from <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/20014911>
- Thurstone, L. T. (1959). *The measurement of values*. Chicago: University of Chicago.
- Wallace, J. M. (1987). Living with stress. *Nursing Time*, 4(7), 457-458.
- Weiss, R. S. (1987). Reflection on the present state of loneliness research. *Journal of Social Behavior and Personality*, 2, 1-16.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An introductory analysis* (3rd ed.). Third edition. New York: Harper and Row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ
- สำเนาหนังสือเรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ
- สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

(สำเนา)

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาการอาชีวศึกษาและพัฒนาสังคม โทร. 2067

ที่ ศร 6621/ว. 2589

วันที่ 19 กันยายน พ.ศ. 2557

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ

เรียน

ด้วยนายสมภพ จันทร์เงิน นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา รหัสประจำตัว 51960580 ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.สุวิชัย โกศลยะวัฒน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้คณะศึกษาศาสตร์ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือดังกล่าว ตามเอกสารดัดแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์

(ลงชื่อ)

วิจิต สุรัตน์เรืองชัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต สุรัตน์เรืองชัย)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร รักษาการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(สำเนา)

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาการอาชีวศึกษาและพัฒนาสังคม โทร. 2067

ที่ ศธ 6621/ 2964

วันที่ 28 ตุลาคม พ.ศ. 2557

เรื่อง ขอดำเนินการขอความเห็นชอบในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ด้วยนายสมภพ จันทร์เงิน นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี ในความควบคุมดูแลของ รองศาสตราจารย์ ดร.สุวิชัย โกศลยะวัฒน์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก มีความประสงค์ขอดำเนินการขอความเห็นชอบในการเก็บข้อมูลจากนักศึกษาในคณะฯ โดยผู้วิจัยจะขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 29 - 31 ตุลาคม พ.ศ. 2557 อนึ่ง โครงการวิจัยนี้ได้ผ่านขั้นตอนการพิจารณาทางจริยธรรมการวิจัยเรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ลงชื่อ) **เชษฐ ศิริสวัสดิ์**

(ดร.เชษฐ ศิริสวัสดิ์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(สำเนา)

ที่ ศธ 6621/ ว2207

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

31 ตุลาคม 2557

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน

ด้วยนายสมภพ จันทร์เงิน นิสิตระดับปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี ในความควบคุมดูแลของ รองศาสตราจารย์ ดร.สุวิชัย โกศลยะวัฒน์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก มีความประสงค์ ขอบความอนุเคราะห์จากท่านเพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาระดับ ปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยฯ โดยผู้วิจัยจะขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 3 ถึง 10 พฤศจิกายน พ.ศ. 2557 อนึ่ง โครงการวิจัยนี้ได้ผ่านขั้นตอนการพิจารณาทางจริยธรรม การวิจัยเรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) เศรษฐ์ ศิริสวัสดิ์

(ดร.เศรษฐ์ ศิริสวัสดิ์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ปฏิบัติการแทน

ผู้รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ภาควิชาการอาชีวศึกษาและพัฒนาสังคม

โทรศัพท์ 038 - 102067

โทรสาร 038 - 391043

ภาคผนวก ข
คำอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น

ตารางที่ 32 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้านมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1.	0.95	11.	0.95
2.	0.95	12.	0.95
3.	0.95	13.	0.95
4.	0.95	14.	0.95
5.	0.95	15.	0.95
6.	0.95	16.	0.95
7.	0.95	17.	0.95
8.	0.95	18.	0.95
9.	0.95	19.	0.95
10.	0.95		

หมายเหตุ: ค่าความเชื่อมั่น (α) เท่ากับ 0.95

ตารางที่ 33 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้านสัมพันธภาพครอบครัว

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1.	0.90	14.	0.89
2.	0.90	15.	0.90
3.	0.90	16.	0.90
4.	0.90	17.	0.90
5.	0.90	18.	0.90
6.	0.90	19.	0.89
7.	0.89	20.	0.90
8.	0.90	21.	0.90
9.	0.90	22.	0.90
10.	0.90	23.	0.90
11.	0.90	24.	0.90
12.	0.90	25.	0.90
13.	0.89	26.	.91

หมายเหตุ: ค่าความเชื่อมั่น (α) เท่ากับ 0.90

ตารางที่ 34 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1.	0.92	10.	0.92
2.	0.92	11.	0.92
3.	0.93	12.	0.92
4.	0.92	13.	0.92
5.	0.92	14.	0.92
6.	0.92	15.	0.92
7.	0.92	16.	0.93
8.	0.92	17.	0.92
9.	0.92	18.	0.92

หมายเหตุ: ค่าความเชื่อมั่น (α) เท่ากับ 0.93

ตารางที่ 35 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้านค่านิยมพฤติกรรม
การเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1.	0.90	12.	0.90
2.	0.90	13.	0.90
3.	0.90	14.	0.90
4.	0.90	15.	0.90
5.	0.90	16.	0.90
6.	0.90	17.	0.90
7.	0.90	18.	0.90
8.	0.90	19.	0.90
9.	0.90	20.	0.90
10.	0.90	21.	0.90
11.	0.90	22.	0.90

หมายเหตุ: ค่าความเชื่อมั่น (α) เท่ากับ 0.90

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี

คำอธิบาย

1. แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเก็บข้อมูลพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษาปริญญาตรีในจังหวัดชลบุรี โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 แบบสอบถามด้านมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์

ตอนที่ 3 แบบสอบถามด้านสัมพันธภาพครอบครัว

ตอนที่ 4 แบบสอบถามด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน

ตอนที่ 5 แบบสอบถามด้านพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน

2. ขอความร่วมมือนิสิตนักศึกษาตอบแบบสอบถามตรงตามความเป็นจริงและโปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ

3. การวิจัยครั้งนี้กระทำเพื่อจุดมุ่งหมายทางวิชาการ การวิเคราะห์ข้อมูลจะทำในลักษณะภาพรวม ไม่เกิดผลเสียด้านนิสิตนักศึกษาและผู้ประกอบการแต่ประการใด แต่จะเป็นประโยชน์ต่อนิสิตนักศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

4. ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความร่วมมือของนิสิตนักศึกษาในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้ด้วยความตั้งใจ

นายสมภพ จันทร์เงิน

นิสิตปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา

ภาควิชาการอาชีวศึกษาและพัฒนาสังคม คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำอธิบาย โปรดตอบคำถามโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ให้ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. ที่พักอาศัยขณะศึกษา
 - () บ้านของตนเอง
 - () หอพักมหาวิทยาลัย
 - () หอพักเอกชนหรือหอพักนอกมหาวิทยาลัย
 - () บ้านญาติหรือบ้านผู้อื่นที่ไม่ใช่ของตน
 - () อื่น ๆ ระบุ.....
3. รายรับของท่านต่อเดือน
 - () ได้รับต่ำกว่า 5,000 บาท ต่อเดือน
 - () ได้รับอยู่ระหว่าง 5,000-10,000 บาท ต่อเดือน
 - () ได้รับมากกว่ากว่า 10,000 บาท
4. แหล่งที่มาของรายได้
 - () พ่อแม่ หรือพ่อ หรือแม่ หรือญาติ
 - () การกู้ยืม โครงการ กยศ. หรือจากแหล่งเงินกู้อื่น ๆ
 - () ทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัยหรือคณะ
 - () การทำงานพิเศษระหว่างเรียน
 - () อื่น ๆ ระบุ.....
5. สถานภาพครอบครัวของท่าน
 - () บิดามารดาอยู่ร่วมกัน
 - () บิดามารดาแยกกันอยู่ หรือหย่าร้าง
 - () บิดา หรือมารดาเสียชีวิต
 - () เสียชีวิตทั้งบิดามารดา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามด้านมูลเหตุจูงใจทางอารมณ์

คำอธิบาย โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็น หรือการปฏิบัติของท่านมากที่สุด

โดยกำหนดให้ 5 คือ ทุกครั้ง, 4 คือ บ่อยครั้ง, 3 คือ ปานกลาง, 2 คือ นาน ๆ ครั้ง, 1 คือ ไม่เคยเลย

ลำดับ ที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
1.	เมื่อเกิดความเครียดท่านจะไปเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน					
2.	เมื่อเผชิญปัญหาสภาพชีวิตที่ไม่มีทางออกท่านจะไปเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน					
3.	เมื่อท่านสูญเสียบุคคลอันเป็นที่รักยิ่งทำให้ท่านเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน					
4.	เมื่อท่านพบความผิดหวังหรือความล้มเหลวท่านจึงไปเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน					
5.	ท่านรู้สึกเป็นคนที่ไร้ค่าความรู้สึกนี้ทำให้ท่านไปเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน					
6.	เมื่อท่านอยู่ในสภาพครุ่นคิดเพราะสับสนตัดสินใจในบางอย่างและทำอะไรไม่ได้ท่านจึงไปเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน					
7.	การเรียนการศึกษาในปัจจุบันทำให้ท่านต้องหาเวลาพักผ่อนคลายเครียดด้วยการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน					
8.	เพราะมีความทุกข์ใจกับสภาพร่างกายและโรคประจำตัวทำให้ท่านไปเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน					
9.	ความวิตกกังวลทำให้ท่านต้องไปเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน					
10.	ความคับข้องใจเป็นเหตุให้ท่านไปเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน					
11.	เมื่อเกิดความรู้สึกเหงาและเปล่าเปลี่ยวท่านมักไปเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน					
12.	บางครั้งท่านปรารถนาที่จะไม่พบปะผู้คนท่านจะหลบหนีไปเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน					

ลำดับ ที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
13.	เมื่อท่านมีความสุขท่านมักไปเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน					
14.	เมื่อท่านพบเรื่องราวพึงพอใจในชีวิตท่านมักไปเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน					
15.	เมื่อท่านทำสิ่งใดประสบผลสำเร็จท่านมักจะฉลองด้วยการไปเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน					
16.	เมื่อท่านรู้สึกยินดีกับการรับรู้เรื่องดี ๆ ท่านมักไปเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน					
17.	ความรู้สึกสดชื่นเบิกบานทำให้ท่านไปเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน					
18.	เพราะความอยากรู้อยากเห็นทำให้ท่านไปเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน					
19.	เมื่อต้องการไปเที่ยวท่านเลือกไปเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามด้านสัมพันธภาพครอบครัว

คำอธิบาย โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็น หรือการปฏิบัติของท่านมากที่สุด

โดยกำหนดให้ ข้อคำถามข้อ 1-19 ระดับ 5 คือ ทุกครั้ง, 4 คือ บ่อยครั้ง, 3 คือ ปานกลาง, 2 คือ นาน ๆ ครั้ง และ 1 คือ ไม่เคยเลย

ข้อคำถามข้อ 20-26 ระดับ 1 คือ ทุกครั้ง, 2 คือ บ่อยครั้ง, 3 คือ ปานกลาง, 4 คือ นาน ๆ ครั้ง และ 5 คือ ไม่เคยเลย

ลำดับ ที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
1.	ท่านระบายเรื่องราวความทุกข์ในใจกับคนในครอบครัว					
2.	ท่านเล่าเรื่องประทับใจและเรื่องที่มีความสุขให้กับครอบครัวของท่านฟัง					
3.	ครอบครัวของท่านรับรู้ความต้องการของท่านว่าท่านชอบหรือไม่ชอบอะไร					
4.	บุคคลในครอบครัวและท่านมีความเกรงใจซึ่งกันและกัน					
5.	เมื่อท่านท้อแท้คนในครอบครัวให้กำลังใจท่าน					
6.	เมื่อท่านทำผิดคนในครอบครัวท่านคอยตักเตือนและให้อภัย					
7.	คนในครอบครัวถามถึงสารทุกข์สุกดิบของท่าน					
8.	ครอบครัวของท่านรับประทานอาหารมื้อพิเศษร่วมกัน					
9.	ครอบครัวของท่านมีวันพิเศษที่ได้ไปเที่ยวไกล ๆ ด้วยกัน					
10.	ท่านช่วยเหลือคนในครอบครัวทำงานโดยไม่ต้องมีใครขอความช่วยเหลือ					
11.	ครอบครัวท่านดูแลเรื่องสุขภาพอาหารการกินและเรื่องอื่น ๆ ของท่าน					
12.	ครอบครัวท่านเคารพในสิทธิของท่าน					
13.	เมื่อพ่อ แม่ท่านลงโทษท่านพร้อมชี้แจงเหตุผลเมื่อท่านทำความผิด					
14.	พ่อ แม่และท่านจะร่วมหาแนวทางแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยกัน					

ลำดับ ที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
15.	ครอบครัวของท่านร่วมประกอบพิธีทางศาสนาด้วยกัน					
16.	ท่านมีส่วนร่วมในการวางกฎเกณฑ์ภายในบ้านร่วมกัน					
17.	ท่านแสดงความเคารพและเชื่อฟังพ่อแม่					
18.	ครอบครัวท่านแสดงความยินดีกับท่านเมื่อท่านประสบความสำเร็จ					
19.	ครอบครัวท่านมีความสามัคคีปรองดองกัน					
20.	พ่อแม่ให้ท่านปฏิบัติตามคำสั่งโดยไม่มี การโต้แย้ง แม้ในเรื่องที่ท่านอาจจะไม่เห็นด้วย					
21.	พ่อแม่ตัดสินใจว่าท่านทำผิด โดยไม่ถามถึงสาเหตุของ การกระทำ					
22.	พ่อแม่ท่านไม่เคยตำหนิท่านในการคบเพื่อน					
23.	พ่อแม่ท่านให้เงินท่านใช้ตามความพอใจ					
24.	พ่อแม่ท่านไม่เคยว่ากล่าวตักเตือนท่านเลย แม้ท่านทำผิด					
25.	พ่อแม่ท่านช่วยเหลือท่านทำงานบ้านและการบ้าน เพราะไม่ต้องการให้ท่านเหน็ดเหนื่อย					
26.	พ่อแม่ท่านให้อิสระตามใจท่านเสมอ					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน

คำอธิบาย โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็น หรือการปฏิบัติของท่านมากที่สุด

โดยกำหนดให้ 5 คือ ทุกครั้ง, 4 คือ บ่อยครั้ง, 3 คือ ปานกลาง, 2 คือ นาน ๆ ครั้ง, 1 คือ ไม่เคยเลย

ลำดับ ที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
1.	เพื่อนมักว่ากล่าวตักเตือนเมื่อท่านทำไม่เหมาะสม					
2.	เพื่อนยินดีให้ท่านยืมเงินเมื่อท่านมีความจำเป็น					
3.	เพื่อนและท่านมักทบทวนตำราเรียนด้วยกัน					
4.	เพื่อนชวนท่านเข้ากลุ่มด้วยเมื่อมีงานกลุ่ม					
5.	เพื่อนให้คำปรึกษาแก่ท่านเมื่อมีปัญหา					
6.	เพื่อนชวนท่านเข้าห้องสมุดหรือศูนย์บริการอินเทอร์เน็ตของมหาวิทยาลัย					
7.	เมื่ออยู่ด้วยกันแล้วเพื่อนทำให้ท่านมีความสุข					
8.	เพื่อนแนะนำให้ท่านดูแลสุขภาพ					
9.	เพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับท่าน					
10.	เพื่อนแนะนำความคิดเห็นต่างๆ กับท่าน					
11.	เพื่อนให้อภัยท่านเมื่อท่านทำผิด					
12.	เพื่อนรับฟังท่านระบายความทุกข์					
13.	เพื่อนและท่านปรึกษาปัญหาเรื่องส่วนตัว					
14.	เพื่อนแสดงความยินดีกับท่านเมื่อท่านประสบความสำเร็จ					
15.	เพื่อนกับท่านทำกิจกรรมในมหาวิทยาลัยด้วยกัน					
16.	ท่านเลียนแบบเพื่อนเรื่องการแต่งกาย					
17.	เพื่อนและท่านไปไหนมาไหนด้วยกัน					
18.	เพื่อนรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของท่าน					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามด้านพฤติกรรมกรเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน

คำอธิบาย โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็น หรือการปฏิบัติของท่านมากที่สุด

โดยกำหนดให้ 5 คือ ทุกครั้ง, 4 คือ บ่อยครั้ง, 3 คือ ปานกลาง, 2 คือ นาน ๆ ครั้ง, 1 คือ ไม่เคยเลย

ลำดับ ที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
1.	ร้องเพลง					
2.	ฟังเพลง					
3.	รับประทานอาหาร					
4.	สนทนาพูดคุย					
5.	ดูภาพยนตร์					
6.	ดื่มเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์					
7.	ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์					
8.	เต้นรำ					
9.	ทำความรู้จักกับเพื่อนใหม่					
10.	สูบบุหรี่					
11.	เสพยาเสพติด					
12.	ดูการแข่งขันกีฬา					
13.	เล่นการพนัน					
14.	ดูคอนเสิร์ต					
15.	ขายบริการทางเพศ					
16.	พบคนถูกใจเพื่อมีเพศสัมพันธ์					
17.	เสี่ยงทดลองในโอกาสต่าง ๆ					
18.	ทำธุรกิจเป็นตัวแทนจำหน่ายสินค้า					
19.	นัดกับคนรู้จักหรือเพื่อนเก่า					
20.	ชมหรือเลือกซื้อสินค้า					
21.	นวดแผนโบราณหรืออบอบนวด					
22.	ไปกับคนรัก					